Why We Fight

A Third Reich Translation

National Socialist Order

Machine Translated by Google

Què som?

Lluitar per?

Escrit per: L'Oficina de Personal de la Wehrmacht

Machine Translated by Google

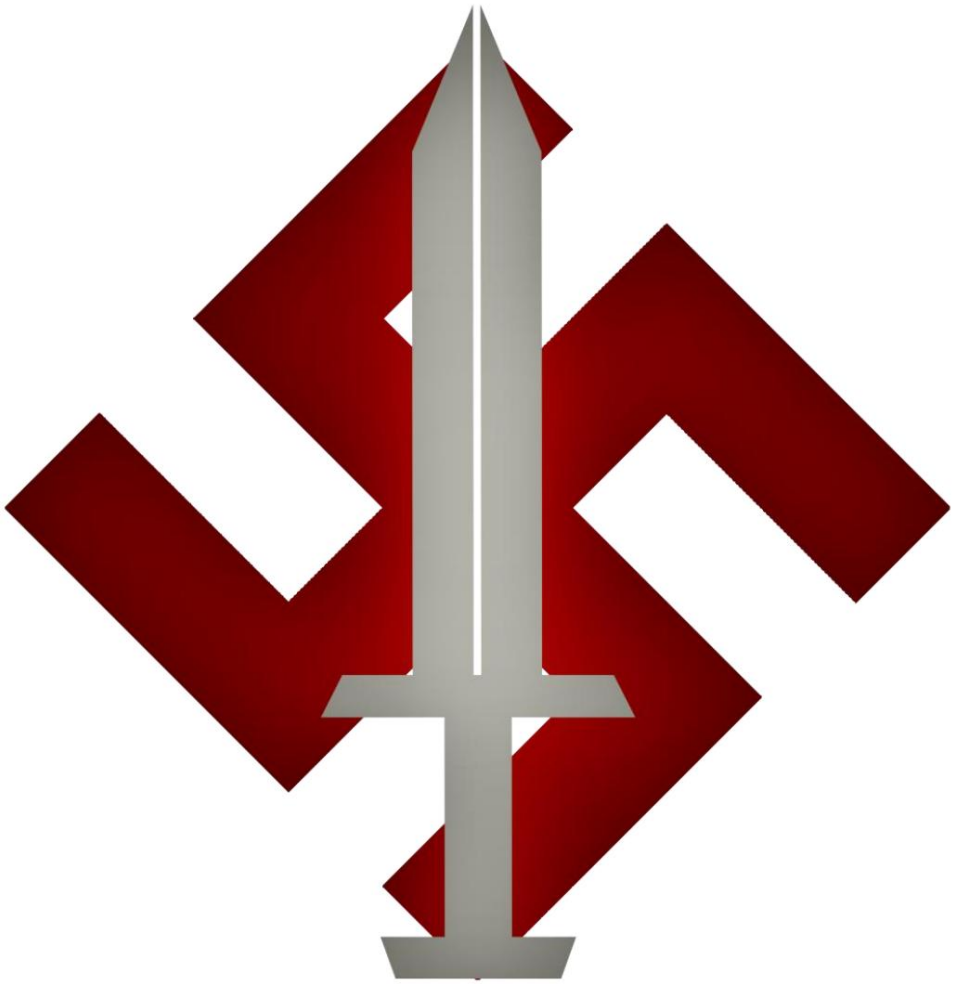

National Socialist Order

Traduït per: Wyald NSO

Machine Translated by Google

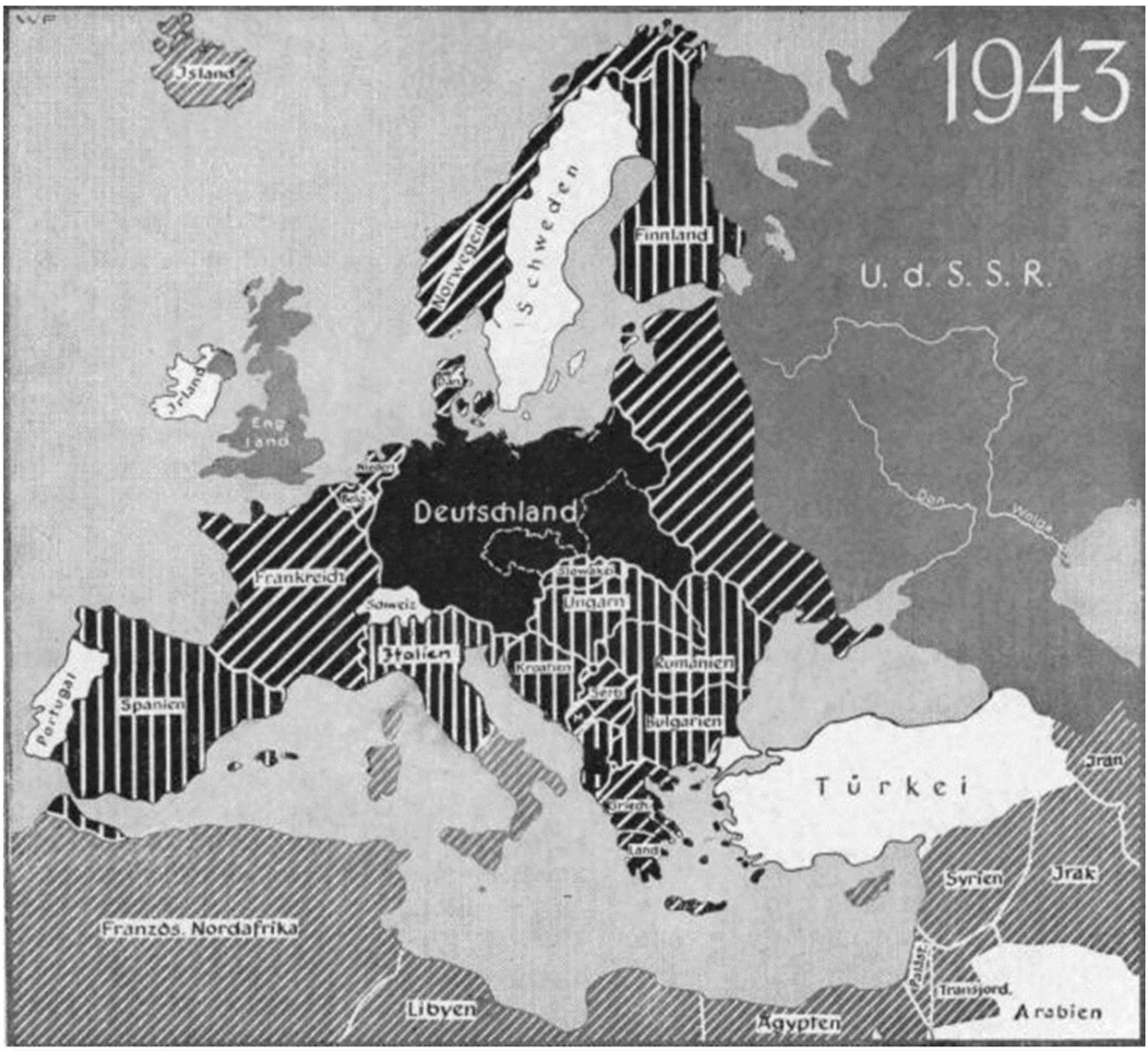

El Reich, lluitant per la salvació d'Europa i del Món

Machine Translated by Google

Comandament del Füher:

Amb motiu d'assumir el comandament directe de l'exèrcit, vaig expressar que una de les qüestions decisives sobre el destí del poble alemany era aconseguir un acord incondicional entre la direcció de l'estat i el cos d'oficials, no només en tots els àmbits de l'existència militar sinó sobretot en termes ideològics.

Aquesta guerra es fa tan amargament i sense pietat perquè representa la lluita decisiva entre dues visions del món completament oposades. El poble alemany lluita avui per la llibertat de la seva existència, la seva forma de vida i la seva vida
espai.

El cinquè any de la guerra ens troba a nosaltres i als nostres enemics al cim de l'armament militar. Però el factor decisiu per a l'èxit és sempre la persona, el soldat, el lluitador. Qui pugui llançar la voluntat més pura, la fe més valenta i la determinació més fanàtica a la lluita, finalment tindrà la victòria.

El soldat, i especialment l'oficial, no només és el portador d'armes de la nació, sinó que també és el portador de la voluntat política del seu poble.

Un oficial que no pot educar políticament i dirigir les seves tropes està tan fora de lloc en aquesta lluita com un oficial que fracassa en l'entrenament o el lideratge tàctic de les seves tropes. Les forces més valuoses han de desaparèixer si es vol basar la força mental de lluita de l'exèrcit només en l'obediència cega, però no també en la determinació de lluitar contra el "d'on" i el "per a què".

El llibre "Per què lluitem" pretén ser una guia per a l'oficial per la seva orientació ideològica i eines intel·lectuals per a l'educació política i la formació dels seus soldats.

Machine Translated by Google

L'oficial també ha de ser un pioner actiu en el camp de la ideologia i ser capaç de convèncer els seus soldats i educar insuperables.

lluitadors pel nostre gran

Reich germànic en el sentit de la nostra cosmovisió nacionalsocialista.

Per tant, ordeno que les idees ideològiques contingudes en aquest llibre siguin traslladades al soldat de manera convincent i contundent en les lliçons programades. Aquesta formació política és tan crucial per a la guerra com l'entrenament amb l'arma.

Els comandants disposen que aquesta instrucció política ocupi el lloc que li correspon dins l'entrenament i també en el camp.

Els comandants en cap controlen l'execució de la meva ordre.

-Adolf Hitler, 8è de

gener de 1944

La idea del Reich

La investigació històrica ha identificat tres forces principals entre les forces que van donar forma a l'anomenat Occident en el passat: l'antiguitat, el cristianisme i el germanisme. En equilibrar aquests poders, els dos primers s'anomenaven normalment com els que construïen la forma real, especialment pel que fa a la idea imperial: que l'antiga Roma havia abandonat la idea d'una monarquia universal i el cristianisme havia abandonat els fonaments culturals reals d'Occident. mentre que el germanisme havia renunciat a la Força militar i al receptacle d'aquests pensaments. Això humanista - confesionalment

Machine Translated by Google

La visió condicionada de la història, per descomptat, ha posat èmfasi en diversos moments correctes, però ha passat per alt el fet que l'essència de qualsevol cultura o formació d'estat mai es pot donar a un poble des de fora, sinó que només pot ser modelada o no modelada per ells des de dins.

És per això que el germànic i després l'alemany ens apareix com la potència formadora real, la resta com l'entorn històric i espiritual canviant, que es fonia per aquesta força segons les circumstàncies de la situació històrica. Per tant, estem convençuts que l'essència de la idea de l'imperi conté una substància germànica, que amb l'aparició d'un duc germànic i d'un rei alemany ja es donava el contingut bàsic de l'imperi, només aquesta idea imperial formadora havia de tractar amb un forta tradició i medi ambient. Així doncs, es va produir que la defensa de la idea imperial en el curs de la pròpia història va haver de passar per alguns canvis de forma. Teodoric el Gran, que per primera vegada tenia en ment un imperi germànic universal, va veure davant seu una Bizanci desintegrada, però també la poderosa tradició de l'antiga Roma, els grans edificis i una gran experiència política i administrativa. Quan va formar el seu imperi, es va basar, per tant, en l'antiguitat, va assumir la direcció de l'estat i

seguretat militar, mentre que deixava els assumptes administratius als romans. El cristianisme va ser menys destacat quan es va fundar, i la lluita entre els arians germànics i els catòlics romans va tenir lloc sota la supremacia política de Teodoric.

Carlemany va trobar una església enfortida, el cristianisme s'havia convertit en gran part en un cert fonament espiritual en forma catòlica, i així l'imperi universal de Franconia es va combinar amb el cristianisme d'aquella època. Els dos bàndols, l'element germànic franc i l'element monàstic cristià van començar a establir-se colze al costat, i va començar una lluita històrica mundial.

Machine Translated by Google

Otó el Gran va fer un pas decisiu equipant els bisbes amb propietats i fent-los mestres seculars. Els bisbes es van convertir així en oficials de l'imperi i van prendre el costat de l'emperador contra el papa durant la vida d'Otó el Gran. Tanmateix, aquest desenvolupament va comportar necessàriament un enfortiment de la naturalesa clerical, ja que no només representava una forta força intel·lectual sinó que més tard podia confiar en el poder directament secular en l'elecció dels emperadors. Ambdós universalismes, l'imperi per la gràcia de Déu i la pretensió papal del poder, van augmentar de manera constant i es van enfrontar sota l'emperador Federico II, el Hohenstaufen, a la major escala i en la més amarga polèmica. «El kàiser se sentia el porter de l'imperi i, com s'anomenava en l'ús lingüístic de l'època, Déu n'era l'únic responsable, mentre que el Papa gairebé reclamava drets feudals sobre aquest emperador. Sota els Habsburg, el poder de la idea universal papal va augmentar, però l'últim intent d'una monarquia universal tan definida sota Carles V va fracassar per la impossibilita

Aleshores, Luter trenca la unitat ja explosiva del món occidental en aquella època. Les ciències naturals trenquen contínuament la vella visió del món. L'humanisme, el Renaixement enriqueixen de nou Europa a partir de fonts soterrades desperta l'esperit antic, però alhora provoca un despertar nacional aprofundit dels europeus. (Hutten celebra Arminius.) Els ultratges liberals van sacsejar l'Edat Mitjana, i el joc de les diverses forces de la tradició i les esperances futures van determinar els segles XVIII i XIX. En aquell moment Alemanya estava políticament sobre el terreny. El món es va dividir entre anglosaxons, francesos i russos, i quan el somni del Reich alemany va començar de nou, sense cap ajuda externa, basat en Prússia en les guerres de llibertat de 1813 i es va convertir en una realitat política sota Bismarck, el seu biològic gent recentment enfortida, va ser estreta a totes les fronteres i afectat per alguns fenòmens ambientals burgesos a cau

Machine Translated by Google

el Segon Reich -i aquesta va ser la seva tragèdia- va viure i es va defensar sense una visió del món forta i educativa. Les visions del món més diverses, mútuament excloents, van lluitar per cadascuna, i Alemanya es va mostrar espiritualment desunida contra l'embat de les forces de l'alta finances i franceses i britàniques el 1914. El col·lapse que va seguir va obligar Alemanya a una reflexió profu La reflexió es fa a través d'Adolf Hitler i les lluites del moviment nacionalsocialista. Una vegada més, una visió del món està conquerint l'imperi, sacsejant velles tradicions de si mateix i ara alineant la idea d'imperi no amb dinasties i denominacions, sinó amb la substància de la vida en general: amb la raça i la nacionalitat. Formada a partir d'aquests fonaments i dels seus valors més alts d'honor i deure, la visió nacionalsocialista del món lluitava contra els antics poders en tots els àmbits. I com que no reconeixen ni l'alta finances ni el bolxevisme, ni l'especulació borsària ni el brutal capitalisme d'estat comunista, la marxa contra el Reich ha tornat a tenir lloc. Però mai a la història el Reich alemany no s'havia defensat tan conscientment com ho és en els nostres dies, mai abans totes les tribus de la nació alemanya s'havien enfrontat a l'enemic, mai una visió del món s'havia defensat amb més contundència que la nova Bandera del imperi, i mai aquesta bandera ha estat portada a través de les lluites dels temps amb una mà més dura que la que és avui pel Führer. Amb aquest fet, però, el moviment nacionalsocialista també esdevingué servidor de l'imperial alemany idea.

En el futur, aquest moviment es mesurarà segons la força i el compromís amb la idea de l'imperi. Aquesta visió significa l'obligació més profunda per a cada nacionalsocialista, per a cada soldat de la Wehrmacht alemanya, que avui serveix aquesta idea imperial de 2.000 anys d'antiguitat i la visió del món que va sorgir de la nostra època, i la defensa junts contra els enemics de l'Etern Reich.

Machine Translated by Google

Lluitem per això des de 1918, per això, el moviment va agafar incansablement totes les seves víctimes, per això la Wehrmacht alemanya lluita la seva lluita històrica: per la idea imperial alemanya en el sentit de col·lecció nacional i missió europea. Sabem que la missió del Reich avui va molt més enllà de les fronteres alemanyes de la zona d'assentament alemany, que el Reich alemany s'ha convertit una vegada més en el patró de la moral europea i de la llibertat del continent europeu en general. La consciència de la pròpia autoconservació i de la missió europea és la garantia més sòlida de la voluntat de comprometre's plenament i és la garantia d'una victòria final sobre els poders de destrucció d'ultramar i de Moscou.

-

Alfred Rosenberg

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

El nostre adversari

JOIERIA

1. Quins són els objectius? judaisme?

Els jueus s'esforcen per governar el món durant milers de persones anys.

El seu objectiu polític és un estat mundial internacional en el qual volen unir i perseverar tots els pobles independentment del seu caràcter ètnic i origen racial.

És massa poc conegut que el judaisme, fins on podem remuntar-lo, sempre ha tingut plans de dominació mundial, i avui més que mai persegueix aquests objectius. Els mètodes a l'antiguitat eren els mateixos que avui: la desintegració política i ideològica de la

Machine Translated by Google

pobles d'acollida i, per tant, la destrucció de la seva forma de vida adequada. D'aquesta manera, els jueus van intentar fer complir els pobles. Fins a

ara, sempre han aconseguit infiltrar-se en els principals pobles de la terra, excepte el Japó, de tal manera que podien utilitzar imperceptiblement la seva direcció de voluntat per servir el seu objectiu de dominació mundial. És cert que els jueus eren percebuts com a paràsits i fins i tot perseguits de vegades per la seva intrusivitat econòmica; El perill polític i ideològic del jueu com a portador del món individualista-materialista de

Les idees, que sempre han de ser la mort de tot ordre nacional de vida, no van ser reconegudes. Així doncs, va ser fàcil que els jueus, sobretot en els darrers dos segles, prenguessin cada cop més els pobles d'Occident.

Alemanya fins a la presa del poder va ser el primer exemple de com seixanta milions de persones estaven desbordades políticament i ideològicament per un grapat de jueus, i finalment van governar.

La "Lliga de Nacions de Ginebra" no va ser més que el resultat de l'excavació jueva i el primer intent modern d'establir un estat mundial dirigit pels jueus. Si Adolf Hitler no hagués vingut, el judaisme hauria aconseguit fer realitat la seva idea de república mundial.

L'única gran gent del tipus nòrdic-germànic que per primera vegada en la història d'Occident va frustrar amb èxit els objectius mundials del judaisme som nosaltres, el poble alemany nacionalsocialista sota Adolf Hitler!

El Führer va exposar els jueus com l'arxienemic de totes les nacions.
Avui som el primer poble germànic que s'allibera del judaisme, però també l'últim bastió germànic contra els jueus mundials.
Per això el judaisme ens odia profundament! I per això no deixarà cap pedra sense girar per destruir-nos completament!

Machine Translated by Google

2.Com es pot explicar això

El judaisme persegueix la dominació mundial

Amb tanta persistència i tenacitat?

Es basa en la idea religiosa i el caràcter del jueu que se'n configura.

L'esforç per dominar el món estava prescrit per les lleis religioses de l'Antic Testament.

Es basa en la idea religiosa i el caràcter del jueu que se'n configura.

L'esforç per dominar el món estava prescrit per les lleis religioses de l'Antic Testament.

Deuteronomi (7:16):

"Però tots els pobles que el Senyor, el vostre Déu, us lliurarà, seran destruïts sense mirar-los amb compassió, i no adoreu els seus déus, perquè això seria una trampa per a vosaltres".

Deuteronomi (7:24):

«El Senyor, el teu Déu, donarà els seus reis al teu poder, perquè esborraràs els seus noms de sota el cel; ningú no et resistirà fins que els destrueixis."

5. Llibre de Moisès (28:l):

Machine Translated by Google

"Si escoltes la veu del Senyor, el teu Déu, i compleixes tots els seus manaments que avui et dono, el Senyor et farà més alt sobre tots els pobles de la terra!" És un. (60:10, 60:11,

60:12):

“I els estrangers construeixen les teves muralles, i els seus reis et dediquen el seu servei. . . Perquè el poble i el regne que no us serveixen (el jueu) perirà, i les seves terres seran completament devastat " Talmud:

"Jo (Jahvè) us faig (els jueus) el progenitor dels pobles, us faig escollit entre els pobles, us faig rei dels pobles".

(Berakot 6 a.)

Les dites aquí citades respiren un autèntic esperit jueu. Estan dirigits a dues coses: l'elecció dels jueus pel seu Déu Jahvè i el govern jueu. Amb aquest esperit, els jueus van ser educats des dels inicis del judaisme fins als nostres dies. No hi ha gent a la terra que, com els jueus, hagi expressat la seva confiança en frases tan exagerades, encara que els jueus són inferiors a totes les nacions en força, nombre i talent creatiu i no representen un poble en el nostre sentit.

Amb els jueus, una comunitat racial i religiosa ha entrat a la història mundial, que ha perseguit la política mundial des dels primers temps. temps per governar el món.

Machine Translated by Google

3.Per què el jueu s'ha afirmat per milers de? Anys?

Des de temps immemorials, el judaisme ha traçat amb fermesa lleis religioses i polítiques, amb fonaments ideològics, que els jueus religiosos en la seva educació mitjançant la paternitat i el sacerdoci sempre han estat estrictament obligats a obeir.

La seva religió només serveix com a fonament legal del seu credo polític i de la seva forma de vida. El jueu no ha conservat res dels valors superiors de l'ensenyament dels antics profetes israelites.

"Perquè la religió mosaica no és en realitat més que una doctrina de la preservació de la raça jueva". (Ad. Hitler, "Mein Kampf").

Un leitmotiv de l'Antic Testament apareix una i altra vegada i s'aplica fins als nostres dies:

La doctrina del "poble escollit de Déu", de la dominació de tots els pobles "en nom de Déu", de la "filiació de Déu".

Aquesta creença en la crida ha fet que el judaisme sigui tan conscient i decidit que des de la seva acceptació ha reivindicat la dominació mundial. A més, les seves lleis religioses estampan cada estrany com una raça diferent, un ésser inhumà, un animal; una instrucció que el jueu va observar a consciència. El Talmud i Shulchan-Aruch també li donen pistes sobre com utilitzar la resta del món al seu avantatge, explotar-lo i finalment governar-lo. ")

Machine Translated by Google

La interpretació de les lleis religioses en el Talmud és tan hàbil, tan típicament jueva i refinada, que en moltes situacions es pot interpretar un judici i alhora el seu contrast més contradictori. En aquest context, és significatiu que el judaisme es va oposar fanàticament a la traducció del Talmud durant molt de temps i que els erudits que ho intentessin corressin el risc de quedar-se al marge. L'Antic Testament, la Torà, el Talmud i Shuljan-Aruch mostren un acord total pel que fa a la història de les idees; una estructura bàsica metafísica contínua enllaça la religió, la política i la ideologia que va deixar la seva empremta en el rostre jueu durant milers d'anys.

El nucli i portador de tot el seu món d'idees era seu

el sacerdoci, la comunitat rabínica. Representaven el centre d'on emanaven totes les idees polítiques i ideològiques, però també l'organització que portava el seu món d'idees cap al futur. El sacerdoci segueix sent la classe alta dominant avui dia.

Llegeix l'Antic Testament, especialment els llibres de Moisès, el llibre d'Esdres i Nehemies. Un esbrirà quines lleis de vida i sang clarament definides va rebre el jueu. Decisives eren les lleis i mesures del sacerdot Esdras:

- **Va comprometre el judaisme amb un codi de llei segons el qual el matrimoni amb estrangers de sang estava estrictament prohibit i el tancament complet de la "comunitat" acabada de fundar estava estipulat per tots els pobles.**

- **Va afluixar la gent gairebé cada dia, la feina feta sobre l'estudi de la història israelita-jueva i les lleis de la religió, és a dir, va ancorar la consciència històrica i les lleis de la vida en el judaisme; una mesura que encara té un fort impacte en els jueus religiosos d'avui. També va explicar el motiu de l'equipament posterior de les sinagogues (cases comunals).**

Machine Translated by Google

Les lleis i mesures d'Esdras han tingut un efecte de gran abast en el judaisme per a tot el futur. Van fer que els jueus menyspreessin tots els altres pobles i es fessin molt orgullosos de la seva raça.
El coneixement profund de la seva religió i llibres d'història, en què les lleis i la història del judaisme, que s'ha corregit en el seu sentit, s'estableixen d'una manera psicològicament extraordinàriament hàbil i els jueus, sent el "poble de Déu" se senten completament superiors a la resta de la humanitat. La mateixa idea de ser el poble escollit de Déu sempre havia de donar un gran impuls al judaisme. En qualsevol cas, la forma de fe religiosa i política establerta a la Llei de Moisès, a tot l'Antic Testament, i més tard al Talmud i Shuljan-Aruch era prou forta.

Permetre que el judaisme resisteixi tot un món durant mil·lennis, per fer-lo gairebé imperible.

Sabem que la creença en la crida a la dominació del món està profundament ancorada en el jueu i que les lleis de la vida i la religió són observades minuciosament pels fidels fins avui. L'essencial, però, és que, per la seva creença en la crida, sempre i arreu atacava amb les seves idees amb l'objectiu de fer realitat la promesa del seu Déu, Jahvè. Però sempre ho va fer com a mestre de la mentida i la disfressa. "El seu llenguatge s'utilitza per amagar els seus veritables pensaments" (Adolf Hitler).

Quan els israelites van tornar de l'exili i alguns d'ells emigrats immediatament a la diàspora, eren incapaços de cap mena d'acció bèl·lica. La seva luxúria de poder i dominació mundial es va transformar espiritualment en la idea grandiosa d'un judici final còsmic sobre la humanitat no jueva -a través de Jahvè i en l'esperança del Messies, segons la qual Jahvè crearia un paradís a la terra per als jueus amb tots els plaers materials. , en què viuen per sempre, però els altres pobles

Machine Translated by Google

haurien de ser els seus esclaus. L'odi salvatge de tot allò no jueu, que després va trobar expressió en el Midrash
i

El Talmud també data d'aquí. Aquest odi va ser el gran vincle unificador de tots els jueus, allà on fossin al món, i no menys important va ser ell qui va desenvolupar contínuament l'instrument en les generacions jueves que algun dia compliria les promeses de Jahvè. En educar la seva pròpia joventut, el judaisme va procedir repetidament amb la més aguda exclusivitat i intolerància i va documentar una consciència racial davant el món que era

de fet sense igual.

La vida religiosa dels jueus encara consisteix a reprendre la història jueva, la Torà i el Talmud, i per tant el seu credo polític a casa dels seus pares, a l'escola i a la sinagoga, i alinear fins i tot la més petita acció en conseqüència.

En resum, es pot dir:

Amb les seves idees religioses, polítiques i altres, la casta de rabí jueu va crear els requisits previs perquè una petita nació d'uns quants milions pogués atacar i destruir amb èxit un món sencer, de manera que no només pogués mantenir la seva existència, sinó augmentar-la. .
Escampat per tot el món, va continuar sent una comunitat fanàtica d'idees d'una vitalitat inaudita i mai trencada. La sorprenent determinació del judaisme s'explica pel seu sistema educatiu, que, a més d'una forta consciència històrica, s'expressa en una orientació ideològica política, religiosament fundada, amb objectius de poder mundial.

En aquest context, ens ve al cap una comparació amb la situació del nostre país fins a la presa de poder: ens oblidem d'ancorar profundament la història germànica amb les seves forces mogudes i de suport en els nostres joves i convertir-la en el punt central de l'educació gairebé classes diàries d'història.

Machine Translated by Google

4.Amb quins mitjans i Mètodes intenta el jueu per controlar els pobles?

- **Controla espiritualment els pobles amb l'ajuda de les seves idees polítiques. Com a membre del "Poble Escollit", que fins i tot va inspirar una religió a la humanitat, no li va ser difícil trobar un lloc en tots els pobles.**

Aixeca els pobles d'acollida de la seva base nacional de vida enamorant-los de les seves idees polítiques (liberalisme amb la consigna de llibertat, igualtat, fraternitat i fraternitat de la humanitat; marxisme [bolxevisme] amb la consigna: a través de la revolució mundial a un proletari sense classes). Estat mundial). El jueu és el portador del món individualista-materialista de les idees!

- **Aconsegueix les posicions econòmiques clau i pretén prendre possessió de l'economia mundial. El control de la producció i el consum de tot el món hauria d'estar a les seves mans, perquè tots els pobles depenguin d'ell.**

Machine Translated by Google

- **La seva forta posició capitalista i la seva supremacia econòmica li permeten el domini polític i el control dels pobles d'acollida.**

- **Dominant la premsa, la ràdio, el cinema, el teatre i la literatura, i totes les altres institucions culturals, destrueix ambdues nacionalitats i prepara els prerequisits espirituals per als seus objectius internacionals.**
- **Les seves organitzacions de lluita són els partits polítics, però sobretot la maçoneria, amb la qual ell, camuflat i desapercebut, té la major influència possible en els esdeveniments polítics.**

5. Per què els jueus estan lluitant contra nosaltres?

Perquè l'Alemanya d'Adolf Hitler no vol situar-se sota un ordre mundial jueu.

Machine Translated by Google

L'Alemanya nacionalsocialista s'oposa a l'esforç del judaisme per dominar el món. Es va oposar a l'explotació jueva dels pobles europeus i, per tant, va trencar la dominació jueva a Europa.

Aquesta és la raó per la qual el judaisme ens ha perseguit amb un odi mortal i ens ha declarat la lluita a vida o mort.

El jueu és el pol oposat a l'home nòrdic, l'arxienemic de tot poble lliure en general.

El jueu oposa el principi de lideratge ordenat i creador de valor del germanisme amb el principi de poder comercial.

En El bolxevisme i el liberalisme dels anglo-Democràcies saxones, la visió del món jueva del materialisme i l'individualisme contrasta amb allò creatiu i constructiu

visió del món del nacionalsocialisme amb els seus objectius idealistes.

Machine Translated by Google

Aquesta guerra, vista en la seva màxima profunditat, és la lluita del món jueu contra l'alliberament de la humanitat ària de l'esclavitud espiritual i paterna d'Alljuda, mentre que està al costat d'Alemanya per a la lluita per l'alliberament i la preservació de la humanitat contra tots els intents. en la dominació del món jueu. Com a tal, ha de sorgir clarament en la seva fonamental fonamentalitat a la nostra consciència històrica, i no només com el xoc bèl·lic de dos mons oposats l'un a l'altre en plena exclusivitat, sinó com la guerra final d'una lluita atemporal en la qual un dels Cal decidir entre una dominació mundial jueva que s'ha lluitat durant milers d'anys i la vida creativa de la raça ària en el present i el futur. "(Rudolf Jordan, "Del significat d'aquesta guerra".)

Machine Translated by Google

Europa es troba en el camp de força de diverses potències mundials imperialistes: Anglaterra, els EUA i la Unió Soviètica. Està amenaçat per perills com mai, si ens tornem a preguntar en què es basa aquest esforç imperialista per la dominació del món, trobarem a tot arreu (la mateixa força motriu: els jueus, que sota la màscara de l'Anglaterra liberal-puritana, de! Amèrica democràtica-liberal o sota la màscara de la felicitat mundial bolxevic vol fer realitat les seves promeses de l'Antic Testament.

En la nostra lluita, és irrellevant si Stalin va enganxar els seus camarades Roosevelt i Churchill al carro de la seva política bolxevic o si Roosevelt i Churchill van posar la Unió Soviètica en

Machine Translated by Google

al servei dels seus esforços jueu-plutocràtics. Per a nosaltres només hi ha una decisió: lluitar contra el bolxevisme i lluitar contra les plutocràcies. La nostra victòria sobre tots dos significa l'aniquilació dels jueus i amb això la satisfacció dels pobles i l'assegurament d'un nou ordre mundial.

6.Què és la maçoneria i De qui és l'instrument?

La maçoneria és una aliança internacional amb un lideratge secret, que mostra l'esforç per aconseguir grans objectius humans al món exterior. En realitat, però, es tracta d'un ordre secret, amb l'ajuda dels jueus influeixen decisivament en la política mundial.

La maçoneria va sorgir com una organització visible de l'associació medieval de picapedrers i les seves barraques d'obrer.

Els membres es deien germans, practicaven un ritu senzill a l'ingrés i es comprometien amb una forma de vida moral. Per poder-se reconèixer a la distància quan vagaven constantment, tenien trets secrets: signes, nanses, paraules i unes quantes preguntes i respostes. Aquesta antiga fàbrica de maçoneria va florir no només a Alemanya, sinó també a Anglaterra i Escòcia.

Machine Translated by Google

Basat en els símbols i els costums de la maçoneria de fàbrica, el 1717 es va formar a Londres un sindicat sota el signe dels esforços d'esperit lliure que existien en aquella època, que van fer "l'art de construir en angle recte per a la perfecció del jo i tota la humanitat" l'objectiu dels seus esforços i es va anomenar la Unió dels "Maçons".

Segons la resolució constitucional posterior, la Unió de Francmaçons és una confraternització lliure de totes les barreres separadores de rang, classe, nacionalitat, color i raça, opinions religioses i polítiques. Es va lluitar per la llibertat, la igualtat i la fraternitat de tots els éssers humans, és a dir, per una fraternitat general de la humanitat.

L'antipatia contra la intolerància religiosa i la il·lustració filosòfica van ser favorables a la maçoneria, i així la
La idea maçònica de la fraternitat de la humanitat va caure en fèrtil
terra.

Poc després de la seva fundació, les lògies maçòniques van sorgir a gairebé tots els països del món: Madrid 1728, Filadèlfia 1730, París 1732, Hamburg 1737.

Els jueus aviat van reconèixer la maçoneria com un instrument excel·lent per perseguir els seus objectius de poder mundial. La doctrina maçònica de la llibertat il·limitada de l'individu va aparèixer al jueu com el poder adequat que podia promoure les seves pretensions de dominació mundial. La doctrina de la Lògia d'igualtat i fraternitat va reforçar la seva esperança d'igualtat amb els pobles d'acollida, però també per això sempre va lluitar pel caos racial general i per tant la confusió de la seva dominació mundial. Ja a mitjans del segle XVIII, a través de la maçoneria, els jueus pretenien trencar l'esclavitud nacional i ètnica en el món no jueu, trencar l'autoritat religiosa i estatal i desintegrar els pobles en la seva forma de vida; perquè el jueu es va avançar a les llotges i finalment les va dominar completament. En primer lloc, van ser les lògies romàniques les que, sota el

Machine Translated by Google

influència del judaisme, van situar el pensament polític en primer pla i es van fer portadors de la política activa.

Les idees que van fer feliç a la humanitat i l'ambició social van portar, finalment, al fet que els bons costums dels membres de les classes superiors eren membres de la lògia maçònica. Així es va produir que la maçoneria aviat va unir gairebé tots els homes destacats de la política i els negocis, reis i prínceps. Els jueus no podien trobar un instrument millor.

Segons el nombre de graus, la maçoneria es divideix en Johannis i maçoneria d'alt grau. Totes les lògies del món tenen els tres graus de Johannis: aprenent, obrer, mestre, cap de la maçoneria Johannis és la maçoneria d'alt grau, que puja fins al grau 33. La representació de les lògies d'alt grau és "el consell suprem" de tots els països. Aquestes representacions de les lògies d'alt grau de tots els països tornen a ser gestionades de manera centralitzada des d'un punt que està en mans jueves. L'ordre purament jueu Bnai Brith està molt a prop del centre alt secret.

La connexió entre la lògia Johannis i el màxim consell s'ha fet molt estreta perquè els membres dels alts rangs també pertanyen a les lògies Johannis. Aquí, desconeguts en la seva qualitat de paletes de primer nivell, ocupen les posicions dirigents i dirigeixen a la seva manera els “germans” dels graus inferiors, sense que en tinguin ni idea. Una organització refinada i única que els dóna suport amb un 60-70% de jueus representats en els graus alts fa possible dirigir la maçoneria segons els seus desitjos!

El costum (ritual) de la maçoneria es va desenvolupar sota la influència del judaisme i avui és gairebé totalment jueu.
La maçoneria està construint el futur temple mundial de Salomó en les seves activitats rituals, fins i tot anomena el seu gran mestre "Diputat Salomó" i ha adoptat gairebé tot el que està relacionat amb el

Machine Translated by Google

temple bíblic de Salomó com a símbol. Les contrasenyes, les marques d'identificació, els símbols i la part principal del ritual, la llegenda d'Hiram, provenen completament del judaisme. La maçoneria es pot anomenar així una institució completament jueva.

"La maçoneria mundial sempre subratlla al públic que s'absté de qualsevol activitat política i només persegueix objectius morals. Des de la fundació de les lògies, gairebé no hi ha hagut un moviment polític en què els maçons no fossin el motor i els òrgans executius. "

De les Constitucions va sorgir per a la Lògia el dret, de fet el deure, de promoure revolucions o de provocar-les ella mateixa, si s'ajustaven als objectius de l'estat mundial buscat. El suborn, les conspiracions i els assassinats van ser i són encara els mitjans per aconseguir-ho.

Un dels principals maçons, Quartier la Tente, va admetre francament al Segon Congrés Maçònic Internacional de París l'any 1900 que l'objectiu principal de la maçoneria mundial era apagar el món de les seves frontisses.

Va descriure l'establiment de la república mundial com l'objectiu final.

"Quasi totes les revolucions que han sacsejat pobles i estats des de la fundació de les lògies han estat obra de la maçoneria. França va ser el primer país en què va dur a terme un enderrocament totalment d'acord amb els seus desitjos: la revolució de 1789. Certament, no és casualitat que en mig segle, de 1740 a 1790, els francmaçons cobrissin l'estat francès amb unes 700 lògies, que es va convertir en les bases de la idea revolucionària. Tampoc no va ser casual que els intel·lectuals pioners de la revolució, Montesquieu, Diderot, Condorcet, Voltaire, Mirabeau, Danton i Robespierre, pertanyessin tots a la maçoneria; No és casual que el sistema de terror sagnant

Machine Translated by Google

i es va decidir l'execució de la parella reial al palau del Gran Mestre, Felip d'Orleans.

Com en totes les revolucions posteriors, el beneficiat va ser els jueus. Havia exterminat en gran part la classe dirigent nòrdica a través de la sagnant revolució. En el seu lloc s'ho havia pres ella mateixa, amb els seus còmplices! Havia construït una nova província al seu imperi mundial!
Això va significar un gran èxit per al judaisme pel que fa a les idees de la Revolució Francesa, amb la doctrina de la igualtat de tot allò que té rostre humà, es va estendre als altres pobles d'Europa, de fet al món sencer, i va tenir el seu efecte devastador arreu.

La maçoneria va admetre obertament que la Revolució Francesa era la seva "obra". El 14 de juliol, dia del Dia de la Bastilla, va ser declarat festa de la Lògia Mundial!

Totes les revolucions, a Amèrica del Sud, Portugal, Hongria, Rússia, Espanya, inclosa la darrera revolució espanyola, especialment la revolta de 1918, van ser gairebé exclusivament obra de la maçoneria mundial, inspirada en el jueu mundial.

El major èxit de la maçoneria mundial va ser l'encerclament d'Alemanya i la Primera Guerra Mundial. Un dels més grans belicistes va ser el maçó d'alt grau, el rei Eduard VII d'Anglaterra. Els mateixos diaris maçònics americans i anglesos subratllen una vegada i una altra que la guerra mundial va ser la seva guerra en la qual la batalla decisiva pels ideals maçònics

(objectius mundials jueus) es va lluitar.

Va ser la maçoneria la que feia anys que evocava la guerra d'extermini en nom dels jueus, organitzant l'assassinat de l'hereu al tron, donant a la guerra la seva enorme expansió i reprimint criminalment qualsevol intent d'acord pacífic. Tots els estadistes responsables ho eren

Machine Translated by Google

francmaçons! Darrere d'ell hi havia l'etern jueu, rient burlonament!

“El vergonyós dictat de Versalles no és només el resultat de les negociacions entre homes d'estat, sinó l'aplicació d'una resolució de lògia que es va aprovar el 30 de juny de 1917 a París en plena guerra.

A través del verí paralitzant del pacifisme, els francmaçons d'Alemanya van debilitar la força del poble alemany durant la guerra i van fer una contribució decisiva a l'enfonsament del Reich el novembre de 1918.

"La maçoneria a Alemanya a través dels seus representants Ebert, Scheidemann, Kurt Eisner, Liebknecht, Rathenau, que era un maçó d'alt grau, va inzsenikrt la revolta de 1918 i va portar el poble alemany a una immensa misèria. Sobretot va lluitar contra el nacionalsocialisme i va és gràcies a això que el moviment nacionalsocialista va tenir una posició tan difícil amb la seva lluita.

L'estat d'Adolf Hitler va destrossar la maçoneria en el coneixement que era un perillós ordre mundial jueu.

La maçoneria existeix avui més que mai en tots els estats enemics. És una organització internacional completament subordinada als jueus mundials amb l'objectiu polític d'establir l'estat mundial. Tots els allotjaments a la

món estan d'alguna manera sota el lideratge central jueu. Cap allotjament no es pot excloure d'això!

La maçoneria és tan extraordinàriament perillosa perquè ofereix als jueus la millor oportunitat de camuflar la seva tasca destructiva i els seus objectius de poder mundial.

Els creadors del marxisme i el bolxevisme, Marx, Lenin, Trotski, eren maçons.

Machine Translated by Google

Avui dia gairebé tots els caps d'estat i membres dels governs de les potències enemigues són francmaçons i majoritàriament d'alt grau. Francmaçons: Churchill, Eden, el rei d'Anglaterra (maçó d'alt grau), Roosevelt (maçó d'alt grau), així com tots els caps d'estat de les repúbliques sud-americanes (excepte l'Argentina!), L'home només pot entendre la política de les potències enemigues si un s'adona una vegada i una altra que el jueu mundial, representat per la maçoneria, és el motor.

El rei i traïdor general italià eren francmaçons.

Els camins dels maçons eren sempre relliscosos, plens de sang i horror. Les morts en milions de persones que van ser assassinades per la maçoneria mundial a través de les revolucions són nombroses. Els assassinats d'opositors polítics i prínceps governants i els seus propis germans són nombrosos.

La mendacitat del judaisme i la "maçoneria" no es pot mostrar millor que el fet que el principi democràtic es predica i es porta a terme més avall a les lògies de Johannlis, mentre que al Consell Suprem s'aplica el principi autoritari, per tant el principi de lideratge. perquè el cim dels francmaçons sap molt bé que els principis democràtics condueixen inevitablement a la decadència! Una organització més mentidera i perillosa encara no ha conegut la 'història mundial'!

Machine Translated by Google

Informació estadística sobre La maçoneria mundial i les seves organitzacions.

Alemanya: a Alemanya, el nombre de membres lleials havia anat disminuint de manera constant abans de 1933 (1928: 80.185 1930: 78.423, 1932: 75.328). Els efectes de la lluita nacional contra la maçoneria emergeixen aquí de manera vívida.

França: A França, en canvi, el nombre de socis va augmentar inicialment (1928: 40.760 1930: 47.100 1932: 49.200) i després entre 1932 i 1940 va disminuir sobtadament fins als 43.034.

Anglaterra: A Anglaterra, en canvi, hi ha un augment constant tant del nombre de lògies com de socis (1928: 270.000 1930: 310.000 1932: 350.000 1940: 400.000).

Estats Units: Finalment, fem una ullada a Amèrica, que tenia 3.074.261 membres de lògia el 1932!

7.Què és el liberalisme?

La compulsió psicològica que emanava de Roma va trobar les seves reaccions no només en la Reforma, sinó també en un

Machine Translated by Google

enèrgica línia d'idees que es va revoltar contra el pensament exagerat de l'autoritat eclesiàstica. El

La "Il·lustració" en particular, originàriament un moviment intel·lectual germànic-europeu des de l'any 1700, va ser l'expressió d'aquesta nova època.

El jueu va prendre el control d'aquest món del pensament d'una manera molt enginyosa i el va traslladar a l'àmbit polític. Va sorgir el liberalisme modern.

Al mateix temps, el jueu també va aprofitar la maçoneria sorgida a Anglaterra sota el signe de l'esperit lliure per als seus objectius polítics. D'una forma hàbil i camuflada, va desenvolupar el moviment de les lògies com a portador de les seves idees polítiques.

El primer efecte visible va trobar el treball destructiu del liberalisme amb l'ajuda de la maçoneria a la Revolució Francesa amb els eslogans: llibertat, igualtat, fraternitat, l'essència de l'ensenyament era:

La humanitat va ser enganyada en la fraternització i en una república mundial com a objectiu que val la pena, basat en la doctrina enganyosa que tots els éssers humans són iguals.

Es va negar la idea de sang i raça. El resultat va ser un encreuament gradual de la sang de gran qualitat del nostre poble amb sang estrangera.

La concepció germànica de la comunitat (ètica comunitària) es va contrastar amb la idea que en primer pla de tota vida hi hauria d'haver una preocupació pel jo, l'individu (principi individualista).

L'idealisme germànic es va enfrontar al materialisme jueu, és a dir, l'or (el capital) versus els valors del caràcter.

Machine Translated by Google

El principi de lideratge i lleialtat va ser substituït pel parlamentarisme i la democràcia (domini popular, masses). La sobrevaloració del material des del punt de vista econòmic va comportar la formació de classes i la desintegració de la comunitat nacional (addicció al benefici, egoisme, capitalisme il·limitat com a conseqüències). No era la persona plena de caràcter qui gaudia de més prestigi, sinó els rics, l'inici del domini dels diners (plutocràcia).

Així doncs, les idees principals eren: individualisme, materialisme, internacionalisme, parlamentarisme, capitalisme. Significaven una completa revaloració de tots els valors germànics.

La llibertat germànica, entesa com a llibertat interior de l'ànima, com a llibertat política, es va convertir en egoisme, la llibertat sense límits i sense límits de l'individu sense vincles amb el comunitat.

Com a conseqüència de les diferències de classe, la proclamada fraternitat es va convertir en la lluita de tots contra tots ("I si no vols ser el meu germà, et trencaré el cap!").

El liberalisme va preparar espiritualment el marxisme.

Darrere de tot hi havia el jueu amb la seva recerca del poder mundial. La naturalesa jueva típica de l'autoaddicte, addicte a l'or i la luxúria de poder es va fer clarament visible.

El judaisme havia estès la xarxa de la maçoneria per tot el món. Aquí estaven representades les principals personalitats de tots els països de la política i l'economia, eines en part sense sentit, en part inconscients en mans criminals dels jueus. Així, doncs, va ser fàcil per als jueus enfilar els fils de la política de tal manera que el poble alemany que s'interposava en el camí estava cada cop més envoltat en la política exterior i visiblement soscavat en la política interior.

Machine Translated by Google

Sota el signe del liberalisme, els jueus van aconseguir finalment la completa igualtat política i jurídica a Prússia sota Hardenberg i aviat també a la resta d'Alemanya, després que ja l'havien aconseguit a Amèrica i Anglaterra.
Es proclamen els mateixos drets per als "confessors de la religió mosaica". Fins i tot els jueus poden adquirir terres i esdevenir oficials.

“L'alta finança jueva triomfa. El jueu Mayer Amschel "guanya una fortuna com a "agent de la cort superior" en el comerç de soldats de l'elector de Hessen-Kassel. Els seus cinc fills, els Rothschild, financen Napoleó i els seus aliats. Els Rothschild de Londres "va guanyar 20 milions de marcs a través de un informe fals sobre el result

Waterloo a la borsa. Tots els estats depenen dels préstecs de la

Rothschild. El perdó només es produeix en condicions polítiques. La Casa de Rothschild es converteix en la casa governant invisible d'Europa, "(Walter Gehl,) Res no va impedir als jueus. Els esperaven els llocs més influents de la política, l'economia i la cultura. Va començar la supremacia dels jueus. Amb els jueus i el liberalisme es va traslladar la plaga més perillosa que mai pot afectar un poble en tots els pobles civilitzats: el materialisme, l'addicció a la vida sensual i efeminada, la dansa al voltant del vedell d'or, i l'individualisme, l'autodeificació i l'allunyament de la comunitat.La concepció idealista de la vida va començar a dissoldre el sa ordre de vida dels pobles, i amb ell la decadència, com més avançava, més augmentava el poder del judaisme.

A través de la burgesia i la maçoneria, les idees de cosmopolitisme, fraternització mundial, llibertat sense restriccions i recerca sense restriccions d'ocupació remunerada també penetren en els estrats més amplis d'Alemanya. El resultat és profund

Machine Translated by Google

desintegració de tots els punts de vista que fins ara han estat determinats ètnicament:

El treball ja no serveix com a mitjà de creació de valor per a la comunitat nacional, sinó només per a l'interès propi. L'economia es desenvolupa independentment de la gent i de l'estat en una entitat independent que només té el propòsit d'acumular or. L'explotació sense escrúpols del sector creatiu dóna lloc, d'una banda, a la classe plutòcrata jueu-burgesa, recolzada per un capitalisme desenfrenat, i, de l'altra, a la classe obrera enganyada. El dany social ja existent es converteix en contradiccions irreconciliables i condueix a la lluita de classes. Les masses treballadores són conduïdes als braços del marxisme. La comunitat völkisch del destí està esquinçada. La valuosa força nacional es consumeix en la lluita fratricida. La pagesia està desapareixent, les grans ciutats creixen (l'any 1910 un de cada cinc alemanys vivia en una gran ciutat.) El nombre de nens anava disminuint, la immigració de sang estrangera, sobretot els jueus orientals, augmentava. El mestissament racial de la noble sang alemanya pren formes aterridores. Els matrimonis mixtes amb jueus de les classes altes estan a l'ordre del dia. (A Berlín el 1926, dels 861 matrimonis purament jueus, es van celebrar 553 matrimonis mixtes! El nombre de jueus mixtes a Alemanya és d'uns 7 5 0 0 0 0!)

Amb la disminució de la consciència racial, el folklore real està desapareixent cada cop més. A canvi, el judaisme pren possessió de la vida alemanya en tots els àmbits. La cultura degenera. Ja no hi ha res que no hagi estat remodelat a la manera jueva. En l'esperit jueu, es construeix un estat "racional", una vida social, jurídica i econòmica, que hauria de ser apte per a tots els països, tots els pobles, tots els temps.

Machine Translated by Google

La massa del poble alemany esdevé inestable i sense rumb; els cercles grans se senten sense llar. Milions d'alemanys emigren, sobretot a Amèrica del Nord.

Uns 3 milions de persones van abandonar la seva pàtria alemanya entre 1871 i 1914! La sang preciosa es perd al món.

La doctrina jueva del liberalisme va ser la causa de l'alemany col·lapse, que Bismarck només va poder aturar. El liberalisme és el món de les idees polítiques que s'arrossega avui a Anglaterra i Amèrica, però també a la majoria dels països "neutres".

BOLXEVISME

8.Què és el bolxevisme

El bolxevisme és l'instrument del jueu mundial a través del qual vol complir la promesa de l'Antic Testament de dominació mundial dels jueus en associació amb la plutocràcia jueu-liberal i americana anglesa.

Les aspiracions nacionals russes actualment visibles a la Rússia soviètica i l'aparent dissolució de la Komintern (3a Internacional Comunista) no han d'amagar que el judaisme encara és el motor.

Com en gairebé tots els països, els jueus tenen una gran participació en la vida estatal i econòmica a la Rússia soviètica. Encara que Stalin és el dictador de La Rússia soviètica, un dels seus defensors més poderosos és el seu sogre, el jueu Lazarus Mosessohn Kaganowitsch, que uneix els més alts càrrecs del partit i de l'estat. Així és: representant de Stalin

Machine Translated by Google

a la Secretaria General del partit, membre del Polític
Oficina i el

Mesa organitzadora, vicepresident del Consell de Comissaris del Poble, Comissari del Poble per a la Indústria Pesada i el Transport, membre del Consell Suprem dels Soviets i membre del Comitè de Defensa.

Kaganowitsch va donar als seus germans Juliy Masesisohn Kaganowirtsch, Michiael Mosessohn Kaganowitsch i Aron Mosessohn Kaganowitsch altres càrrecs importants.

Dels 503 membres del govern (comissaris del poble), 406 són jueus, un gran nombre de generals soviètics són jueus, igual que la gran majoria dels comissaris polítics.

L'opinió extremadament perillosa que el bolxevisme ha passat a un sistema nacional rus no es pot contrarestar amb prou força. És cert que el desig dels bolxevics jueus de dominar el món es combina amb els impulsos paneslavistes d'expansió; la força motriu de les idees segueix sent, però, el marxisme determinat pels jueus.
Hi va haver un temps en què van lluitar contra els jueus a la Rússia soviètica (al començament del domini bolxevic). La motivació, però, no va ser política, sinó econòmica. A aquest període va seguir aviat l'època en què els jueus van trobar el seu camí a les posicions més altes del govern i del partit i es van convertir en el portador reconegut de la idea bolxevic. Cal suposar, però, que avui el bolxevisme fa ús del gran imperialisme rus del segle passat, que sempre ha amenaçat l'existència d'Europa. L'arrel d'aquest esforç de dominació mundial, que ja era viva en el tsarisme, rau, d'una banda, en el despotisme interior asiàtic, que va entrar en estreta connexió amb l'ànima jueva del bolxevisme i ara torna a ser clarament evident en la cruel ferocitat. de la conducta soviètica de l'estat i la guerra. D'altra banda, s'ha de buscar en el messianisme religiós (la idea de la redempció de la humanitat esclavitzada) del poble rus.

Machine Translated by Google

ells mateixos, que durant gairebé 500 anys z. B. és viu en la idea de la "Tercera Roma" (doctrina eslavòfila i idea paneslavista).

El bolxevisme nega totes les diferències racials, allunya l'home de la comunitat de sang i de les seves arrels natives i el converteix en un proletari internacional amb l'objectiu d'establir un Estat mundial proletari internacional. Demana un ordre comunitari de la humanitat que contradigui totes les lleis de la vida i es basi en el domini de la classe obrera internacional. De fet, només serveix per destruir l'ordre natural de races i pobles i per establir la dominació del món jueu.

Des de la connexió conscient o forçada amb l'antic messianisme del

L'ànima russa, les seves forces nihilista-destructives i religioses (capacitat de patir per un objectiu oníric), el seu amor patriòtic per la pàtria expliquen la peculiar "doble cara" d'avui del bolxevisme. Les tendències "nacionals russes" no haurien d'amagar la veritable cara que és el marxisme jueu amb una màscara russa.

El bolxevisme es basa en la doctrina jueva del marxisme creada pel jueu Karl Marx (jueu Hirschel Mardochai, d'una antiga família de rabí). Això es basa en la visió del món del materialisme.

- **El marxisme o el bolxevisme nega qualsevol ordre mundial diví. Només reconeix el material, allò que es pot percebre amb els cinc sentits. Així mateix, també rebutja tots els valors de l'ànima i del caràcter i converteix l'home en un ésser materialista i sense ànima.**

- **Nega la idea de raça i sang i, per tant, la sang comunitat lligada del poble i només reconeix la comunitat del proletariat internacional sense raça. Destrueix tots els ordres nacionals de vida i condueix la humanitat al caos racial.**

Machine Translated by Google

- Des d'aquest punt de vista, rebutja l'Estat Volkish. Ell lluita per l'estat mundial proletari.

- Nega el nostre coneixement que la història representa la tensió entre les races individuals i les seves visions del món i afirma en la seva doctrina que tots els processos històrics són econòmics processos.

- Nega el valor de la personalitat i fa de la gent un esclau del treball internacional. Per aquest menyspreu, exigeix l'últim augment de rendiment amb els mitjans més brutals i degrada les persones a màquines de treball sense ànima.

- Nega la propietat i li treu els fruits de la seva creativitat treball. El seu objectiu és estampar l'home com a proletari desposseït.

- Per tant, també rebutja la pagesia lliure i exigeix la proletari col·lectiu privat de la seva propietat.

- La forma econòmica resulta del rebuig del joc lliure de forces. L'economia és economia estatal, el capital és capital estatal.

- La seva "cultura" consisteix només en l'exaltació de la tecnologia. Els efectes del bolxevisme mostren clarament els elements essencials jueus: sense ànima, instintualitat, vilesa, brutalitat, addicció al material, desig de poder i despotisme.

El bolxevisme s'adreça als instints inferiors de l'home. El resultat seu La influència sobre la humanitat només pot ser una subhumanitat.

Algunes explicacions de les característiques del bolxevisme esmentaven: El marxisme no coneix ni reconeix gens una creença metafísica religiosa. "La religió és opi per al poble" és el seu

Machine Translated by Google

eslogan molt utilitzat. El bolxevic rebutja fins i tot allò que els representants d'una visió idealista del món senten i volen expressar quan parlen d'"esperit" i "ànima". Per a ell tot és "matèria" o "funció de la matèria", és a dir, per a ell només hi ha allò que podem percebre amb l'ajuda dels nostres cinc sentits. Per tant, en el marxisme també parlem de la visió materialista del món. El món religiós és només el reflex (és a dir, la imatge mirall) del món real,

"

Tot el que es designa amb el terme "religió" no és per als bolxevics més que una mena de fenomen de malaltia social.
El bolxevisme ensenya la impietat.

Aquesta és la negació més flagrant de l'existència d'un món diví ordre. La creença en aquesta creença, completament independent de qualsevol confessió, és la base religiosa de la nostra visió del món autèntica, així com dels pobles i cultures europeus en general. El fet que estigui completament absent en el bolxevisme és suficient per si mateix per reconèixer-lo i rebutjar-lo com una cosa aliena a la nostra naturalesa, quelcom que no correspon a la nostra naturalesa. Però no s'ha d'entendre malament que la realitat russa actual del bolxevisme mostra molts trets que només es poden explicar per la força religiosa primitiva i l'anhel de l'ànima russa. Només, a través de 25 anys de propaganda bolxevic, la creença anterior del rus en el més enllà ha trobat un objectiu en aquest món, l'esperança d'un paradís terrenal. Les masses fanàtiques de milions d'exèrcits bolxevics lluiten avui per aquest paradís, que suposadament ha de provocar la redempció de la humanitat treballadora a través dels sofriments i sacrificis dels "pobles soviètics". Els següents descobriments suposadament científics tenen un paper en el fonament científic del marxisme: Les diferències existents només es poden remuntar a l'entorn i l'educació, és a dir, a les "condicions". És un delicte francament parlar de races humanes perquè només hi ha "humanitat". La fusió de determinats grups de persones

Machine Translated by Google

en pobles i estats només es poden remuntar a les condicions econòmiques anteriors i es superaran quan el món sigui

només ordenada segons els principis del marxisme.

Però aquesta reorganització només es pot aconseguir mitjançant la victòria del proletariat en la lluita de classes. Amb el lema "Treballadors del món uniu-vos!" I la teoria de la lluita de classes, el bolxevisme s'esforça per convertir-se en un estat proletari mundial.

A més, el marxisme afirma que tots els processos històrics són només processos econòmics. La cara del món real, tal com es mostra al llarg de la història, no està modelada, com creiem, per grans homes i idees que sacsegen el món, sinó per les condicions econòmiques. Tota la història és només història econòmica.

Fins i tot pel que fa a aquesta teoria hostil, no s'ha de passar per alt el fet que la realitat actual de cap manera li correspon. La veneració de Lenin, i encara més el culte a l'heroi del "gran líder" Stalin, es combina amb la propaganda refinada dels assoliments patriòtics de treballadors, soldats i oficials individuals, o amb el renaixement de personalitats importants del passat històric metafísic de Rússia. trets i, per tant, contrasta completament amb la doctrina del materialisme històric del marxisme

doctrina.

La propietat és rebutjada pel marxisme. El seu lema és: la propietat és robatori. “Nega l'impuls interior i el poder creatiu no només econòmicament, sinó també ideològicament en tots els àmbits; perquè bàsicament va negar a tot artista i inventor el dret de propietat sobre el fruit del seu talent i creativitat i va privar el pagès dels resultats de la seva indústria. El marxisme predica així la inferioritat per a tothom, la depressió de tota gran personalitat a la més baixa de la més improductiva i inferior. "(Alfred Rosenberg.)

El valor de la personalitat de l'ésser humà, al qual el nacionalsocialisme presta una atenció especial, és completament ignorat

Machine Translated by Google

Bolxevisme. L'ésser humà es redueix a un cavall de batalla, un esclau internacional de la màquina.

Al lloc de la religió i al lloc de la personalitat humana, el bolxevisme va aixecar la màquina. Un culte sense restriccions a

La tecnologia, adoptada per Amèrica, permet que l'individu mori en una massa uniforme que només ha de servir el nou ídol. La sofisticada propaganda del progrés ha enganxat les masses del "poble soviètic" a la il·lusió que l'estat soviètic és l'estat més modern del món a causa de la seva enorme industrialització.

i el seu enorme desenvolupament tecnològic. Se suposa que la tecnologia portarà el paradís del futur. L'estat soviètic és un estat de tèrmits, en el qual l'ésser humà només ha de complir una determinada ordre de treball. "La cultura només vol dir la tècnica de treball del "nou ésser humà".

Aquesta visió del món i la seva brutal realització expliquen els "assoliments del sistema bolxevic. No hi ha dubte que el culte a la tecnologia ha provocat una tensió en el treball humà d'una manera que la història mundial fins ara desconeixia. L'objectiu dels plans quinquennals de Stalin, que van començar l'any 1929, no era la mera industrialització en el sentit de "construcció socialista", sinó la creació d'una gegantina indústria d'armes, que Rússia no tenia en els temps dels tsaristes, que és s'atribuïa principalment a les catàstrofes militars de Rússia a la Primera Guerra Mundial. Stalin volia establir no només l'autarquia en el camp de la indústria pesant i armamentística sinó la preponderància absoluta de la Rú

L'última ombra del benestar individual i la felicitat humana va ser sacrificada sense pietat amb aquesta finalitat. Milions de persones van ser recentment trasplantades del país a les ciutats, als centres industrials de nova creació, sense que s'assegurés ni el més mínim prerequisit per a una existència digna. L'antiga esclavitud, la misèria proletària de l'inici de l'era industrial a Europa, eren condicions paradisíaques en comparació amb el treball força

Machine Translated by Google

que havia existit durant quinze anys va significar el desenvolupament de la indústria armamentística soviètica. Tota la producció de subministraments, d'objectes de les necessitats humanes més primitives, va ser controlada amb r A part de les exigències de l'exèrcit, cada activitat només va servir per al desenvolupament de la indústria pesant i d'armament, el desenvolupament de noves instal·lacions de producció gegantines a banda i banda dels Urals, la reurbanització dels immensos recursos naturals de Rússia per a la maquinària d'armament més poderosa de tots els temps. . Milions de presos polítics de tota mena es van enfonsar fins a la mort en la construcció de canals i vies de ferrocarril, a les mines i boscos, als camps de treball penal. Les innombrables masses d'obrers "lliures", assotats per sistemes de treball a destajo de tota mena, treballaven amb menjar i roba escàs, allotjades en habitatges primitius i forats a terra, en una feina incessant i despietada de perseguir el futur que se li va tornar a predicar i de nou.

No s'ha de passar per alt que aquest sistema no seria possible sense el fervent poder de la fe de l'ànima russa, sense l'esperança del pretès "paradís del poble obrer". Tampoc no s'ha de deixar de reconèixer que els èxits tècnics massius s'han aconseguit i encara s'estan aconseguint. Ara sabem que aquest sistema ha creat una indústria d'armament, les figures ara inimaginades de tancs i canons, avions i armes pesades de tot tipus poden llançar una i altra vegada a les enormes batalles materials. L'aniquilació dels pagesos lliures i l'eliminació de la propietat dels pagesos també van servir per aquest objectiu. La col·lectivització des de 1930 va suposar inicialment la industrialització total del país i dels seus habitants. Tota la producció agrícola s'havia de reunir en "empreses a gran escala" estatals per servir com a producció en massa controlada centralment també només per a la indústria armamentística. Els governants del Kremlin eren indiferents al fet que més de 10 milions de camperols morien de fam i deportació. Era Ells són indiferents al fet que en els primers anys de la granja col·lectiva grans ramats de

Machine Translated by Google

el bestiar va morir, innombrables màquines agrícoles es van podrir, les grans terres de conreu es van marcir completament i centenars de milers de granges van quedar completament destruïdes. Els és indiferent el fet que encara avui l'antic pagès, amuntegat en granges col·lectives i sovkhozes, segueix sent un cavall de batalla sense ànima tancat sense la sensació humana de la felicitat, sense l'impuls de l'activitat voluntària, és una criatura tèrmira que serveix a la producció agrícola industrial. a la rutina avorrida.

També aquí no s'ha d'ignorar el fet que, després de catastròfics contratemps, la producció dels enormes col·lectius i sovkhozes es va incrementar mitjançant l'ús despietat d'enormes maquinàries i tots els recursos científics. Alguns èxits tècnics tenen també s'ha aconseguit en l'agricultura col·lectivitzada. En alguns productes de proves científiques, fins i tot es van registrar les millors actuacions, que van donar repetidament a la refinada màquina de propaganda material per al futur i els cors creients de les masses una vegada i una altra esperança.

Aquesta esperança d'un paradís futur a les ànimes turmentades dels milions d'esclaus va ser calculada correctament pel lideratge jueu. En totes les seves mesures, aquesta direcció sempre va comptar amb la guerra vinent, que Lenin ja havia predit i aspirava com a "última guerra imperialista". Aquesta guerra havia de provocar la revolució mundial i, per tant, l'expansió del sistema bolxevic a tota Europa i al món. Aquest càlcul s'ha d'entendre en absolut que les pèrdues enormes substància humana i econòmica en la industrialització i la col·lectivització van ser acceptades amb calma. Només a partir d'això, des de l'objectiu final revolucionari i imperialista mundial avui clarament reconeixible també cal jutjar els assoliments reals i aparents del sistema soviètic.

El bolxevisme ha canviat tan poc com el seu objectiu final mai ha canviat la seva veritable cara. Tots els trets "nacionals russos", tots els nacionals econòmics, culturals,

Machine Translated by Google

o els èxits militars d'avui només pertanyen al seu terrible art del camuflatge, al canvi de màscara.

El bolxevisme representa el mitjà més perillós dels jueus per governar una humanitat caòtica en un estat mundial.

"En el bolxevisme rus, podem veure l'intent fet pel judaisme al segle XX per apropiar-se de la dominació mundial". (Adolf Hitler.)

No ha escapat a l'observador atent de les condicions russes soviètiques que, a més de la idea marxista, són efectius els efectes dels ensenyaments del segle passat: les idees religioses per millorar el món de Dostoievski i Tolstoi, l'ensenyament del paneslavisme. i nihilisme. La força principal, però, continua sent l'ensenyament del marxisme. És i segueix sent el crim dels jueus haver portat el marxisme al confús i perdut poble rus amb la intenció de fer d'aquesta gent fàcilment manejable l'eina dels seus objectius de poder mundial.

“El bolxevisme és una barreja d'idees jueu-asiàtiques. El jueu

El perill de Rússia és tant més gran que avui es casa amb l'imperialisme rus d'una manera molt peculiar. El jueu i el rus, tots dos són fills d'Orient, tots dos poden descompondre's, tots dos són, en tot cas, portadors de la mateixa creença messiànica de ser un "poble escollit i, per tant, potser aliats naturals". Amb l'impuls de la revolució mundial i la dominació mundial, la vella idea messiànica russa viu en aquesta nova i moderna Rússia potser amb més força que mai. "(Dr. Arro)

Se sap que els russos viuen en extrems, per això han adoptat la idea bolxevic com a doctrina de salvació amb un fanatisme gairebé insuperable. Es lliura a la seva implementació amb autèntic èxtasi. Va llençar per la borda tot el que s'interposava en el seu camí. "Rússia va ser fundada pels víkings, els elements germànics van esmorteir el caos de l'estepa russa.

Machine Translated by Google

i va pressionar els habitants cap a formes estatals que permeten la cultura. Aquest paper de la sang víking moribunda es va fer càrrec més tard de l'alemany Hansen, els emigrants occidentals a Rússia en general; en el temps des de Pere el Gran els Bàltics alemanys, al tombant del segle XX també els pobles bàltics fortament germanitzats. Però sota la classe alta decent a Rússia sempre s'adormiava, l'anhel d'expansió il·limitada, la voluntat impetuosa de trepitjar totes les formes de vida que eren percebudes com a simples barreres. Amb tots els xocs de la vida russa, la sang barrejada amb mongol va bullir, fins i tot en una forta dilució, i va portar la gent a fets que el propi individu sovint trobava incomprensibles. Aquesta inversió sobtada de tots els signes morals i socials, que es repeteixen constantment a la vida russa i a la literatura russa (des de Txaadaiev fins a Dostoievski i Gorki), és un senyal que els torrents sanguinis hostils s'estan lluitant entre ells i que aquesta lluita no s'acabarà abans que un La força de la sang ha triomfat sobre l'altra.

El bolxevisme vol dir la indignació dels mongols contra les formes de cultura nòrdiques, és el desig de l'estepa, és l'odi del nòmada a les arrels de la personalitat, vol dir l'intent de llençar Europa en general. La raça del Bàltic oriental, dotada de molts dots poètics, resulta ser un to acollidor en mans dels líders nòrdics o dels tirans jueus o mongols, si es produeix l'aplicació de la llei mongol. Ella canta i balla, però assassina i s'enfada alhora; és lleial, però desinhibidament traïdora quan desprèn formes soltes. Fins que es veu obligat a adoptar noves formes, encara que siguin tiràniques.

Si en algun lloc, la veritat de la visió històrica actual lligada racialment es revela a Orient, però al mateix temps la gran hora de perill en què es troba la substància de la raça nòrdica. "(Alfred Rosenberg," Mite del segle XX ".)

Machine Translated by Google

9.Com sabem que el

Els bolxevics volen conquerir Europa i el món

Lenin insisteix sempre en la conquesta d'Europa i el món en el seu integral llibres. Els seus lemes són an Stalin part del bolxevisme. se sent l'executor del préstec bolxevic. Ell subratlla repetidament la validesa de l'ensenyament de Lenin. L'essència i l'objectiu del bolxevisme són avui els mateixos que quan Lenin va escriure:

"El nostre objectiu és aconseguir el control del món... donar forma a la victòria bolxevic de manera permanent mitjançant l'aniquilació completa dels antics estats líders trobarà tan pocs obstacles a Europa com va ser el cas de Rússia. El govern dels soviètics no sap cap de les dues coses llibertat ni justícia. Aquesta regla es basa en la supressió i la destrucció de la voluntat de cada individu. Però nosaltres som els mestres. L'opressió ens és confiada. La crueltat fins a l'extrem és el nostre deure. En el compliment d'aquest deure, la crueltat il·limitada és el màxim mèrit, a través d'una tirania completa, al servei de la qual, fins i tot cada traïció, cada incompliment de la paraula, fins i tot la negació de la més mínima ombra de justícia, pressionarem la humanitat fins a l'últim nivell de la igualtat que només els homes s'adapten per convertir-se en una eina uniforme i fàcil d'utilitzar del nostre poder."

Avui ningú dubtarà que Stalin s'ha esforçat per dur a terme aquest ensenyament amb detall!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

10.Com va guanyar Stalin Pobles de la Unió Soviètica pel bolxevisme?

- **Pintant un futur gloriós per al poble de la Unió Soviètica mitjançant propaganda mentidera.**

- **En crear el tipus d'home bolxevic a través del rigor mètodes educatius.**

a a). Al llarg de 20 anys, Stalin va saber preparar els pobles de la Unió Soviètica per a l'assalt bolxevic a Europa i al món. Al principi, va tancar hermèticament
Unió Soviètica de la resta del món. No ho era cap bolxevic
va permetre conèixer l'ascens econòmic i cultural d'Alemanya.
Amb habilitat, va amagar els seus objectius secrets. Va saber dirigir la mirada del bolxevic des de l'horrible present soviètic cap a un futur pintat amb els colors més bonics per la propaganda. Stalin va despertar en els bolxevics la creença en un paradís per als obrers, que s'havia de realitzar primer a la Unió Soviètica i més tard portada a terme a tot el món pels combatents bolxevics. La persona russa era molt accessible a aquests pensaments. Poetes com Tolstoi i Dostoievski ja havien elogiat la missió mundial russa i la redempció d'Europa per part del poble del món rus. El bolxevisme va invocar un tipus semblant de messianisme amb una mendacitat increïble, i certament aquesta no és la raó final per la qual els bolxevics al front es sacrifiquen avui per Stalin i la idea bolxevic.

Machine Translated by Google

El bolxevisme ha aconseguit despertar hàbilment els anhels dels pobles de la Unió Soviètica. "El bolxevisme -es deia- era la garantia del socialisme real, era l'alliberament dels pobles i les classes oprimides, era la creació d'un paradís per als treballadors, era la llibertat i els drets humans". Amb aquestes tesis es va abordar una cosa en el poble rus que feia temps que havia estat precedida per L'Església Ortodoxa (greco-catòlica), la idea d'haver de redimir el món (doctrina esclavòfila). No és d'estranyar si aquests eslògans seductors van tenir el seu efecte en molts residents de la Unió Soviètica quan molts adoraven el bolxevisme i sobre les ruïnes volien seguir un món cap al futur tan proclamat.

Ser). El bolxevisme havia de ser recolzat per una intel·lectualitat bolxevic tan àmplia com fos possible després que la classe dirigent nòrdica hagués estat brutalment eliminada. El bolxevisme va veure una gran tasca en crear aquesta classe; perquè sense ella no podria començar el seu programa,

Els bolxevics van fundar nombroses escoles, des de la universitat fins a l'escola primària. Jueus i bolxevics provats eren els directors i educadors d'aquestes escoles. Les escoles de la

La Unió Soviètica -independentment del tipus que fossin- estaven totes sota una idea: servien com a òrgan per a la bolxevització de la població i com a mitjà per fer realitat el bolxevisme amb la màxima coherència.

"Sense comunisme, no necessitem educació", aquesta és la tendència descarada de l'educació bolxevic. L'educació i el coneixement apareixen així sota una llum completament nova. “No es reconeixen com a valors absoluts, sinó només la importància que se'ls concedeix com a mitjans per a la difusió de les idees bolxevics, el coneixement en si mateix no té importància, és important estar totalment entregat al bolxevisme.

A les universitats es va establir una assignatura especial per al marxisme.

Machine Translated by Google

Cada estudiant –sigui el que estigués estudiant– havia de participar al curs de "leninisme". 180 conferències i 80 hores de seminari, en les quals es tractava exclusivament del marxisme, van introduir tots els cursos universitaris. Així que primer vas estudiar bolxevisme durant semestres, després dret, medicina o alguna altra assignatura. Això ens ha de fer pensar si volem resoldre els enigmes que planteja el bolxevisme nosaltres.

La instrucció en el bolxevisme és el substitut de qualsevol activitat en humanitats. Ningú té la tasca d'investigar la veritat i el sentit de la vida. A la "Terra Promesa" de la Unió Soviètica, pretenen haver trobat i descobert el coneixement últim i més alt de la humanitat en el bolxevisme. La Unió Soviètica vol fer feliç el món amb aquesta veritat. Si el bolxevisme es rebel·la, cal forçar "la seva felicitat" a destruir els més grans.
Aquests són els pensaments que van formar el cervell de l'home soviètic.

El poble prometia grans avantatges del sistema d'educació i formació dels bolxevics. Perquè el bolxevisme va anar exactament al contrari del govern tsarista, que veia l'educació com un perill per a l'estat. Amb tota l'ànima, la joventut es va llançar a la ciència, el bolxevisme va ser capaç d'absorbir i controlar amb habilitat els impulsos de la joventut.

A la llarga, la idea bolxevic per si sola no va satisfer el desig de noves idees i es va despertar la literatura no partidista. Els governants bolxevics, tanmateix, no van permetre als estudiants dur a terme investigacions acadèmiques gratuïtes, però van continuar alimentant els "tormentadors i impulsors" amb la ciència política bolxevic. Els llibres de text de totes les escoles van començar amb la glorificació del règim soviètic i amb l'odi de vomitar tot el que hi havia abans, les obres científiques van ser reelaborades, o millor dit, falsificades. Matèries com la història i la literatura van haver de ser sotmeses a un tractament especialment cruel. La tendència comunista va impregnar tota la ciència com un fil vermell.

Machine Translated by Google

Pots llegir el que vulguis a la Unió Soviètica, et trobes amb idees bolxevics sempre i arreu. És en la naturalesa de les coses quan l'home soviètic es va dirigir gradualment al desig d'un altre aliment intel·lectual i va forçar el bolxevisme a fer

concessions. Al principi, el bolxevic va resistir, després va cedir.
Van aparèixer obres de la literatura mundial, però per descomptat en "edicions soviètiques", totes elles orientades al bolxevisme.
Els comentaris subratllen amb diligència la idea que tots els escriptors eren defensors del bolxevisme per clamar perquè el bolxevisme fos alliberat de la servitud opressiva dels terratinents i dels capitalistes.
Tota la història cultural de la humanitat des dels grecs en endavant apareix a

La literatura bolxevic com a desenvolupament únic del marxisme, que finalment ha trobat la realització a Rússia i a partir d'aquí Marx, Lenin i Stalin són els grans homes al final d'aquest desenvolupament que han fet de l'alliberament de tots els pobles a través del bolxevisme el seu gran objectiu vital.

Machine Translated by Google

11.Per què lluiten els bolxevics amb tanta amargor?

L'heretgia del bolxevisme s'ha clavat tant en ells que creuen en la correcció de la idea amb un fanatisme inquebrantable. Als bolxevics se'ls diu que la Rússia soviètica és un paradís bolxevic, però Alemanya és un infern nazi!

El jueu difícilment podria trobar una eina més disposada que l'home rus. El seu estil europeu-asiàtic difícilment li podria servir millor. La voluntat de viure una vida plena de sofriment i sacrifici, poc exigent, i la seva bona fe, però d'altra banda la seva capacitat asiàtica per a la brutalitat més cruel, deuen ser útils al jueu pels seus plans foscos. La doctrina "feliç del món" del marxisme no podia guanyar terreny més ràpidament que en l'ànima russa, que incitava a la salvació. I difícilment hi podria haver una persona més fanàtica en aquesta terra que persegueixi l'objectiu previst amb una primitiva estreta mentalitat i una brutalitat sense escrúpols.

Des de fa anys hi ha hagut una transició cap a una formació a gran escala, política i ideològica. Amb la major despesa de recursos i personal, els soldats bolxevics són entrenats políticament i educats en ideologia. Aquest és un dels deures oficials de tot líder militar.

Sobretot ara durant la guerra, l'entrenament es realitza de manera particularment intensiva.

S'utilitzen fins a 8 lliçons per setmana a les unitats per a aquest treball tan important! El leninisme, el marxisme i les idees de Stalin, més la història russa, s'estudien amb entusiasme. Cada unitat té els seus grups de treball especials i les biblioteques necessàries per a ells. Els règims tener

Machine Translated by Google

sistema d'entrenament inflat que s'utilitza intensament sota la direcció dels comissaris.

L'entrenament és psicològicament molt propòsit i, per tant, manté el soldat sota l'encís de les idees amb un poder suggerent. Amb aquesta finalitat s'utilitzen tots els mitjans. Un (no diu, per exemple: "Allà està l'enemic", sinó: "Allà està el feixista", o: "Aquesta metralladora feixista s'ha de combatre. La invencibilitat de l'Exèrcit Roig està inoculada a cada soldat. S'eleva especialment la confiança en si mateix del soldat bolxevic, juntament amb la disciplina al màxim.

La tesi del "poble en armes per defensar la pàtria" amaga la veritable intenció del bolxevisme.

A més, la formació es porta a terme en dialèctica patriòtica en l'esperit del bolxevisme imperialista.

L'impuls expansionista paneslau, la consciència missionera del poble rus pels colonitzats, per prendre la terra, s'explota amb intel·ligència.

Cal destacar que el 70-80% dels oficials bolxevics són del Partit Comunista.

L'odi contra el nacionalsocialisme s'agita al màxim.
La seva doctrina es presenta com un sistema capitalista d'explotació.

La Rússia soviètica s'anomena el país dels més alts èxits de naturalesa cultural i civilització, el poble rus com a portador cultural de tot el món. Es descriuen art i ciència

en el seu origen rus o bolxevic. Alemanya i Occident estarien podrits i deteriorats. Els pobles només poden ser redimits pel bolxevisme (aprofitant la inclinació del poble rus al messianisme). Per la resta, els pobles vells ara moren.

Machine Translated by Google

Ara seria el torn del poble de l'URSS d'assumir el domini d'Europa. Aviat ja no existiria una Europa. Europa, això seria la Rússia soviètica.

Les conseqüències de l'educació política i ideològica són el bolxevic patriòtic que lluita amb el major menyspreu per la seva Rússia soviètica i les idees bolxevics arran de Stalin. Criminalment, han inflamat la seva inclinació a la crueltat fins a l'animal salvatgisme.

Un es pregunta una i altra vegada per què el soldat bolxevic continua lluitant fins i tot en les condicions més desfavorables. La raó d'això és el poder d'idees dels bolxevics jueus i la idea del paradís soviètic i el domini soviètic, que es va posar a la ment dels bolxevics mitjançant una influència mental i espiritual hàbil i decidida.

L'exèrcit rus s'hauria ensorrat fa molt de temps si no hagués rebut una formació política i ideològica tan sostinguda.

El soldat bolxevic és un soldat especialment fanàtic, educat políticament i ideològicament! Lluita per la seva idea bolxevic i el seu paradís mundial soviètic!

Per això el bolxevic representa una amenaça tan perillosa per a tot Occident; molts europeus, de fet molts anglosaxons, tremolarien en el seu més íntim si volguessin reconèixer el veritable rostre del bolxevisme.

El soldat alemany protegeix en la lluita heroica, com sovint a la història, tot el món cultural de la submissió asiàtica!

Machine Translated by Google

12.Quin destí seria el

Els bolxevics causen sobre el nostre

Pares, germans i germanes,

la nostra dona i els nostres fills?

Els nostres pares, en el millor dels casos, mantindrien la seva vida nua i es veurien obligats a servir-los

bolxevics. Les nostres germanes i dones serien violades i deshonradas, deportades a Sibèria i al nord de Rússia, tret que simplement morien de fam o les liquidessin. Els nostres fills serien incorporats a l'educació comunista comunista i es corromprien en cos i ànima en poc temps.

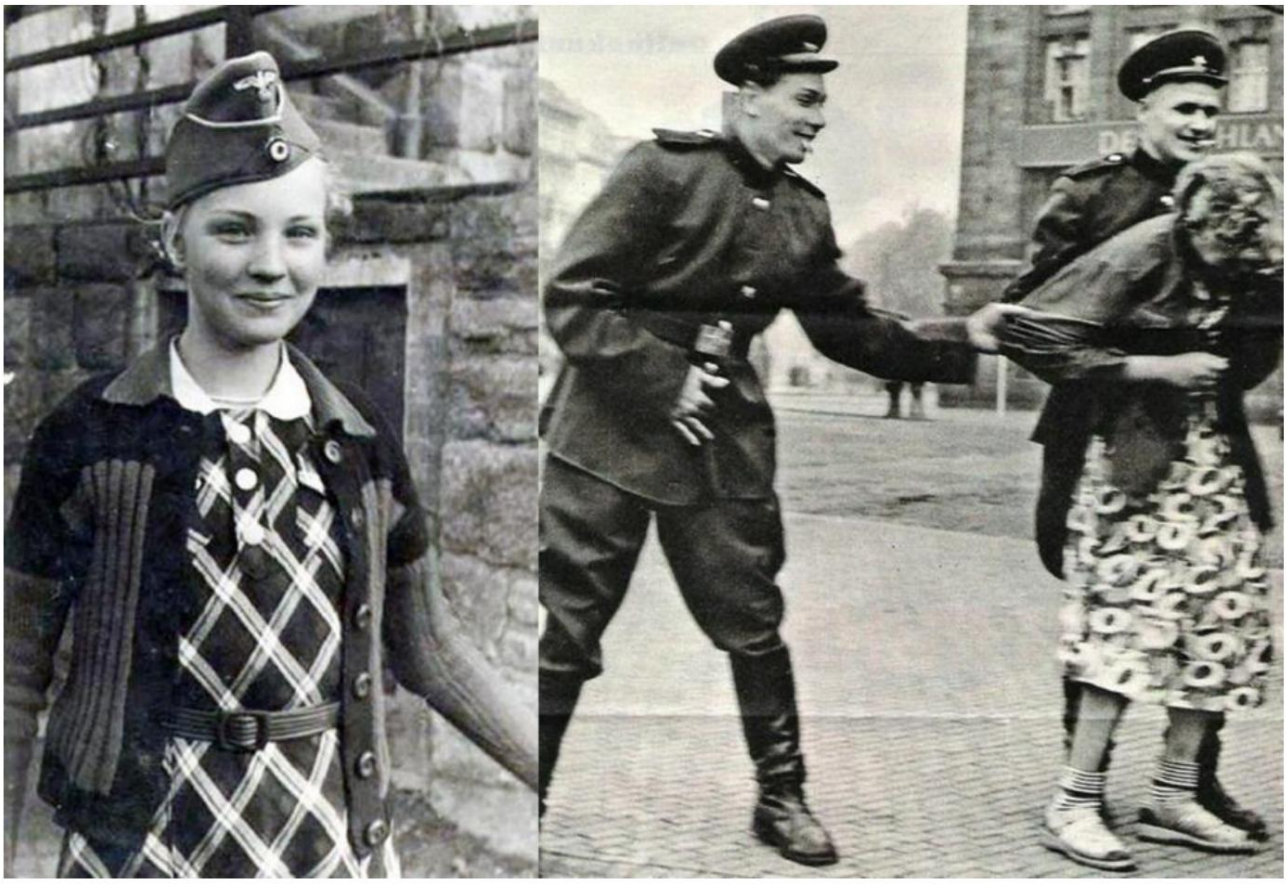

Machine Translated by Google

L'herència dels nostres avantpassats, la nostra pàtria, el nostre sòl sagrat, la nostra cultura seria profanada i destruïda per les hordes bolxevics, els huns moderns.

Ara és per demostrar si el que van crear els nostres avantpassats en milers d'anys de lluita i creació ha de durar o no.

Ara és qüestió de quina visió del món guanya: el jueu-bolxevic sense esperit del materialisme o la visió creativa del món de l'idealisme germànic, el nacionalsocialisme.

Machine Translated by Google

Anglaterra

13. Per què Anglaterra ens lluita?

Anglaterra ens lluita perquè és l'enemic mortal de tota potència continental europea forta. Segons la seva visió del món puritana, Anglaterra sent que és la raça mestra cridada per Déu per governar els pobles. Anglaterra també ens lluita perquè és l'enemic mortal del nostre nacionalisme i del nostre socialisme alemany.

En altres aspectes, Anglaterra està dominada pels jueus. La declaració de guerra d'Anglaterra és també la declaració de guerra dels jueus.

Durant segles Anglaterra ha lluitat pel seu principi d'"equilibri europeu", que ensenya a prevenir qualsevol formació d'una potència central europea. Encara avui les revistes i els polítics britànics admeten obertament que aquesta guerra contra la unificació d'Europa la porta Alemanya, sense tenir en compte el seu sistema polític. També hi ha altres motius: a Anglaterra, el problema social no està de cap manera resolt. En conjunt, només hi ha dues capes: la capa plutocràtica, que és molt d'orientació jueva i té els diners i l'economia a les seves mans, i la subclasse desposseïda de la classe obrera. No hi ha una igualtat social justa com el nacionalsocialisme a Anglaterra.

Machine Translated by Google

La plutocràcia anglesa ha sabut superar fins ara la gran fractura social amb l'ajuda de la doctrina puritana, segons la qual l'ordre popular anglès amb les seves condicions polítiques i econòmiques és força "un ordre tan volgut per Déu".

Mitjançant el nostre nacionalsocialisme, amb el qual pretenem resoldre la qüestió social de la manera més justa possible, hem frustrat tot el sistema d'explotació capitalista mentiroso d'Anglaterra.

Per això el plutòcrata anglès ens odia, perquè sap que ha de fer grans concessions als seus treballadors si no aconsegueix destruir-nos. Els seus treballadors encara són ignorats dels fets reals a l'Alemanya nacionalsocialista per la premsa jueu-plutocràtica.

A part de les idees plutocràtiques jueves del liberalisme, l'anglès porta el puritanisme com a visió del món al cor.

El puritanisme, amb la seva creença bíblica en ser elegit, va ser i és la base de la consciència política de validesa d'Anglaterra, és a dir, la seva reivindicació sense restriccions de dominació mundial en nom de Déu.

L'anglès i el puritanisme són conceptes que no es poden separar els uns dels altres. El puritanisme ha donat forma a un estil de vida judeo-anglès que, al llarg de la història, ha portat els anglesos a una col·lisió cada cop més gran amb pobles d'una estructura espiritual i mental diferent.

El puritanisme va ser inicialment només una protesta contra la jerarquia catòlica romana influenciada per idees calvinistes i en part també luteranes. En el curs del seu desenvolupament posterior, però, en la recerca de la doctrina pura, va adoptar cada cop més l'antic jueu.
Idees testamentàries.

"El 1652 va esclatar la Guerra Civil a Anglaterra, que va portar Carles I a la bastida i

Oliver Cromwell al poder. Va ser principalment el grup puritan entre els

Machine Translated by Google

Republicans als quals la revolució devia el seu resultat victoriós. Els puritans havien fet de la llibertat religiosa la seva bandera.

Es creia que gran part de l'ensenyament puritana estava ancorat a l'Antic Testament, i per això els puritans van comparar Cromwell amb Gedeó o Judes Macabeu, que van convertir un grapat de màrtirs en un exèrcit victoriós.

Els noms originals en anglès van ser substituïts per noms jueus del

vell

Testament, i fins i tot el Lleó de Judà va ser col·locat a les banderes victorioses dels puritans. El període sota el domini d'Stuart va ser declarat "captivitat egipcia" (encara avui milions d'anglesos encara creuen que els britànics són "les deu tribus perdudes de la casa d'Israel"). "Fins i tot es va suggerir seriosament que el dissabte s'hauria de fer un dissabte normal en lloc del diumenge.

Els anglesos van viatjar pel continent per mantenir converses erudites amb rabins, i fins i tot hi havia puritans que van adoptar la fe jueva.

Amb tots aquests fets, no és d'estranyar que hi hagués un viu interès pels jueus que vivien al continent entre els puritans, que s'havien convertit en l'element dominant a la Commonwealth d'Anglaterra des del 1649. Amb tot, no hi ha cap diferència significativa entre Puritans i jueus. En tots dos, trobem la connexió més estreta entre negoci i religió i la visió racionalista de la vida. Tots dos van retre homenatge al principi que tot el necessari per a un bon negoci també està moralment justificat. (Peter Aldag, "Els jueus a Anglaterra", Nordlandverlag.)

L'esperit jueu de l'Antic Testament es va traslladar a l'ànima anglesa.

Així, es pot argumentar la tesi que el puritanisme és igual al judaisme. Aquesta actitud mental explica les relacions properes

Machine Translated by Google

entre Anglaterra i el judaisme, que trobem del tot incomprensible. A partir de la fusió amb el món d'idees de l'Antic Testament, però, els puritans també van desenvolupar la creença que els britànics eren el "poble escollit".

Des d'Oliver Cromwell, per a ells probablement el més gran anglès, en el qual una estranya barreja de fanatisme religiós i crueltat freda i despietada, data el naixement d'aquell anglès, en el qual la ideologia religiosa del puritanisme va tenir efectes polítics.

La tesi de Cromwell era: "Anglaterra és el poble escollit de Déu". Va prendre prestada la idea de la dominació mundial de l'Antic Testament i va utilitzar la idea originalment jueva del poble escollit per Déu per fusionar-se amb el pensament nacional d'Anglaterra. Cromwell és el fundador de la reivindicació anglesa de dominació mundial en nom de Déu.

Aquesta va ser l'obra més gran de Cromwell, que va aconseguir fusionar la convicció religiosa i el soldat polític en la consciència missionera de l'anglès.

La visió del món del puritanisme sempre ha transpirat una força elemental. Va ser adoptat principalment per l'alta noblesa i el clergat. En particular, Cromwell va portar el puritanisme a l'exèrcit i així va crear l'orientació ideològica del soldat cap a un objectiu de lluita nacional.

Cromwell és el creador del soldatisme polític. L'exemple de Cromwell il·lustra l'estreta connexió entre la visió del món i la força militar. Aquesta educació va tenir l'efecte d'augmentar l'autoconfiança puritana fins al punt de l'autoreflexió moral i la "filiació de Déu" autoelegida. En termes militars, però, va generar una força moral del soldat individual que no s'ha de menystenir.

Machine Translated by Google

Anglaterra es va fer gran amb la proclamació contundent del puritanisme, el "Déu donat la pretensió de dominar el món", pel poder despertador d'Oliver Cromwell, pel seu soldat polític i el dels seus seguidors. La decadència d'Anglaterra havia començat quan la preparació a la lluita de les classes dirigents angleses va disminuir en les últimes generacions, quan el judaisme es va convertir en polític, des que el lideratge polític va passar de mans dels soldats a mans dels plutòcrates, els interessos de la direcció política han estat cada cop més determinat per la borsa i l'or. Al començament del prestigi polític d'Anglaterra no hi havia portaveus parlamentaris ni magnats de la borsa, sinó soldats durs amb una fe ardent, voluntat fanàtica i opinions revolucionàries. Puritanisme significa la reivindicació exclusiva i religiosament fundada de l'autocràcia britànica al món i la salvaguarda de totes les condicions necessàries per a això, sobretot el paternalisme i la derrota d'una Europa poderosa.

Anglaterra ha tingut tal suport en la seva visió del món que ha entès una i altra vegada, amb els mitjans més refinats, amb les més grans mentides, amb les idees més hipòcrites, capes i maniobres de diversió, per estampar la política de poder més despietada del món. públic mundial en un acte de dret diví. "You say God and my calico" és el nom comú de la política anglesa.

Que el comportament d'Anglaterra representi la moral política més corrupta de la història és a un altre nivell. L'observació més essencial, però, és que Anglaterra va fundar el seu poder en una visió del món, és a dir, la puritana.

Les crueltats d'Anglaterra comeses contra els indis, irlandesos i bòers, estan totes sota el signe de l'acte d'un dret diví. L'anglès, en la seva visió del món puritana, no sent gens la flagrant injustícia. Això també inclou els atacs terroristes amb bombes. En la brutalitat dels bombardeigs es fa evident l'esperit jueu d'Anglaterra.

Machine Translated by Google

Des de la infància, el credo polític purità es va ensenyar a tots els anglesos.

Als centres d'educació política, als internats, als col·legis, aquests es van convertir en polítics. Els ensenyaments van ser clavats en el nen.
En una educació de la noblesa, que té pocs exemples a la història, el tipus de cavaller anglès es va criar sobretot amb l'ajuda del puritanisme.

Des de la convicció puritana de la "filiació de Déu" i a
"Déu vol reclamar el poder" es fa comprensible la mentalitat del clergat anglicà, que s'orienta al poble anglès en el sentit del puritanisme i participa enèrgicament i fanàticament en l'educació del poble anglès en el sentit del purità.
visió del món. L'escola també està al servei d'aquest treball.

L'anglès també veu la qüestió social en l'esperit del puritanisme. Segons això, el posseïdor és el "beneït per Déu", el desposseït, el pobre, un marginat per Déu. Així es va produir que a Anglaterra no va sorgir cap legislació social.
Per tant, els plutòcrates anglesos també troben el nacionalsocialisme incomprensible, fins i tot odiat. Per la resta, ell veu en nosaltres els alemanys, com els "desafectats", un poble del qual Déu no vol saber res.

La consciència de ser visiblement beneït per Déu també va contribuir a augmentar l'excessiva arrogància i la intolerància fanàtica cap als altres pobles. No s'ha de ignorar que l'actitud religiosa de l'anglès, sovint descrita per nosaltres com a santuari hipòcrita i governamental, i la seva autoconfiança, que havia arribat fins a l'arrogància, era l'expressió de la seva inquebrantable convicció i el resultat. dels seus religiosos puritans

educació.

Anglaterra és el primer exemple de com una idea, partint d'un lideratge estretament unit, pot mantenir un poble durant segles amb un propòsit polític.

Machine Translated by Google

L'actitud puritana de la ment va ser reforçada pels sistemes filosòfics d'Anglaterra, sobretot per l'utilitarisme amb la seva moral de felicitat ("Tot allò que et serveix és bo".
Ètica de la utilitat i la felicitat). És característic d'aquest desenvolupament que Immanuel Kant oposava aquesta tesi de la filosofia estreta de la màxima felicitat possible de tots al seu imperatiu categòric i, per tant, a la màxima de la voluntat d'una Prússia marcial i militar.

Tot el que va poder contribuir a la perfecció d'aquest tipus d'ideal religiós filosòfic va arribar a Anglaterra sense restriccions. Anglaterra s'havia quedat, doncs, sense instint, i caminava per un camí que, tard o d'hora, havia de conduir a la catàstrofe i a l'enfrontament amb el món germànic, que havia anat d'una altra manera en una lluita mental tremenda.

Les idees del liberalisme jueu van conèixer aquesta escola de pensament anglesa, que ja estava molt influenciada per les idees materialistes jueves.

Les idees liberalistes de la influència jueva i la seva direcció materialista individualista eren un complement essencial de la visió del món puritana de l'anglosaxonisme. Aquí el jueu va trobar un camp de possibilitats insomnies, que després va poder explotar en el seu propi sentit. Va aconseguir imposar la seva ideologia a l'alta noblesa anglesa així com al clergat de l'"Alta Església" i a convertir-los completament en esclavitud d'ell.

El món intel·lectual jueu es va apoderar completament del poble anglès.

La decadència interna d'Anglaterra va començar quan, amb l'adopció del liberalisme, va permetre al judaisme un accés cada cop més gran al seu cos nacional i, a poc a poc, va fer que el seu domini al servei del judaisme per la descomposició jueva de la seva classe dirigent.

Machine Translated by Google

No hi ha dubte que avui el poble anglès, però sobretot les classes altes, està completament sota l'encís del materialisme. L'or i l'egoisme, sempre els signes més clars de decadència, dominen el poble! Mentre que la visió del món del puritanisme, amb la seva creença en els escollits, encara reunia totes les forces nacionals per a la construcció de l'imperi mundial anglès, el materialisme jueu està provocan força popular per ensorrar-se.

El món dels jueus ha destruït, fins i tot a Anglaterra, l'ordre de la vida encara determinat popularment.

Anglaterra és el primer exemple de com el jueu, com a portador del materialisme i l'individualisme, fon el folklore i, per tant, el poder del poble cada cop més semblant a un bacil en un organisme.

El desenvolupament històric d'Anglaterra mostra molt clarament com els destins d'un poble estan determinats per la visió del món que adopta i que perirà si no s'oposen efectivament a forces d'idees estrangeres. El puritanisme i el liberalisme han transformat tant la classe alta anglesa en jueus que la moral germànica no pot sorgir. Per això és impossible l'entesa amb les nostres "germanes de sang". Anglaterra s'ha fet jueu. Ens ha declarat la guerra perquè ens posem en el seu camí en el seu esforç pel poder com a raça mestre divina i en la seva addicció a la riquesa i perquè els jueus volen la nostra aniquilació. En aquesta guerra, Anglaterra recollirà els fruits que ha sembrat durant segles en el seu oblit i falta de caràcter. Només es pot salvar si s'allibera dels jueus i manté la connexió amb el nucli germànic, o si és redimit del judaisme per la seva connexió amb nosaltres i troba el seu camí cap a si mateix. Però el seu imperi mundial s'està trencant!

L'exemple d'Anglaterra ens ha de fer pensar. Només hi ha una conseqüència per a nosaltres:

Fer de cada ésser humà alemany un portador conscient del nostre Covisió del món nacionalsocialista, que amb el seu poder creador

Machine Translated by Google

porta el folklore al seu màxim desenvolupament i amb la seva estructura bàsica idealista és alhora l'únic mitjà contra el materialisme!

14.Per quin mètode es va construir l'Imperi Britànic

L'Imperi Britànic és el resultat d'una política brutal orientada al domini i al poder.

El mètode anglès per construir l'imperi mundial donat per Déu es caracteritza per l'egoisme i la brutalitat. No hi ha lloc aquí per descriure el gegantí ascens de l'imperi anglès. Només alguns números poden donar una imatge del seu ràpid creixement.

Cap al 1600, cap al final del regnat de la reina Isabel, Anglaterra tenia una població d'entre 4 i 5 milions d'habitants. El 1750 l'Imperi anglès tenia uns 8 milions d'habitants, el 1815 uns 80 milions, i avui hi viuen 500 milions de súbdits. Un creixement gairebé fantàstic. L'Imperi anglès és espacialment el més gran de la història. Cobreix aproximadament una quarta part de la superfície seca de la terra. Es podria fusionar els antics imperis romà i espanyol, tots dos en el moment de la seva major expansió, i tots dos tindrien un lloc còmode en l'imperi britànic actual, deixant-ne al descobert dues cinquenes parts.

Machine Translated by Google

Les conquestes d'Anglaterra no van ser una presa de terres en el nostre sentit germànic de la paraula per lluitar per l'hàbitat necessari. Des de l'actitud puritana, es van portar per la idea de dominació mundial i l'addicció a la riquesa. Eren de caràcter imperialista. El principi formador i ordenador i, per tant, creatiu, que és tant el tret característic dels imperis germànics, és una cosa que els britànics mai pensarien implementar. La política d'Anglaterra sempre ha passat d'un esforç purament materialista que s'havia determinat. Això també explica la Postura antieuropea.

En els darrers tres segles, Anglaterra sempre ha sabut com enfrontar les nacions entre elles pel seu benefici.

Les guerres de conquesta angleses van ser sempre econòmiques. Així, de la mà de l'imperi mundial, va créixer el comerç i la riquesa britànica. Els mariners i conqueridors van ser seguits per l'economista amb l'expansió del comerç i l'explotació dels pobles sotmesos.

15.Com es van prendre els jueus Avantatge de l'ascens econòmic d'Anglaterra?

Els jueus van poder penetrar en les posicions de lideratge de tota l'economia anglesa.

Machine Translated by Google

Des del segle VIII, els jueus no van ser bons a Anglaterra. Quan la seva usura s'havia fet insuportable i l'amargor del poble cada cop més alta, «ja que és perfectament clar que són constantment de falsificació de documents i tall de monedes» (Historia Anglorum vol.111). El rei Eduard I va decidir, després de la persecució general dels jueus el 1286, el 1289 l'expulsió dels jueus. Anglaterra encara posseïa en aquella època, recolzada per un sa instint, el poder de fer-ho.

Quan Anglaterra va forçar la rica i poderosa Espanya a sortir del comerç mundial l'any 1588 derrotant l'"Armada Invencible", els jueus espanyols van emigrar per desenes de milers. Ells, que abans havien estat la plaga d'Espanya, seguien el comerç que passava d'Espanya a Holanda i Anglaterra.

L'època d'Oliver Cromwell, el puritanisme basat en l'Antic Testament ha destrossat la tradicional voluntat defensiva del poble anglès contra els jueus. Cromwell va atraure un gran nombre de jueus cap a Anglaterra.

Els jueus financers holandesos es van veure afavorits perquè Cromwell, com a comerciant pràctic, volia fer un dany econòmic als holandesos, que eren els rivals comercials d'Anglaterra. "El seu objectiu principal era fer Anglaterra gran i forta, per a la qual cosa, segons la seva opinió, no només el poder militar sinó també la supremacia del comerç anglès al món era un requisit previ. Quan Cromwell va arribar al poder, no es podia parlar d'això. , perquè el comerç holandès era el líder en aquella època. Anglaterra, atropellada econòmicament per les llargues guerres civils, no va ser capaç d'aconseguir per si mateixa l'èxit desitjat. Per tant, va semblar natural que Cromwell busqués suport estranger, que va esperava trobar entre els jueus del món.Com ja s'ha explicat anteriorment, el judaisme ja tenia totes les connexions del món en aquella època.En les seves mans hi havia l'espanyol i el portuguès, així com el tan important comerç llevantí, i l'Orient i Occ

Machine Translated by Google

i els lingots de plata del món estaven cada cop més dominats per ells, així com els grans interessos en la navegació de tots els països tenien.

Cromwell volia augmentar la immigració jueva, especialment des d'Holanda, ja que va atribuir el floriment d'Amsterdam en part als jueus. Així que si va atreure els jueus d'allà a Londres, esperava enfortir el comerç anglès i reduir el comerç holandès.
Els historiadors jueus no poden fer prou per assenyalar la participació dels jueus en l'ascens d'Anglaterra.

Cromwell volia utilitzar les seves connexions amb els jueus no només per beneficiar el comerç anglès sinó també la seva política exterior. Avui no hi ha dubte que el jueu de tot el món es va posar al servei d'espionatge de Cromwell i li va donar una gran ajuda.

La investigació sobre les fonts en qüestió mostra que els èxits d'espionatge dels jueus van contribuir significativament a frustrar les accions dels nombrosos enemics de Cromwell al continent.

El posterior rei Carles II havia reunit els seus seguidors i aliats, que va trobar a molts països europeus, a Flandes per passar d'aquí a Anglaterra i lluitar contra Cromwell al seu propi país.
Cromwell es va enfrontar a dificultats gairebé insuperables, sobretot perquè els espanyols van donar un suport considerable a Carles II.

No obstant això, la informació precisa obtinguda a través de l'espionatge jueu va permetre a Cromwell tallar tota l'expedició reialista de sobte, agafant sorprenentment la flota dels seus oponents a Ostende", (Peter Aldag, Das Judentum a Anglaterra).

En aquesta organització d'espionatge jueu de Cromwell, hem de veure els inicis del servei secret anglès.

Cromwell va combinar així els seus interessos comercials internacionals amb Jueus, perquè els jueus poguessin ocupar càrrecs permanents a Anglaterra just quan Anglaterra estava a punt de conquerir el món.

Machine Translated by Google

La immigració jueva es va fer encara més forta quan Guillem d'Orange es va traslladar a la residència del seu sogre anglès, el Palau de Whitehall. Juntament amb ell, molts jueus holandesos -la majoria jueus comercials i corredors de borsa- es van traslladar a Anglaterra. Allà van desenvolupar immediatament una tècnica entrenada de negociació en borsa amb gran habilitat i am

Els jueus no van trigar gaire a assumir una posició destacada en l'economia anglesa. Ja al segle XVIII eren els amos de l'economia i els banquers de la cort. La poderosa expansió de l'imperi anglès, les riques fonts de matèries primeres, els mercats de venda, les mines de metalls preciosos, així com les nombroses altres oportunitats que oferia el creixent imperi colonial britànic, van ajudar els jueus a aconseguir una penetració econòmica rendible i així avançar l'element jueu, sense que es reconeguessin les intencions finals de Judes. Al vast Imperi, les conseqüències de la penetració econòmica dels jueus es van mantenir molt més invisibles i discrets que en una zona petita i densament poblada del continent, com l'espai vital del poble alemany. Els jueus es van mantenir eternament fidels al seu mètode. Va permetre als conqueridors britànics establir colònies i bases d'assentaments, que al mateix temps es van conver D'aquesta manera, els jueus van fer deliberadament i infal·liblement l'Imperi Britànic el vestíbul de l'Imperi Jueu.

Més enllà de la supremacia econòmica, el jueu va impulsar amb tota tenacitat i astucia el poder polític a Anglaterra. Això no va ser gens fàcil mentre el jueu no pogués ocupar els càrrecs governamentals i estatals i mentre no pogués obrir la porta a la societat anglesa. Els jueus, com que eren considerats només meitat ciutadans i no podien assolir la ciutadania anglesa, havien de lluitar per la igualtat.

Machine Translated by Google

Els jueus van ser ajudats en això per la maçoneria internacionalment pensada. Encara que inicialment no se'ls va permetre als jueus convertir-se en membres de la lògia com a meitat-ciutadans, després de l'emancipació dels jueus el 1780 ja no se'ls va poder negar l'entrada a la lògia. Ara era fàcil per als jueus trobar un pont entre el judaisme i l'angloisme a la maçoneria.

Per evitar algunes dificultats, els nobles jueus feien batejar els seus fills en el cristianisme. Aquests falsos cristians jueus batejats després van obrir el camí per als jueus no batejats als càrrecs més alts de l'estat i de la noblesa anglesa. Entre ells hi havia el posterior primer ministre anglès Disraeli, comte de Beaconsfield (1804 a 1881). L'exemple següent mostra com Disraeli va ser capaç d'enganyar els anglesos i promocionar els seus camarades racials jueus amb astúcia i traïció: Lionel de Rothschild sovint es va permetre que els seus savis racials l'elegissin per a càrrecs polítics, però no va poder prendre el càrrec perquè, com a Jueu, es va negar a prestar el jurament requerit "d'acord amb la v
Allà el seu amic Disraeli es va aixecar per primera vegada el 1841 en defensa dels seus companys racials amb les paraules: "Tal com un Cristian, no puc assumir la terrible responsabilitat d'excloure de l'assemblea legislativa els professors d'una religió en què va néixer el meu Salvador. A més, va afirmar que la suposició que el judaisme podria canviar el caràcter cristià d'un país era ridícul. Fins i tot la doctrina cristiana en dóna testimoni, els autèntics originadors de la qual són els jueus. Un començament absurd, doncs, per contradir l'emancipació jueva per motius religiosos. Cada dia sagrat es proclamava al poble l'ensenyament dels herois i poetes jueus, prova que es considerava moralment superior.
A través d'aquesta i maquinacions similars, els jueus han obert el camí per al desenvolupament del poder polític a Anglaterra.

Machine Translated by Google

El segle XIX va donar als jueus tot el que podien desitjar: el dret a votar i presentar-se a les eleccions, l'accés a la Cambra dels Comuns i la Cambra dels Lords, i totes les oficines governamentals i estatals.

En el període següent, la influència política dels jueus va augmentar cada cop més, en la mateixa mesura que creixia l'imperi colonial. La posició política dels jueus va arribar al seu punt àlgid amb el nomenament de Benjamin Disraeli com a primer ministre l'any 1874. El jueu Disraeli encara es diu el progenitor de l'Imperi a Anglaterra, encara que no va ser ell qui va crear el vast imperi colonial, sinó els mariners anglesos. , comerciants, plantadors i soldats.
Encara que Disraeli, com a defensor de la política colonial anglesa, va ser el padrí de l'Imperi Britànic, sens dubte va fer coses extraordinàries per a Anglaterra; però tots els seus èxits també van beneficiar els jueus. També va aconseguir adormir la desconfiança anglesa envers el judaisme, i encara avui els jueus a Anglaterra encara viuen de la reputació que abans va gaudir el conservador Disraeli. Va obrir als jueus les portes de l'estat i de la màxima societat anglesa.

El que significa l'Imperi Britànic per a Disraeli, un dels seus protegits ens diu: "Anglaterra és "l'Israel dels seus somnis". Aquesta paraula proporciona una claredat perfecta dels objectius econòmics i polítics dels jueus a Anglaterra.

Machine Translated by Google

16.On va el jueu La influència a Anglaterra durant el segle XX es va fer sentir?

El jueu té el lideratge en gairebé tots els àmbits de la vida a Anglaterra, va promoure la política d'encerclament contra Alemanya abans de la Primera i la Segona Guerra Mundial.

El 1901, el rei Eduard VII va pujar al tron anglès. Sota el seu regnat, els jueus van poder afirmar-se plenament a la societat anglesa. El rei era molt amic de nombrosos jueus. Aleshores, el llibre d'acudits anglès "Punch" va publicar una famosa caricatura, que era un senyal d'alerta per a Anglaterra. La caricatura donava una imatge "de la societat anglesa en 50 anys", mostrant els fills i filles alts de la noblesa anglesa, fets amb la millor sang nòrdica anglosaxona, braçats amb petits jueus, les característiques racials dels quals eren especialment destacades. Però l'aristocràcia anglesa no va entendre el senyal i va entrar cada cop més en vincles de sang amb els mercaders jueus de

Anglaterra.

El fet que el rei fos un gran dignatari de la maçoneria també suggeria una relació íntima amb els jueus. També van ser els jueus els que van fer d'Eduard VII rei de l'encerclament contra Alemanya, i Eduard VII va donar la seva plena aprovació als plans d'encerclament jueu. Molt abans de la Primera Guerra Mundial, els jueus van acordar defensar per tots els mitjans les seves posicions econòmiques dins de l'Imperi Britànic contra l'Alemanya "en ascens". Així, amb l'encerclament, la política britànica va seguir clarament les traces del poder jueu i la política comercial. La Guerra Mundial de 1914-1918 va ser el resultat de

Machine Translated by Google

Política anglo-jueva.

Vegem ara les condicions actuals a Anglaterra, especialment avui, els jueus ocupa una posició dominant a Anglaterra. Els jueus i l'anglès estan tan íntimament entrellaçats que sembla que ja no és possible desfer-los. A la societat, a l'estat, al govern, a la vida financera, al comerç i a la premsa, el jueu s'enfronta a tot arreu.

Ha penetrat en antigues famílies conservadores i liberals, en l'aristocràcia anglesa i en la casta dels polítics. Es pot dir que l'últim període de la nostra era és una etapa sorprenent en l'ascens del judaisme a Anglaterra.

Mirem arreu: jueus! Influències jueves, interessos jueus, domini jueu. mentalitat jueva però també en el poble anglès, sobretot en la classe alta. Va ser precisament aquesta actitud la que va entrar en un alt grau d'unió sagnant amb el judaisme. Els jueus gaudeixen d'una igualtat social plena, i fins i tot a la cort, ho són
Benvingut. A les darreres cerimònies de coronació a Westminster
Abadia, per exemple, a la qual només hi tenien accés els més escollits, no només hi havia molts altres jueus presents el
gran rabí d'Anglaterra, el zelós sionista Leon Simon.

Entre 1881 i 1914 uns 823 789 jueus van emigrar a Anglaterra! El nombre de

Els jueus a Anglaterra és ara, segons estimacions conservadores, aproximadament

1.700.000 (inclòs l'Imperi)

El 29 d'agost de 1939, Chaim Weizmann, el cap de l'Organització Mundial Sionista, va declarar al primer ministre britànic Chamberlain que, en l'hora de perill extrem per defensar els valors sagrats, els jueus es posarien al costat de Gran Bretanya i lluitarien al costat de les democràcies. .

Machine Translated by Google

Lord Rothschild va dir una paraula igualment significativa l'octubre de 1939, subratllant que el govern de Londres (que havia declarat la guerra unes setmanes abans) era l'única, si no l'última, esperança per resoldre el gran problema del futur dels jueus a tot el món. Així doncs, sembla que Chamberlain també tenia un problema jueu per resoldre quan ens va declarar la guerra.

Tinguem clar això: la declaració de guerra d'Anglaterra és alhora una declaració de guerra dels jueus. És el resultat de la joc traïdor de l'angloisme i el jueu.

Però qui és el senyor i amo d'aquesta guerra desfermada contra? Alemanya i dels pobles utilitzats per a això va ser provat, entre molts altres, pel jueu Heaver, el secretari de l'"Israel britànic". Federació", que va declarar a Londres el 1942:

"Els britànics són el poble d'Israel. Els Estats Units d'Amèrica del Nord són Israel, de la mateixa manera que Gran Bretanya és Israel. No hi pot haver rivalitat d'objectius i aspiracions nacionals entre ells...".

Machine Translated by Google

AMÈRICA

17.Per què Amèrica ens lluita?

El plutòcrata jueu-americà es veu amenaçat pel nacionalsocialisme en el seu sistema d'explotació econòmica capitalista. A més, fins i tot l'americà mitjà amb la seva visió del món puritana creu en una extensió voluntària de Déu del domini dels EUA sobre tot. pobles. Per la resta, el jueu torna a ser el principal belicista.

La nostra retirada de la Societat de Nacions va amenaçar les inversions de capital dels explotadors i accionistes a Anglaterra i Amèrica. Una Alemanya políticament forta i econòmicament independent va haver de retallar el mercat americà.

A més, una Alemanya autosuficient, i amb ella, una Europa econòmicament independent amb la seva solució socialista a l'atur, va ser constantment un viu retret als jueus i va albergar la

Machine Translated by Google

perill d'accelerar el col·lapse del seu propi ordre social capitalista només mitjançant l'existència d'un millor estil de vida socialista.

Aquest és el motiu real de la seva declaració de guerra.

En les seves aspiracions imperialistes sancionades per la visió del món puritana, Amèrica espera estendre el seu domini sobre gairebé tots els pobles, la qual cosa equival a la dominació mundial. Anglaterra també es convertirà en un vassall americà. A més, com la idea anglesa de dominació i l'impuls expansionista paneslau, l'imperialisme purità nord-americà se superposa a l'esforç jueu pel món.
dominació.

Roosevelt, que se sent l'executor de l'expansionisme nord-americà, és, en realitat, l'executor de la voluntat dels jueus mundials.
Roosevelt és un maçó d'alt grau!

A més, la carrera política de Roosevelt ho diu tot: quan Roosevelt va sol·licitar el càrrec de governador de l'estat de Nova York, per descomptat, només va poder guanyar-lo amb l'ajuda dels jueus. Aquest suport dels jueus va romandre amb Roosevelt al llarg de la seva carrera posterior.
Quan es va presentar a la presidència, la capital jueva, reconeixent la seva oportunitat, va ser la força més forta que el donava suport.

Sobre aquesta triple base: el suport jueu a les eleccions, els seus amics jueus i la seva tradicional actitud projueva de la ment i l'ànima, que pot estar sagnantment justificada, és la política fonamentalment jueva del president, Roosevelt, que creu que pot conduir el poble nord-americà a la dominació mundial amb l'ajuda dels jueus. Ja no podrà desterrar els esperits que ha convocat. El futur mostrarà que Roosevelt va conduir el seu poble i amb ells a tota Amèrica a una època de decadència més miserable i de caos bolxevic "jueu".

Machine Translated by Google

18.Quines són les forces motrius Darrere del Econòmic i Desenvolupament polític dels EUA?

El puritanisme i el liberalisme adoptats d'Anglaterra

L'ocupació del territori dels EUA per part dels anglesos, que havien emigrat de la pàtria anglesa, va succeir amb una rapidesa extraordinària i sense una consideració especial pels nadius i els altres.

Europeus que ja havien emigrat a Amèrica, com espanyols, holandesos i francesos. Juntament amb els anglesos, les idees del puritanisme també van saltar a Amèrica. Com a Anglaterra, l'esperit purità va celebrar un gran triomf en l'aparició de l'alta finances nord-americana. Als EUA, també, l'acumulació de riqueses era considerada com un signe de la gràcia i el favor especials de Déu.

Machine Translated by Google

Amèrica del Nord va ser el millor caldo de cultiu possible per al puritanisme! El país estava ple de rics tresors, que els puritans adquisitius van començar a recollir amb energia.

Cada ruptura, cada artesania i esforç industrial va recompensar l'americà fins a tal punt que Amèrica del Nord, mesurada amb les estretes condicions d'Europa, li semblava una terra de "possibilitats il·limitades. Destí manifest" es va convertir en el terme per a això.

L'origen d'Amèrica donat per Déu, es va convertir en el mite que domina l'americà fins als nostres dies. Gràcies a la seva actitud puritana, l'americà d'èxit es considerava a si mateix com els escollits de Déu, la seva Amèrica com "el propi país de Déu".

Però els EUA també van créixer políticament. sense esforç, almenys sense gaire esforç. L'augment del poder polític va ser possible gairebé exclusivament pels enredos europeus interiors. Els estats van aconseguir la seva independència amb l'ajuda francesa i espanyola i van lluitar sobretot amb sang alemanya. Sense el general prussià Friedrich Wilhelm von Steuben, l'organitzador i educador de l'exèrcit nord-americà, i la forta participació dels alemanys en els combats, Washington no hauria aconseguit mai la independència del nord d'Amèrica. Els generals alemanys Herchheimer, de Kalb i Peter Mühlenberg, van conduir les tropes americanes a la Victòria.

Machine Translated by Google

Entre els oficials nord-americans hi havia 9 'Majors generals alemanys! En Nou

Només York hi havia 10 regiments d'alemanys, a Ohio 11 regiments, a Missouri cada segon soldat era alemany. A més, la història posterior dels EUA és l'alta Cançó dels alemanys!

Al segle XIX, els estats que tenien una llibertat de moviments inigualable a les grans extensions del seu continent van poder deixar que el seu imperialisme prengués les regnes perquè Europa estava exposada a greus enfrontaments polítics. La misèria d'Europa es va convertir en el benefici d'Amèrica.

La idea imperialista, l'esforç per la dominació mundial en nom de Déu i la creença purament econòmica en l'èxit sota la benedicció de Déu podien desenvolupar-se així sense inhibicions.

El liberalisme jueu va conèixer aquesta mentalitat puritana-materialista!

La seva doctrina de la fraternització humana va donar un mitjà benvingut per encobrir l'imperialisme cada cop més insaciable. Així va sorgir que l'estranya barreja de plans de pau mundial i una conquesta mundial propagada amb disfresses cristianes es va convertir en el segell de la política dels EUA. La doctrina Monroe

Machine Translated by Google

no podia canviar això. La no ingerència en els afers europeus només era vàlida mentre els Estats Units encara no tinguessin el poder de definir-se més enllà del seu propi continent.

D'altra banda, les idees individualistes-materialistes de el liberalisme va portar al fet que el sentit de la vida només es veia en l'acumulació de béns materials. Així, el liberalisme, en la seva trobada amb l'estil de vida puritana, va comportar una addició ominosa a la vida americana pel costat superficial i material.

A més, no hi havia forces als Estats que s'haguessin pogut rebel·lar contra el liberalisme sense sang per una dotació natural. Fins i tot Henry Ford expressa la idea de rebutjar tots els vincles amb les paraules: "La història és una tonteria!

Però l'essencial i perillós del desenvolupament nord-americà és que tot el cos d'idees jueu-purità-liberalista ha estat elevat a una doctrina per a tota la humanitat. El

La idea universalista de l'estat mundial, de la llibertat, del progrés, de la raó en el sentit del racionalisme, s'està convertint en un sentit de missió. Qui s'oposa als Estats Units en la causa de "l'alliberament de la humanitat" és un enemic de la humanitat i la llibertat, en general, el ciutadà nord-americà es va convertir així en un instrument de dominació mundial jueva, que el programa de pau mundial predicat va donar com a resultat el més flagrant jueu. l'imperialisme, que el somni pacifista de la humanitat es va transformar en la violència i la conquesta més brutals, és quelcom que pocs nord-americans són conscients actualment.

Machine Translated by Google

El puritanisme va portar, d'una banda, la creença en el "poble escollit" i, de l'altra, va santificar les fortunes reunides de les maneres més fosques com a senyal de la bona voluntat divina. La lluita pel poder i la riquesa va trobar la seva consagració confessional. El liberalisme va trobar la fórmula del "millor i més progressista estat" i va proporcionar als EUA la missió humana. Així, les reivindicacions missioners de l'Antic Testament i, per tant, dels jueus estaven connectades

Machine Translated by Google

amb la missió democràtica, que volia imposar al món la forma de vida desenvolupada als EUA. El somni jueu del poder de la riquesa i la santedat, els diners i la conquesta del món celebra la seva resurrecció a Amèrica.

Més perillós que la intenció de submissió política del món, que avui és visible davant de tots els ulls, és l'efecte soscavador de la civilització nord-americana, de l'americanisme. La civilització nord-americana és una expressió del pensament liberal. L'home s'ha convertit en una cosa mecànica, en un autòmat mental. La tecnologia domina el camp. L'esforç desinhibit pel guany és el contingut de la vida. La cultura real no és possible als EUA. No es pot parlar d'una comunitat nacional. Tot està al servei de la plutocràcia controlada pels jueus. Només coneix els diners, l'embriaguesa dels números i la mesura del rellotge, per negar tot allò que no es pot mesurar, ni demostrar ni comprar. Guanyar diners és el crit de batalla. El mercat es converteix en un temple. El jueu modela l'americà, tot és civilització suau, superficial. Fins i tot les esglésies són empreses capitalistes. Els predicadors intel·ligents guanyen milers amb els seus negocis. Són empresaris i emprenedors. El seu article de comerç és la religió o Déu. L'últim anunci de negocis de l'església és: "Posa els teus diners en Déu".

La premsa i les pel·lícules, exclusivament en mans jueves, prediquen l'americanisme. L'art i la cultura són degeneració jueva. L'arquitectura és impersonal i s'entén com a "només tècnica". Però sobretot, el jazz triomfa.

Per als jueus, el jazz es va convertir en una arma igual en la lluita per forçar la humanitat internacional sense marca, igual que la visió del món del liberalisme. És la nova música popular internacional que priva a la gent de la seva expressió musical i la redueix a instints de ramat universals. Un diari jueu celebra una obra teatral, l'actriu principal de la qual elogia a la multitud asombrada com la

Machine Translated by Google

estat ideal del món: "Canto la cançó de la mescla. El negre s'unirà amb el blanc, el negre amb el nord, i la força de l'Àfrica rodarà calenta per les venes nòrdiques; Sió s'ajarà amb la tela i la promesa. del seu amor serà fructífer sobre la terra. Al meu cor, hi ha moltes llars, i cada nació és el meu convidat: esquimals, teutons i gals, eslaus i polinesis!"

Els jueus mundials i els plutòcrates dels EUA consideren que el temps de la collita ha arribat. L'americanització del món amenaça com a perill. Americanisme i bolxevisme s'han unit, malgrat l'hostilitat mortal del capitalisme i l'anomenat domini del proletariat a Moscou. Tots dos poders tenen a arrel comuna: el món jueu de les idees del materialisme. Com en el EUA, la vida només s'entén des del material, per això el bolxevisme també ho atribueix tot a connexions i processos sensuals, perceptibles, materials. Els bolxevics tenien el model dels EUA. Adoradors de la tecnologia, el déu "màquina" també forma un nou tipus d'home desarrelat a Rússia.

Un diari jueu escriu: "El bolxevisme és l'americanisme del segle XX. El que és decisiu, sobretot, és que els jueus estiguin en la posició de lideratge en ambdós pobles.

El poble alemany, però, com a consciència mundial contra els jueus i el capitalisme hauria de ser destruït.

Amb la nostra clara posició ideològica, aquesta lluita es lliurarà victoriosament com una lluita entre persones i pastors, entre cultura i barbàrie tècnica, entre socialisme genuí i cobdícia jueva de lucre, per a la benedicció d'Europa i de tota la humanitat.

Machine Translated by Google

19. Com es va arribar a l'imperialisme insaciable del dòlar d'avui?

Creient en l'expansió donada per Déu de la dominació mundial dels EUA, i en el curs d'un ascens sense precedents, els EUA van incloure altres pobles en el domini de l'economia i la política nord-americanes.

El desenvolupament dels EUA. es va caracteritzar des del principi per una expansió econòmica i espacial sense límits. L'adquisició de diners va ser i va continuar sent la força motriu, la qual cosa va conduir a l'adquisició de terres sempre noves i al desenvolupament de noves fonts de riquesa. Igual que Anglaterra, els EUA també van portar pobles estrangers sota el seu domini, sempre només amb el pretext de portar la prosperitat d'Amèrica del Nord a Déu.

Un cop a la seva història, hi havia un límit per als nord-americans. Perquè quan, com a conseqüència d'un moviment perpetu cap a l'oest, es van conquerir totes les zones del país de lliure assentament fins a les altes muntanyes i la selva, es va arribar a una frontera natural. L'americà es va trobar de sobte davant d'una realitat contrària al seu expansionisme territorial i econòmic i que contrastava amb la "possibilitat il·limitada" que Amèrica s'enfrontés a la decisió d'ampliar el seu espai vital en termes de política agrícola, econòmica i social. o mantenir-se fidel a l'"expansionisme donat per Déu" dels drets sobirans dels altres en última instància, la gent té la sobirania per arribar al continent. Amèrica del Nord va decidir en aquest moment per més expansió.

Machine Translated by Google

El tren sense fi i l'addicció a la riquesa es van convertir en les forces motrius de l'imperialisme, que va arribar més enllà de l'esfera nord-americana fins al Pacífic. Ja el 1893, Hawaii estava ocupada, aprofitant una revolució desencadenada amb art. El 1898, la guerra de robatoris contra Espanya va portar Cuba, Porto Rico i les Filipines. En l'agitació xinesa del tombant de segle, els esforços dels EUA per assegurar-se una posició preferent a l'Àsia oriental i per vèncer la competència europea des del camp ja eren evidents. La meitat sud del continent americà es va convertir en el

lloc de la diplomàcia del dòlar, la maduració més alta de la qual experimentem en els nostres dies. Quan Anglaterra va haver de salvar el seu imperi a la Primera Guerra Mundial, Amèrica va unir forces amb França per salvar els milers de milions dels seus vincles amb els estats de l'Entente. Els descendents de la

un cop emigrats els europeus van entrar per primera vegada al nostre continent i van decidir la Guerra Mundial en desavantatge nostre. Avui, els nord-americans tornen a Europa; Les tropes americanes es troben a uns 50 llocs diferents del món. Com es pot explicar això? Aquí parla semblant al desenvolupament de l'Imperi Britànic - la llei de "l'expansió donada per Déu". En la creença hipòcrita en una expansió prevista per Déu, els plutòcrates dels Estats Units d'Amèrica toquen els drets dels pobles europeus i altres i ataquen més enllà del seu continent. L'expansionisme original, que es va estendre fins a la conquesta dels estats nord-americans, es va convertir en l'imperialisme del dòlar actual. Ja avui s'està mostrant als nord-americans com l'augment de la seva capacitat productiva després de la guerra pot servir per vèncer qualsevol competència. Un està embriagat per la idea que tots els ianquis arribaran al nivell de vida de la classe mitjana si tots els mercats mundials s'inundaven amb una gran exportació de béns nord-americans.

Machine Translated by Google

La propaganda nord-americana no va tenir cap dificultat per persuadir l'americà crédule perquè recolzés la idea de l'imperialisme mundial i aixequés els seus instints de diners i botí. Era clar per a tothom - d'una altra manera no seria un veritable nord-americà - que la guerra i l'expansió dels EUA augmentaria inevitablement el comerç i el comerç i, per tant, el seu nivell de vida. I si encara calia

Machine Translated by Google

L'escalfament artificial del poble per a l'imperialisme mundial, només cal apel·lar a l'arrogància de l'americà mitjà, és a dir, a la seva creença que ha de conquerir el món en nom de Déu, reformar-lo i portar la tan cafadada llibertat als altres pobles.

20. Per què va haver d'arribar a l'empobriment dels treballadors als EUA malgrat la política econòmica i política? Assoliments?

La recerca despietada d'una feina remunerada sobre una base liberalista va conduir naturalment a l'explotació més brutal dels treballadors.

El ple desenvolupament dels recursos minerals i l'expansió de la indústria i els negocis van permetre créixer la producció americana sense límits. Importants invents en el camp de la tecnologia van simplificar i escurçar el camí de producció i van eliminar un exèrcit de 12 milions del procés econòmic. Al principi, això no es va veure com un perill; més aviat, aquest ordre econòmic capitalista amb la seva oposició de rics i pobres era vist com una regulació donada per Déu. Segons l'americà, a cada persona se li ha donat l'oportunitat de convertir-se en capitalista. Si no ho fa

Machine Translated by Google

tenir èxit, llavors no és escollit per Déu, llavors es troba al costat fosc de la vida. Aleshores, què podria molestar als multimilionaris dotats de Déu si els no elegits haguessin de viure una vida de pobresa i desesperació? Al contrari, van presumir del seu gran èxit econòmic. Podien entrar al mercat nacional i exterior a voluntat amb els seus productes industrials i també tenien tot el marge que volien en la selecció de treballadors i en l'estructura salarial.

Aquest estat ara no podria durar per sempre. Un dia els aturats van haver de fer valer els seus drets a la vida per disgust dels explotadors famolencs de diners. A la llarga, simplement no es podria evitar una solució fonamental al problema social. Una mena d'institucions sociopolítiques, com les tenim a Alemanya en forma d'assegurances laborals i lleis de protecció laboral, no hi havia a Amèrica fins fa uns anys, i les existents ara són completament inadequades. Això no es deu a la incompetència sociopolítica, sinó a la mala voluntat de la classe dirigent plutocràtica.

Però el que hom entén per llibertat a l'altra banda no és més que el desencadenament total de l'esforç per una ocupació econòmica i remunerada. La burgesia no va pensar mai a concedir als pobres la llibertat que es va prendre descaradament.
L'actitud bàsica dels cercles econòmics de pensament puritana davant el problema social la mostra l'afirmació de l'economista George F. Baer: "Els drets i els interessos del treballador no els fan complir els agitadors obreristes, sinó aquells homes cristians als quals Déu en la seva saviesa infinita ha donat el control de la propietat en aquest país, o com va dir Vanderbilt: "El diable pren l'home comú".

No obstant això, no hi va haver lluita de classes en el sentit europeu als EUA, ni al segle XIX ni a principis del XX.
Aquells en els quals s'havia acumulat la fabulosa riquesa també ho eren considerades per les masses populars com les especialment escollides. Els dèbils econòmicament els van adonar en la creença que la deessa de la felicitat podria passar una nit i fer-los

Machine Translated by Google

un milionari de dòlars. El cinema i la premsa van saber alimentar aquesta creença d'una manera sofisticada. A la pantalla i a les novel·les, encara hi havia possibilitats il·limitades per al feliç ascens dels pobres; la realitat, però, posava límits molt estrets als cavallers de la fortuna. Les esglésies i les sectes també van treballar amb diligència per satisfer els treballadors. Durant moltes dècades, la propaganda i la influència de l'església van ser l'únic mitjà pel qual es va resoldre el problema social als Estats Units.

La sòbria creença dels nord-americans en l'èxit significava que tot les energies es van centrar a adquirir riquesa el més aviat possible. En l'assoliment dels objectius econòmics, l'èxit va ser sempre el factor decisiu, mai els mitjans i el camí. Un exemple excel·lent de la mentalitat nord-americana l'ofereix l'antic John D. Rockefeller, a través d'estafes, suborns i altres maquinacions de molt dubtosa neteja i honestedat, que milers de milions junts i va explicar breument i concisament: "Déu em va donar els meus diners. "

Machine Translated by Google

21.Com va intentar Roosevelt Resoldre el problema social nord-americà?

Va donar feina i pa als aturats enfonsant Amèrica a la guerra.

El president Roosevelt sabia molt bé que amb la propaganda i els mitjans de l'església la qüestió social als EUA, amb l'augment constant de l'exèrcit de l'atur, no es podria resoldre.
Roosevelt no es va atrevir a imposar una càrrega als capitalistes a favor dels aturats. Depèn massa dels jueus per a això. Va trobar una altra solució.

Va donar feina i pa als obrers enfonsant el seu poble a la guerra. Aquesta guerra, que havia de reactivar el mercat laboral a través de l'economia de guerra, és el mitjà de Roosevelt per resoldre el problema social dels EUA.

Però fins i tot això no és una solució a llarg termini. Si la guerra acabés sobtadament, l'economia dels EUA s'hauria de col·lapsar mantenint la mateixa mida, perquè ja no podia acomodar els seus béns. Fidels al ritme econòmic tradicional, els capitalistes han augmentat els seus actius any rere any, després han invertit el capital recentment adquirit en noves empreses.
En aquest cicle, la producció ha pujat a un nivell sense precedents. Per tant, els plutòcrates han de conquerir el món i lluitar per nous mercats o limitar la seva economia als interessos nord-americans. Però aquesta darrera no és la intenció dels capitalistes àvids de diners. Per tant, l'imperialisme del dòlar i la conquesta d'Europa i d'altres països són imprescindibles. Roosevelt envia la joventut nord-americana a

Machine Translated by Google

els camps de batalla per conquerir nous mercats per al món plutocràtic. "Els grans magatzems dels Estats Units es prepara per degradar Europa a una clientela que estaria encara pitjor que a l'era sistèmica, a mercè de la cobdícia jueva de poder i benefici i perdria la seva pròpia vida i la seva cara per sempre.

El domini dels plutòcrates que busquen beneficis, l'expulsió dels europeus dels seus propis mercats i l'esclavitud econòmica són els regals que el senyor Roosevelt ens vol fer en nom de Déu sota l'aparença de la tan cafadada llibertat dels EUA.

22.Qui són els homes de Roosevelts?

La influència dels jueus al govern nord-americà ha augmentat any rere any. El que udola prop del president Roosevelt són majoritàriament jueus.

Entre els principals jueus i mig jueus al voltant de Roosevelt hi ha els següents:

El ministre de Finances Morgenthau que controla ell mateix la capital

El màxim jutge federal Felix Frankfurter. Per la seva escola han passat una infinitat d'advocats que ocupen els càrrecs més alts.

La ministra de Treball, senyora Perkins.

L'actual governador de l'estat de Nova York: Lehmann.

L'alcalde de Nova York: Laguardia

Oficial de relacions laborals del govern de Washington: Sidney Hillman.

Els banquers: Baruch, que va finançar la revolució bolxevic de 1917, Jesse Jones, Schiff, Loeb, Kuhn, Warburg, Rothschild, Guggenheim, Seligman, Levison i molts altres.

Machine Translated by Google

Secretari de Roosevelt: Rosenau

El líder més important i conegut dels Estats Units. premsa: Lippmann, Hull, el secretari d'estat nord-americà, està casat amb una dona jueva. La mà dreta del secretari de guerra, Charles Polttetti, un de sang

Jueu va dir en assumir el seu nou càrrec com a ajudant especial del secretari de guerra: "No tinc ni idea del que he de fer, però què importa?" Fins on han arribat els EUA.

El fet que un sigui jueu és suficient a Amèrica per assolir posicions influents. El soci més proper del president és el jueu Baruch. "Baruch ara esmorza diàriament amb el president al seu estudi i informa sobre l'estat de la producció d'armes i què queda per fer" ("New York Times"). És l'home que va ser propietari de l'or americà durant la Primera Guerra Mundial i sota el control del qual es trobaven totes les branques de la indústria. Torna a ser el dictador real de l'economia de guerra dels EUA avui. Aconsegueix dur a terme aquesta dictadura amb més facilitat perquè els seus companys racials posseeixen tot l'or del poble nord-americà.

23.Qui controla els EUA?

Cap estat del món està tan a mercè de la influència i el poder jueus com els EUA. Lenta i constantment, els jueus han penetrat al país i han aconseguit infiltrar-se silenciosament i discretament en els principals homes de l'estat i de l'economia. Mentre que només hi havia unes quantes desenes de milers de jueus als Estats Units el 1850, el 1900 ja n'hi havia més d'un milió, mentre que avui el seu nombre, inclosa la població mixta jueva, ascendeix a almenys 12 milions. (El nombre de jueus a Alemanya

Machine Translated by Google

abans de l'adquisició era d'uns 600.000). Amb 2,5 milions de jueus, Nova York és la ciutat més rica en jueus del món. Una tercera persona en aquesta ciutat mundial és jueva!

Avui el jueu ocupa gairebé totes les posicions clau als EUA. L'opinió pública la determina exclusivament ell, i ho fa bé. Continua segons el pla per desintegrar moralment el poble nord-americà i incitar-lo políticament a l'odi.

El cinema, la premsa, la ràdio, l'art i l'economia, la borsa, la jurisdicció, tota la vida intel·lectual fins a les universitats i encara més la política està en mans dels jueus o almenys roba sota el seu control:

97 VH de totes les editorials de diaris dels EUA. són jueus; 90 V. H. de totes les companyies de ràdio estan en mans del capital jueu; 100

VH de tots els cinemes, teatres i companyies cinematogràfiques estan en mans jueves; 76 VH dels advocats, periodistes, metges i representants d'altres professions liberals són jueus; 98 VH dels bancs i altres institucions econòmiques són jueus; 90 VH del comerç d'exportació estan en mans dels jueus; 98 V. dels bancs i altres institucions econòmiques són jueus; 98 VH de la indústria tèxtil estan dirigides per jueus; 62 V. dels bancs i altres institucions econòmiques són jueus. H. del sòl nord-americà dels edificis, la terra està en mans jueves, 87 VH de la indústria pesada estan en mans jueves; 83 VH de productes massius són produïts per empreses jueves. (* VH= von Hundert- a partir de cent)

Nova York té 190 església protestants i 430 catòliques, però no menys de 1000 sinagogues. A Chicago hi ha 350.000 jueus, a Filadèlfia 275.000, a Cleveland 100.000, a Boston 90.000, etc.

Els jueus apareixen com a sacerdots, van a les reunions de les moltes sectes de l'Església cristiana i allí prediquen, fan oficis juntament amb els representants de les diverses confessions religioses, influeixen en les masses i les fan més i més.

Machine Translated by Google

més familiaritzat amb la idea ja que els jueus són el poble escollit de la terra.

D'aquesta manera, transmeten el seu odi abismal a l'Alemanya nacionalsocialista al poble nord-americà per tots els mitjans de propaganda. En la seva por que els corrents intel·lectuals i els nous coneixements d'Alemanya s'abocin a Amèrica i, per tant, posin en perill la seva posició de lideratge, els jueus intenten ara, amb tots els mitjans al seu abast, aprofitar l'últim moment possible per destruir el Reich i els seus aliats.

Amb l'ajuda de les altes finances, que controlava, i de la maçoneria, que estava especialment estesa a Amèrica, no va ser difícil per als jueus incitar Amèrica a la guerra.

Amb el domini absolut de la Casa Blanca es corona a govern que no posseeix tot l'aparell de formació de l'opinió pública, sinó que la controla i la influeix segons els desitjos dels jueus. La premsa, com totes les emissores de ràdio, els teatres, els cinemes i les agències de conferències dels editors de llibres es troben sota l'omnipotència del judaisme. A això s'afegeix un poder econòmic i financer que té un caràcter monopolístic en algunes branques empresarials i que s'utilitza de manera tan despietada que es fa impossible una actitud antijueva en públic.

Continua sent un misteri que una fragmentació de la població determini la política i l'actitud d'un poble tan gran, que no va contribuir res a la construcció de l'estat americà i que era i és en tots els aspectes estranger, incomprensible, fins i tot antipàtic amb el poble americà.

Els jueus són els incendiaris de la guerra als EUA.

Tenen el major interès en el fet que la guerra duri molt.

Machine Translated by Google

Perquè la guerra no és més que cosa seva. A més, esperen aconseguir finalment el domini mundial a través d'ell. Els mateixos jueus que seuen a Nova York i Londres estan asseguts a Moscou.

Els pobles nord-americà i alemany mai van tenir cap objecte comú de disputa; tots dos volien viure en pau l'un amb l'altre. Mai no hi va haver cap tensió entre els EUA i el Reich. Al contrari, els científics i artistes alemanys, els soldats i els tècnics alemanys, malauradament, van contribuir en una mesura molt considerable a la mida i el poder d'Amèrica del Nord. Van ser els alemanys els que van tenir un mèrit essencial en la construcció política d'Amèrica. Als jueus, però, no se'ls va permetre pertorbar la bona entesa entre Alemanya i els Estats Units.

Els jueus no aconseguiran el seu objectiu, l'aniquilació del Reich i

Europa. Al final de la poderosa lluita amb el jueu mundial i el bolxevisme aliat amb ella es troba la victòria dels joves. No és Europa la que s'enfonsarà, sinó que el jueu desapareixerà de l'espai europeu. Se li privarà de la possibilitat d'incitar aquests pobles i de fomentar nous focs de guerra.

Machine Translated by Google

Desenvolupament i objectiu

24. Com va ser que els pobles abandonessin cada cop més les seves espècies relacionades

Ordre Vital i Estranger Adaptat Mons d'idees?

Des de l'antiguitat fins als nostres dies, es poden identificar dos grups d'idees (visions del món):

el cercle d'idees determinat nòrdic d'occident amb un idea bàsica idealista com a visió del món amb un desenvolupament especial de la voluntat, el caràcter i els valors de l'ànima;

el cercle d'idees de la conca mediterrània i Anatòlia amb una idea bàsica materialista individualista com a visió del món.

Machine Translated by Google

El principi creador i ordenador d'honor, lleialtat i esperit comunitari representat per l'home nòrdic es va oposar al principi mercader sirià jueu del mestissos del sud, que, nascut en el caos de la raça, no es va guiar en la seva impulsivitat per cap sentit. de responsabilitat ètica. L'esperit nòrdic de l'idealisme i l'heroisme es va oposar al no esperit del materialisme jueu. La història d'Occident des de l'antiguitat fins als nostres dies representa la tensió entre aquests dos grups de forces ideològiques. (Polaritat de forces, antagonisme de principis, eterna interacció de forces entre el bé i el mal).

El principal representant del món materialista és el jueu. La seva religió demana pràcticament mamonisme i racionalisme i l'explotació de pobles estrangers. "Viure de i sobre el folklore estranger apareix com un destí diví. El temple de Jerusalem es va convertir en el banc central per als creients dispersos i
companys racials.

És equivocat suposar que els jueus es van dispersar pel món només amb la segona destrucció de Jerusalem. Les darreres investigacions mostren que molts segles abans del canvi dels temps, el judaisme ja vivia a la diàspora, explotant els pobles i derrocant-los amb les seves idees materialistes. Fins i tot llavors, tot el món cultural antic amb els ensenyaments jueus de l'ideal de la "humanitat unificada" va ser destruït. Els perses, els grecs, els romans van abandonar el seu folklore i la seva cultura nacional en favor de la falta d'esperit jueu pre-asiàtic, la comunitat cultural internacional, la difuminació, la barreja i, finalment, l'aniquilació de totes les característiques ètniques, l'encreuament de sang, el genocidi va ser fruit del treball subversiu jueu. Tot va morir, però el judaisme va afirmar el seu gènere més que mai i es va fer cada cop més dur! Fins i tot llavors l'estat mundial era l'objectiu jueu; l'imperi mundial persa, el macedoni grec

Machine Translated by Google

imperi mundial d'Alexandre el Gran, l'emperador romà imperi mundial va fracassar a causa de l'esperit pre-asiàtic jueu.

L'Antic Testament abunda amb la glorificació de la riquesa i dels béns terrenals, combinada amb la crida a explotar tots els gentils!

"El teu Déu et farà ric; prestaràs diners a molts nacions, però no deu-ne manlleu" (5 Moisès 7:16 ss; 14:21; 15:6; 17:2 ss). "La religió jueva és una regulació aritmètica contractual i empresarial de totes les relacions entre Déu i l'home. .. La religió jueva és una transacció jurídica amb dues cares: rendiment i consideració! (Th. Fritsch, Manual de la qüestió jueva).

La creació d'un "paradís a la terra" és l'objectiu jueu. Amb aquest propòsit, com es diu en els "llibres sagrats" posteriors, els justos (és a dir, els jueus) són trets de les seves tombes a tots els països emprant forats especialment perforats per a ells per forces desconegudes i s'arrosseguen per la terra fins a la Terra Promesa. . El Targum, el Midrashim, el Talmud descriuen aquest meravellós estat del paradís esperat amb el més ampli Còmode. El poble escollit governa llavors el món renovat. Tots els altres pobles són els seus esclaus, moren, neixen de nou, només per anar de nou a l'infern. Els jueus, però, no aniran a portar una vida beneïda a la terra. Jerusalem és de nova construcció de la manera més esplèndida; les vores del dissabte estan encaixades amb pedres precioses i perles. Si un home té deutes per pagar, trenca una perla del recinte i queda lliure de totes les obligacions. La fruita madura cada mes, el raïm creix tan gran com una habitació sencera, el gra creix per si sol, el vent bufa el gra junts, els jueus només necessiten la cullera per treure la farina. Vuit-centes espècies de roses creixen als jardins, corrents de llet, bàlsam, mel i vi flueixen per Palestina. Cada jueu posseeix una tenda, sobre la qual creix una vinya d'or, amb trenta comptes que hi pengen; sota cada pis hi ha una taula amb pedres pre

Machine Translated by Google

500.000 tipus d'olor i gust. Set núvols s'estenen sobre l'arbre, i els jueus copegen per quatre costats a les seves branques, de manera que la seva gloriosa fragància el món a l'altre ai, etc.

La terra de la llet i la mel s'ha tornat religiosament seriosa i ha celebrat la seva resurrecció en el marxisme jueu i el seu gloriós "estat futur". Aquest estat d'ànim explica fins als nostres dies la cobdícia del poble jueu i, al mateix temps, és gairebé total manca de creativitat espiritual i artística genuïna. (Alfred Rosenberg, Mite del segle XX.)

Cal mirar de prop la manera jueva. L'estudi de l'ànima racial nòrdica i la de l'ésser jueu i l'observació de les èpoques històriques més importants donarien a cada alemany una imatge suficient dels esdeveniments mundials.

A "Mein Kampf" el Führer ha descrit la grandesa de l'home nòrdic, el "Prometeu de la humanitat", i l'ha contrastat amb l'agitació i el treball del jueu. Cada alemany, sí, cada home de sang germànica, hauria d'absorbir el que s'hi deia profundament en ell mateix. Les següents idees serien seves propi:

- **que en el problema racial rau la clau de tot esdeveniment històric.**
- **que tots els veritables valors d'aquesta terra en el passat i el present provenen de la voluntat creadora de l'home nòrdic**
- **que el judaisme no té la més mínima raó per anomenar-se "poble escollit", sinó que està destinat a pertorbar i dificultar el creixement i la prosperitat dels pobles nòrdics amb la seva obra destructiva.**
- **que el jueu, com a antítesi del nostre ésser, ha de ser sempre el nostre enemic original; que va ser ell qui amb les seves idees va interrompre el**

Machine Translated by Google

ordres de vida dels pobles nòrdics i, a més, amb l'ajuda d'aquestes idees sembraven discòrdies entre els pobles;

- Que el germanisme donava al món tots els valors fonamentals, però estava subjecte repetidament a idees estrangeres, predominantment d'origen jueu.

És un fet peculiar que els pobles nòrdics no es van oposar efectivament a la infiltració dels jueus fins fa molt poc temps.

Un canvi en aquest estat de coses no es va produir fins que Adolf Hitler, per primera vegada a la història, va enfrontar el judaisme amb una contraidea. i l'organització que la donava suport. Així, per primera vegada, el món materialista jueu tenia un mur veritablement obstructiu darrere del qual el món germànic es podia tornar a reunir. Amb el Nacional

La cosmovisió socialista, per tant, es va iniciar una nova era.

El contrast insuperable entre l'home nòrdic i el

Jueu es pot resumir una vegada més breument:

En les seves idees, el jueu va oposar l'ètica comunitària de l'home nòrdic ((el principi socialista) amb l'ego (el principi individualista); l'idealisme nascut de sang - el materialisme destructiu; l'abnegació i la lleialtat i l'obediència - l'egoisme i
la llicència d'una vida dissoluta el caràcter i els valors de l'ànima-

l'or; el principi de lideratge

- la massa; l'impuls creatiu germànic d'ordenar, dirigir i dirigir: la seva luxúria de poder, el seu despotisme.

L'honor i la fidelitat, els caps de dia més destacats del teutó, són desconeguts pels jueus!

Però sobretot, el seu esforç pel poder mundial està entronitzat. A ell ho subordina tot; el sentit i el propòsit de les seves idees va ser sempre fer que l'entorn sigui impotent, assotar els pobles amb les seves idees, jugar-los els uns contra els altres, etc.

Machine Translated by Google

destruir-los, per després poder governar sobre tota la humanitat.

A més, va predicar la igualtat dels homes però va protegir amb por de la seva pròpia sang.

Amb aquests ensenyaments, va liderar l'atac a l'ordre de vida dels pobles nòrdics pel seu nom, i ho va fer sempre amb èxit fins a l'edat d'Adolf Hitler!

L'Hèlade i Roma van ser finalment destruïdes pel materialisme. El poble alemany hauria estat destrossat pel judaisme i les seves idees si Adolf Hitler no hagués vingut a l'últim moment. El rus la gent va adoptar el marxisme jueu i així finalment va caure en mans del món jueu-asiàtic. França va sucumbir als jueus materialisme. L'anglosaxonisme dominat pels nòrdics ha donat al jueu i al seu verinós món d'idees un lloc profund en el cos del seu poble i sembla que segueix el mateix camí de la decadència materialista.

Cal fer-se la pregunta de com explicar aquest fenomen històric que tot un món és repetidament inferior al judaisme, molt més dèbil en nombre. El motiu d'això és, en resum, el següent:

Els nostres avantpassats van entrar en contacte amb les idees materialistes jueves ben aviat quan es van fer càrrec de la terra. Després de la caiguda de l'Imperi Romà, aquestes idees van penetrar a l'àrea central germànica. Amb això, el jueu també es va traslladar a la terra dels nostres pares i es va establir entre el poble. (La processó dels jueus es mostra al mapa adjunt. Als segles IX i X, els jueus ja es van poder estendre per Alemanya. Els trobem a Magdeburg, Merseburg, Ratisbona, a Gniezno i Praga. El seu centre era el Mainz). Escola del Rabinat.

És massa poc conegut que ja a la primera edat mitjana el jueu, quan fins i tot al principi només hi juga un paper econòmic. Ja

Machine Translated by Google

cap al segle XI, té el monopoli financer.
Segons el dret canònic, el préstec de diners contra interessos estava prohibit. Aquí el jueu va aprofitar l'ocasió i es va inclinar cap a l'usurer privilegiat. Els jueus van ser fets "camarlencs" del Reich. El tipus d'interès o usura habitual era del 43 %, però s'ha incrementat diverses vegades. En aquesta qualitat, van gaudir de la Protecció de l'Estat! Si van ser perseguits de tant en tant també una i altra vegada, així ho són, és a dir, sota la protecció de l'església, però el judaisme i l'Església es van bolcar en la carrera per guanyar els diners.

Però l'essencial és que el pensament purament econòmic i materialista es va introduir cada cop més a la gent. El jueu és el fundador del sistema econòmic capitalista; els diners, fins aleshores un mitjà d'intercanvi, és a dir, un mitjà per a un fi, es van convertir en un fi en si mateix.

A l'edat mitjana, la naturalesa jueva s'ha estès cada cop més. Val la pena recordar els escrits cabalístics (escrits secrets de contingut religiós filosòfic jueu), que van influir fortament en la literatura occidental. El judaisme va tenir una participació considerable en els moviments d'esperit lliure.

Machine Translated by Google

Migració i difusió del jueus al món

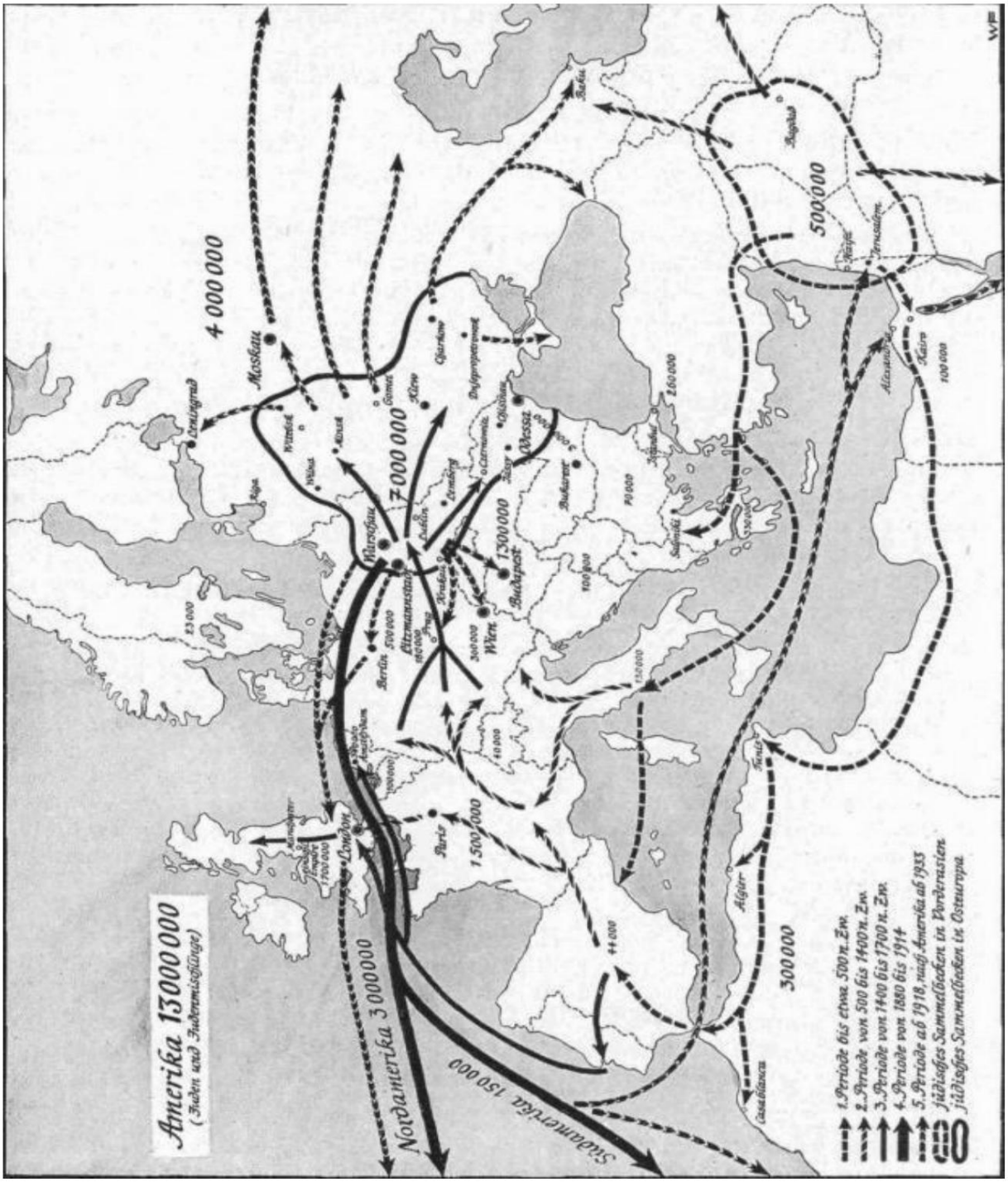

Machine Translated by Google

A poc a poc tot Occident va ser contaminat pels jueus i l'era del liberalisme, que finalment va emanar en el marxisme, es va preparar espiritualment.

Som conscients que altres circumstàncies de caràcter polític intern (el comportament egoista dels prínceps, el particularisme i les activitats anti-populars de l'Església política de Roma) també amenaçaven l'ordre de vida germànic. L'amenaça més perillosa per a l'existència del nostre poble, però, eren les idees jueves del materialisme i l'individualisme, l'addicció excessiva a les coses materials i el pensament en l'ego sense apego al poble.

Així mateix, els nostres avantpassats encara no eren prou conscients del seu ésser polític i ideològic, de manera que abans no es va materialitzar el fonament ideològic de la seva forma de vida en forma de doctrina política i ideològica. Això, però, va ser contrarestada per un oponent a Judea que durant milers d'anys havia viscut segons lleis racials, polítiques i religioses estrictament aplicades i ideològicament determinades.

Les conseqüències de les idees alienígenes eren sempre i a tot arreu les mateixes: la gent va caure del pensament materialista i egòlac en una vida de benestar no creativa. Els alts valors d'honor i lleialtat, el compliment del deure per al poble, van ser sacrificats a l'or. L'ideal de servei a la comunitat de sang com a sentit de l'existència va ser desplaçat per l'esforç desenfrenat per la satisfacció material d'un mateix.

L'addicció als diners i la riquesa va fer que moltes persones intercanviessin la seva dura i natural existència rural per una vida còmoda basada en els principis mercantils. Orgullós agricultors i guerrers es van convertir en comerciants desarrelats. La conseqüència addicional va ser sobretot una limitació del nombre de nens.

Machine Translated by Google

Si l'ordre de la vida nòrdic ja havia estat greument alterat per això, la doctrina jueva de l'existència sense races va comportar una amenaça desastrosa per a la vida nòrdica: l'abandonament de la pròpia sang d'alta qualitat barrejant-la amb sang estranya bàsica va marcar el començament de l'edat dels anys. desgràcia racial.

La mescla racial va haver d'anar seguida d'una devaluació del caràcter i la decadència imparable dels alts valors de l'ànima nòrdica.

Amb ell, els humans nòrdics es van distanciar del seu ordre vital originalment saludable, lligat al sòl i emfatitzat per la sang. Va ser equivalent a l'inici de la caiguda de la nació.

Va ser el cas a Esparta, així va ser el cas d'Atenes i també a

Roma. El mateix procés portava segles en marxa a la nostra zona central germànica. Les lleis matrimonials i els ordres polítics de la població no podien canviar això, perquè la raó real era la decadència interna causada pel materialisme jueu.

Al final, el judaisme sempre ha fet caure els pobles amb l'ajuda de les seves idees materialistes.

Un poble que no pot dominar el materialisme porta en si mateix el germen de la mort! Nosaltres

Els alemanys van trobar el remei: Adolf Hitler ens el va donar amb (el món de l'idealisme germànic, ensenyat pel nacionalsocialisme, és el món de les penúries contra si mateix, el món de servir i lluitar pel poble en llibertat i honor, i el món La conclusió que hem de treure del coneixement que hem adquirit és que només així el nostre poble existirà eternament, si vetlla per l'observança de les seves lleis de vida relacionades amb la sang al màxim i, si cal, s'afirma amb el mitjà més brutal en la lluita contra el materialisme i l'individualisme jueus.

Machine Translated by Google

Amb aquesta lluita, ens trobem en un contrast insalvable amb el món que ens envolta. El puritanisme, el liberalisme i el bolxevisme són jueus en la seva estructura bàsica. Els pobles posseïts per aquestes idees han de ser jueus en el seu propòsit, és a dir, insaciables en la seva lluita per l'or i el poder, que necessàriament han d'augmentar fins al punt de dominar el món.

Aquí comença la fatídica missió del Führer amb el seu poble alemany.

El món de les idees jueu trenca amb el món nacionalsocialista pur amb la seva doctrina de l'ordre carregat de sang i, per tant, donat per Déu.

vida del nostre poble. Aquesta guerra havia de venir com una batalla entre el nacionalsocialisme,
com a visió idealista germànica de la forma de vida, i el desesperit materialista jueu. Aquesta era de decisió es va preparar en un procés que va durar segles. Adolf Hitler és el gran que va preparar el seu poble per a una missió mundial.

Els nostres oponents, sobretot els jueus mundials, saben de què es tracta. Ja no amaguen la seva voluntat d'exterminar el poble alemany.

Machine Translated by Google

25.Què fan els nostres oponents Planeja fer amb nosaltres?

El jueu Kaufmann com a portaveu dels Estats Units exigeix:

Al final, no hi ha altra solució que l'única: que el poble alemany ha de morir i desaparèixer d'aquesta terra per sempre.

La brutal voluntat jueva d'exterminar s'expressa per una ordre d'extermini del poble alemany. Alguns articles d'ell:

Article 3: L'exèrcit alemany es dividirà en grups, concentrats en zones estrictament delimitades, i els homes seran esterilitzats immediatament.

Article 4: La població civil -homes, dones i nens- està dividida i esterilitzada segons zones territorials.

Machine Translated by Google

El mapa mostra la fragmentació d'Alemanya prevista per la plutocràcia mundial i la seva distribució a altres estats!

Article 6: Alemanya es dividirà i els seus territoris s'assignaran a altres.

Machine Translated by Google

Article 8: La població alemanya està obligada a aprendre la llengua de l'estat al qual està assignada.

Un dels principals diaris anglesos, el "News Chronicle", explica sense vergonya:

"Vull, francament!, exterminar tots els éssers vius, homes, dones i nens, animals, ocells i insectes, a Alemanya. Pràcticament ja no deixaria créixer una brinxa d'herba. Alemanya hauria de ser arrasada i fer sembla pitjor que el Sàhara!

La revista anglesa "Picture Post" fa l'exigència inequívoca:

“Per tenir una pau real després d'aquesta guerra, no ha de quedar res d'Alemanya al mapa d'Europa.

Ja el 1936 Churchill va dir al general nord-americà Fusta:

Alemanya s'està fent massa forta, s'ha de destruir.

La nit del 8 de desembre de 1942, Churchill va fer emetre per la ràdio britànica el següent anunci: "L'any 1939 vam declarar la guerra a Alemanya, no perquè ens atacaven, sinó voluntàriament, vam ser els únics pobles -excepte els francesos- que vam entrar al guerra sense ser atacats. Sabíem que els nostres interessos vitals i els dels nazis mai podrien coexistir. Un de nosaltres ha de ser destruït." Churchill en el seu discurs el 18 de setembre de 1943:

"A Alemanya s'ha d'ensenyar amb experiències cruels i terribles com Anglaterra fa la guerra. Volem ser els seus mestres d'escola en això, amb bombes i foc".

El bolxevisme vol encara més l'extermini complet del poble alemany. Tots els líders han de ser eliminats (vegeu Katyn i Vinnitsa!), els camperols i els treballadors han de ser deportats a Sibèria com a esclaus de treball, Alemanya es convertirà en una colònia bolxevic.

Machine Translated by Google

QUÈ LLUITEM PER

26.Per què és el Nacional Visió del món socialista l'interior Obligatori per als oficials

Perquè correspon a la naturalesa alemanya. Dóna a l'home alemany i al poble alemany la llei per viure d'acord amb la seva forma de vida i així complir la tasca que els ha encomanat el Creador dels mons. Per això lluitem per la cosmovisió nacionalsocialista.

En primer lloc, cal aclarir el terme cosmovisió. Sentim una vegada i una altra: "Aquesta guerra és una guerra ideològica", és a dir, la lluita en els camps de batalla és només l'expressió visible de la lluita de poderoses forces espirituals, que anomenem cosmovisió. Weltanschauung es pren, en primer lloc, literalment, mirant el món. Però "mirar" en alemany no només vol dir "veure" també vol dir visió interior, visió espiritual, vol dir pensar en el sentit i el propòsit de la vida, en les lleis internes segons les quals es desenvolupa la vida de l'individu i de les persones. , això

Machine Translated by Google

significa reconèixer les forces espirituals i mentals essencials que tenen un efecte formatiu i commovedor.

El Führer:

La proclamació solemne de la decisió de basar totes les accions en una determinada concepció inicial i, per tant, una tendència visible es troba ja en la paraula "visió del món. Aquesta visió pot ser correcta o incorrecta: és el punt de partida de l'afirmació sobre tots els fenòmens i processos". de la vida, i per tant una llei vinculant i obligatòria per a cada acció. Com més coincideix aquesta visió amb les lleis naturals de vida orgànica, més útil serà la seva aplicació conscient per a la vida d'un poble.

(1933,
Nuremberg)

Per això mateix, cal que hi hagi claredat i unitat entre els dirigents d'un poble -i això s'aplica especialment a l'oficial en guerra- i la voluntat inquebrantable de treballar per aquesta claredat i unitat fins al final. No està en la naturalesa d'una visió del món permetre-ho compromisos. Qualsevol que vulgui fer concessions o fins i tot massa còmode per arribar a l'última cura clara i extreure les conclusions necessàries per a la seva forma de vida ha de ser vençut en la lluita de les visions del món. El fracàs en això a la classe dirigent d'un poble és el que li ha passat.
Sobretot l'alemany, amb la seva massa gran obertura a tot allò estranger, corre el risc de no trobar el camí per a si mateix i de sucumbir als murmuris dels altres. Però conformar-se a les lleis estrangeres vol dir no ser lliure i, en darrer recurs, condueix a la ruïna.

Només la cosmovisió nacionalsocialista ens garanteix una vida adequada a l'espècie. Només això garanteix la llibertat i la grandesa del nostre poble. Per tant, sobretot en temps de lluita més dura,

Machine Translated by Google

cal una vegada i una altra deixar clares les característiques més importants de la nostra cosmovisió i treure'n força per continuar lluitant.

Nosaltres com a nacionalsocialistes creiem en un ordre mundial diví com a ordre significatiu, en el qual cal encaixar, que s'ha de mantenir lluitant i creant. D'aquesta creença va sorgir el que percebem com el tret característic de la humanitat nòrdica, que va trobar expressió en el pensament de Midgard dels pobles germànics així com en la idea còsmica dels grecs.

Creiem que les races i els pobles també són membres d'aquest ordre diví de la creació i que tenen la seva tasca específica dins d'aquest ordre. Com més clarament un poble pugui reconèixer la seva tasca, com més pur i ric desenvolupi les seves habilitats inherents, més gran serà la seva contribució per assegurar l'ordre significatiu del conjunt.

Creiem que l'ésser humà com a ésser espiritual autoconscient ha rebut del Creador dels regnes la tasca de crear-se formes de vida i tasques vitals, és a dir, una moral que significa quelcom més alt que la mera satisfacció de la vida més baixa. necessitats.

Per tant, creiem en la tasca d'elevar l'ésser humà. Al final, la nostra lluita li serveix, i ha de ser implacable contra tot allò que s'oposi a aquesta tasca perquè el compliment significatiu del just aquesta tasca depèn del fet que la raça més desenvolupada, més creativa i més capaç conserva la influència decisiva en els ordres de vida dels pobles de la terra. No oblidem, però, que amb l'amenaça del nostre poble i del germanisme en general, es veu amenaçada la pàtria originària de la raça, que fins ara s'ha demostrat com la més anomenada: la pàtria originària i la font encara més fluïda de el nòrdic

carrera.

Machine Translated by Google

La fe en l'ordre mundial diví i el progrés de l'home és un expressió de la nostra visió del món, però encara no aquesta visió del món en si. La nostra fe és el motor més poderós per a totes les nostres accions. Però a una actitud ideològica realment clara, i per tant al final a un enfortiment de la fe, només s'arriba si la fe no contradiu amb el reconeixement, amb la convicció científica. Com a homes germànics, hem de tenir la certesa que la nostra fe, en l'intent de portar-la a la pràctica, demostra ser apta per a la vida i en harmonia amb les lleis orgàniques de l'existència.

Si el món és la creació de Déu, i la creació de qui hauria de ser en cas contrari, les lleis naturals segons les quals el Tot de la mort i l'esdevenir es transformen i es desenvolupen han de ser lleis divines. Les lleis que tenen una vigència especial per als humans en aquesta regularitat són, però, les lleis que configuren el nostre món hereditari i el nostre entorn. Per tant, per a nosaltres, el coneixement racial és el coneixement més alt. Però també, la cura científica, política i ideològica de la història natural i les ciències de la vida és la nostra primera prioritat. Tota la resta s'ha de basar en això. Si, doncs, la vida, la raça, el treball, la natura i la pàtria són valors alts i suprems per a nosaltres, no és per arbitrarietat, sinó perquè a través de totes aquestes coses el camí cap a Déu, cap al sentit de la vida, cap a un ordre real. , la moralitat i la fe condueixen.

La guia ens va portar el coneixement de les lleis biològiques de la vida, el coneixement del valor i la importància de la sang.

El seu ensenyament diu:

- **que la humanitat pertany a races diferents.**
- **que cada poble només pot viure segons les seves lleis relacionades amb la sang.**
- **que la nostra gent sigui una comunitat de sang de predominantment Sang nòrdica.**

Machine Translated by Google

- **Que per tant el nostre poble ha de viure segons lleis que són de sang nòrdica.**

- **Que la història del món, a més de la lluita per l'espai vital, representa la tensió de la cosmovisió racial.**

El Führer:

"Ho pronuncio aquí profèticament, de la mateixa manera que el coneixement de l'òrbita de la terra al voltant del sol va conduir a un redisseny revolucionari de la visió general del món, així la doctrina de la sang i la raça de la El moviment nacionalsocialista donarà lloc a una revolució del coneixement i, per tant, la imatge de la història del passat i del futur humà".

(Reichstag, 30 gener de 1937)

Al centre de la nostra visió del món hi ha el pensament de la sang o el pensament de la raça. Segons això, la sang és la força que mou la vida de l'individu i de la gent.

Pensar fins al final aquest pensament vol dir: arribar a una reorganització completa del pensament, nova però només referida al pensament dels darrers segles, que posava en perill fortament la nostra sang nòrdica amb el dogma de la igualtat de tots els homes cristians i la doctrina liberalista de la igualtat de tot allò que té el rostre de l'home i va evocar el caos racial. En veritat, aquest pensament no vol dir res més que -equipat amb el coneixement de l'herència moderna i els estudis de raça- reprendre allò que era evident per als nostres Els avantpassats germànics com a unitat de fe, llei i ordre de vida, sempre que encara no estiguessin influenciats per maneres de pensar estrangeres i com a camperols lliures de sexes altament criats.

Machine Translated by Google

Del reconeixement i la fe, han de sorgir valors i accions, per les quals una visió del món com a llei interior obligatòria esdevé reconeixible fins i tot a vegades a l'exterior. Perquè cada cosmovisió es caracteritza a la primera parpella per allò que ocupa el lloc més alt en l'ordre dels valors.

La primera prioritat és la preservació i la promoció del nostre poble i del seu patrimoni. Les nostres vides i lluites estan dedicades a aquesta tasca.

El Führer:

"Però per a mi i tots els veritables nacionalsocialistes només n'hi ha un doctrina:

gent i pàtria!"

Des de la idea de sang, el nacionalsocialisme veu el poble no només com una comunitat de destí sinó sobretot com una comunitat de sang, unida per la sang nòrdica comuna. Les persones són allò que domina, són el punt de partida de totes les accions, són l'últim i més alt estàndard de valor per a cada assoliment. "El bé comú va abans de l'interès propi". L'home, sigui quina sigui la feina que faci, està al servei del poble amb tots els seus pensaments i accions.

L'ego ha de renunciar a favor del nosaltres. Només en la manera d'actuació i sacrifici pel nosaltres, per la comunitat nacional lligada a la sang, es pot assegurar l'existència del poble i, per tant, de l'individu. "Un per tots i tots per un". El Führer:

"El nacionalsocialisme no té ni en l'individu ni en la humanitat el punt de partida de les seves consideracions, les seves declaracions i decisions. Es mou conscientment al centre de tot el seu pensament: les persones.

El nacionalsocialisme és, per tant, una visió del món popular. Tot, cada camarada del poble, cada família i clan, cada públic

Machine Translated by Google

institució: partit, Wehrmacht, estat, administració, economia, art i ciència, han de servir la prosperitat del poble i la seva lluita eterna. Però això és possible d'una manera perfecta només quan cada membre del poble es col·loca en el lloc on pot assolir el més alt per al poble, per a la nació, segons la seva disposició i voluntat d'aconseguir, és a dir, en un autèntic socialista. ordre de la gent amb una alta ètica de treball.

Aquesta combinació de pensament nacional i socialista ha donat nom al partit i ens fa parlar d'una cosmovisió nacionalsocialista.

El Führer:

"Els grans èxits culturals de la humanitat han estat sempre els màxims assoliments de la vida comunitària del poble, la raça; són, per tant, en la seva aparició i a la seva imatge l'expressió de l'ànima i dels ideals comunitaris".

Així, el nacionalsocialisme professa la visió idealista de la vida, tal com està a la nostra sang i sempre ha estat el segell distintiu dels nostres avantpassats germànics. Però en fer-ho també va superar les idees materialistes individualistes del liberalisme i el marxisme.

Amb el compromís amb la idea de la comunitat de sang i l'establiment de la comunitat socialista, els alemanys es van convertir en poble.

Però per a qui veiem l'individu com un membre al servei de la comunitat nacional, això no vol dir que sigui absorbit per les masses. Una veritable comunitat nacional no pot sorgir de la massa, sinó només de personalitats fortes. Un bosc sa necessita arbres forts! El nacionalsocialisme, doncs, posa molt l'accent en el valor de la personalitat, però això no vol dir el valor de l'individu, deslligat de tots els lligams, per ell mateix, ja que en realitat no n'hi ha. Només existeix com una construcció de pensament sense sang i contradiu les lleis de la vida, segons les qual

Machine Translated by Google

l'home neix en els ordres naturals de la família, el clan i la gent.

El nacionalsocialisme vol una personalitat plenament desenvolupada, conscient de la sang, amb una forta voluntat i un caràcter fort que sigui capaç d'aconseguir el màxim rendiment per al poble. El mitjà per crear aquest tipus de persona és l'educació en l'esperit de la cosmovisió nacionalsocialista. El requisit previ per a això és que la nostra sang s'ha de mantenir pura i desenvolupar-se a un nivell super

El Führer:

"Tenim la gran tasca d'aprofundir cada cop més en el veritable esperit de la comunitat nacional i d'elaborar cada cop més clarament el valor de la personalitat" Valorem el treball com un deure a realitzar per a tot el poble.

"El treball no només és un mitjà per crear valor material, sinó que també pretén preservar la comunitat nacional i és, alhora, el requisit indispensable per al desenvolupament de la personalitat". Cada persona ha d'acreditar en el concurs d'actuacions quin lloc de la vida professional o política està cridat a ocupar".

El Führer:

"Sota el nacionalsocialisme no entenc res més que que per a la preservació de la comunitat en tots els llocs de la nostra vida s'utilitzen les capacitats més altes de manera exclusiva i autoritària".

"Aquesta selecció d'assoliments resultant de la competència general d'assoliments difereix fonamentalment del joc lliure liberal de forces, perquè només reconeix els assoliments individuals, en la mesura que serveixin al mateix temps a l'enfortiment de la comunitat nacional". El Führer:

Machine Translated by Google

“D'una banda s'ha de concedir al lliure joc de forces la més àmplia latitud possible, però d'altra banda subratllar que aquest joc de forces ha de romandre en el marc de la comunitat de propòsit donat als homes, que anomenem poble i comunitat nacional. .”

Valorem la lluita com una llei de vida incontrovertible, perquè només en la lluita eterna, condició prèvia de tota selecció, creixen les personalitats i els pobles durs. Només en la lluita neixen grans coses.

Lluitant, l'alemany està modelant la seva vida! La lluita acompanya tota la seva existència: lluitar amb ell mateix, lluitar amb el destí, lluitar amb un entorn hostil. Domina el destí en una dura lluita i lluita per ell i el seu poble per aconseguir la forma de vida que és essencial i, per tant, desitjada per Déu. La lluita és la llei divina perquè l'home alemany formi i eduqui a la duresa.

Per això, rebutja el principi d'humil devoció al destí, que s'ha ensenyat fins ara.

La lluita i les penúries són un dels elements principals del nacionalsocialisme. És, doncs, la visió del món de l'home fort, militant. El nacionalsocialisme neix de la guerra genuïna. "És amb la seva característica bàsica militant una visió del món militar", El compromís sacrificial del soldat és el socialisme més visible.

El soldat és el primer socialista del Reich. El soldat, i aquí de nou l'oficial, ha d'acceptar el nacionalsocialisme en els seus cors amb especial predisposició.

Per aquesta actitud militant, el nacionalsocialisme aborreix una bona vida efeminada; és l'enemic mortal de l'egoisme i el materialisme, que porten a una vida de disbauxa; exigeix: Simplicitat i rectitud en la forma de vida. El camperol fort i genuí i el soldat dur haurien de complir tots els alemanys,

tant si serveix a la seva gent a la ciutat com al camp, amb la seva pistola o al banc de treball.

Machine Translated by Google

Al costat de la lluita hi ha l'orgull: orgull de la manera tradicional, orgull de l'actuació, orgull de la victòria després de la lluita. Obedientment l'oficial compleix el seu deure, però com un home orgullós i lliure. I així també es troba davant el seu Déu: recte amb la petició de força i poder per poder mantenir-se en honor.

En aquesta actitud es troben els fonaments d'una raça germànica, que l'oficial ha de representar de manera més visible. L'orgull justificat, el tarannà noble i el port aristocràtic caracteritzen la seva espècie.

Profesem honor i lleialtat, tots dos indissolublement lligats. El concepte d'honor és el centre de l'existència germànica.
La vida dels nostres avantpassats girava al voltant de l'honor i la fama, la llibertat, el coratge i l'orgull. Les seves vides van ser sempre pures i grans mentre l'honor tingués prioritat.

"L'Europa germànica va presentar al món l'ideal més brillant de la humanitat: amb la doctrina del valor del caràcter com a base de tota moral, amb l'himne als valors més alts de l'ésser nòrdic, a la idea de llibertat de consciència i honor. .
(Alfred Rosenberg, "El mite del segle XX.") En els darrers segles, l'alta concepció de l'honor s'ha vist molt deteriorada per les idees d'humilitat i humanitat. El Führer va tornar a fer de l'honor el punt de partida de tota la vida alemanya.

L'honor és la llei interior, la consciència, que dicta totes les nostres accions i la nostra actitud envers la comunitat nacional. Mai es relaciona només amb si mateix, sinó que troba la seva interpretació real en la relació del jo amb la comunitat. El concepte alemany-alemany d'honor permet que l'ego passi a un segon pla a favor de l'honor del poble. La nostra visió del món nacionalsocialista amb les seves lleis de vida i sang es basa en l'honor, la idea socialista del servei voluntari per al poble i l'esforç per la puresa i el desenvolupament superior de la nostra sang es desenvolupa a partir de

Machine Translated by Google

L'honor de l'oficial és l'honor de la seva nació i l'honor de la nació és l'honor de l'oficial.

Però qui té honor en el seu cos mai abandonarà el seu camarada, el seu poble, ni tan sols el seu líder.

Així que de l'honor ve la lleialtat.

Moltes coses en aquesta terra es poden perdonar, però una cosa no ho serà mai: la infidelitat, la lleialtat que hem jurat al Führer ha de ser tan sagrada com la lleialtat al poble germànic, el seu coneixement de la seva espècie, com la lleialtat al Führer. sang, als nostres avantpassats i néts, lleialtat al nostre clan, lleialtat al nostre camarada i lleialtat a les lleis immutables de la decència, la neteja i la cavalleria. En l'alta concepció de l'honor i la lleialtat, la noblesa es mostra com l'ésser humà alemany.

Profesem l'obediència, que prové incondicionalment de la màxima voluntarietat, del servei a la nostra visió del món, que està disposada a fer qualsevol sacrifici.

La llibertat s'aixeca i cau amb honor; La llibertat germànica no s'ha de confondre amb el concepte liberalista de llibertat, que degenera en llicència egómania. És llibertat interior, llibertat de consciència, llibertat de l'ànima, llibertat del ple desenvolupament de la personalitat en benefici de la comunitat.

"Ens diem lliures quan podem seguir les ordres dels nostres ésser propi, que no hem creat, però que hem heretat dels altres, és a dir, dels nostres pares. Així, el poble se sent lliure de configurar el seu entorn polític, la seva cultura i la seva pietat segons la seva naturalesa racial i fent ple ús dels seus poders i habilitats hereditaris. Com més gran és, doncs, el desig de llibertat d'un poble, més ha d'afirmar el coneixement dels seus vincles hereditaris, perquè només llavors, quan escolti i segueixi amb la màxima atenció els seus impulsos heretats, ho farà.

Machine Translated by Google

no inclinar-se davant les influències ètniques i racials estrangeres, sinó només davant la veu de la seva sang, la seva raó i el seu sentiment".

(Stenge1 -V. Rutkowski: D'omnipotència i ordre de vida.)

Per voluntat pròpia, el teutó segueix el seu líder, sempre portat per la voluntat de protegir l'honor i la llibertat de la seva comunitat de sang, el seu poble. Poder lluitar per la llibertat de la seva nació i donar la seva vida és el seu màxim honor. —Més val mort que un esclau! De la lluita per l'honor i la llibertat de la nació creix la relació líder-fraternitat, creix la lleialtat i l'obediència germànica; només és lliure el que, des de la noblesa de la seva ànima, lluita pel seu poble en lleialtat lleial al líder escollit.

Només en un poble lliure és ell mateix lliure i feliç.

I així també s'ha d'entendre el servei militar de l'alemany. No té res a veure amb el restabliment dels drets civils, és un servei voluntari per a l'honor i la llibertat de la nació. Aquesta llibertat de voluntat és la gran força creadora de l'ànima nòrdica, que té un efecte formatiu tant en l'individu com en el nació. El principi nòrdic de lideratge i lleialtat està arrelat en aquesta noblesa d'esperit.

"L'honor i la llibertat van conduir els individus a la distància i la independència, als països on hi havia lloc per als senyors, o els va fer lluitar per la seva independència a les seves granges i castells fins a l'últim home". (Alfred Rosenberg, "El mite del segle XX").

La lleialtat, l'honor i l'obediència junts determinen la relació entre lideratge i lleialtat, que és tan característica de l'home germànic en particular, i que sempre ha estat especialment estimada per les forces alienígenes que pretenien

Machine Translated by Google

guanyar influència a la nostra regió, però que, si es podia desplegar purament, sempre va permetre al nostre poble assolir els èxits més grans.

El fonament de la comunitat indissoluble de líders i seguidors és l'ideal comú, la lluita comuna, la mateixa fe en una gran idea i el seu poder: la mirada unificada del món, la mateixa fe en el poble i la seva missió.

La comú de propòsit i fe dóna com a resultat la concentració de les forces de voluntat més fortes, que inciten els seguidors a actuar en fidel solidaritat amb el führer.

Un líder és aquell que pot formar i educar els homes, que els omple amb el poder de la fe de la seva ànima i els porta amb el seu exemple a les accions més grans. Un líder, i això s'aplica sobretot a l'oficial, ha d'encadenar els seus seguidors amb el seu exemple, pel poder de la seva personalitat i per la fe en el líder i el poble i en el poder de la pròpia cosmovisió, portar-los a la subordinació voluntària, induir-los a participar de manera responsable en el gran objectiu, i fins al darrer compromís Inspire.

La voluntat del líder ha de convertir-se en la fe dels seguidors. Això la fe condueix al màxim desenvolupament de poders espirituals en el líder i l'home.

El lideratge alemany-alemany es basa en el principi de responsabilitat, que depèn del caràcter, la força de voluntat i la capacitat.

El Führer:

"Qui vol ser líder porta el màxim i el més pesat responsabilitat amb la màxima autoritat sense restriccions". Des de la visió dels valors de la personalitat i l'èxit, el nacionalsocialisme exigeix la implementació del Principi del Führer i del Seguidor al llarg de la vida alemanya.

El Führer:

Machine Translated by Google

"La millor constitució i forma de govern és la que sens dubte porta les millors ments de la comunitat nacional a liderar la importància i la influència". ("Mein Kampf")

El vessant militar del nacionalsocialisme s'expressa més clarament al Führerprinzip.

El màxim exemple de lideratge germànic és el nostre Führer.

A partir de la realització dels alts valors de l'ànima del poble i la fe en la seva missió i la del seu poble, el Führer va guanyar la força per formar el poble esquinçat interiorment i dividit ideològicament en una gran unitat, en un poderós seguidors, a través del nacionalsocialisme. El seu exemple, els seus fets i la ideologia nacionalsocialista van fer del Führer i del poble alemany una unitat inseparable.

L'exemple del Führer fa de cada oficial alemany un nacionalsocialista creient i, deixant de banda el seu propi ego, el millor servidor del poble i del Reich.

El nacionalsocialisme no apel·la a l'intel·lecte, a la raó, com creuen que han de fer el liberalisme i el marxisme, sinó que apel·la als valors de l'ànima i del caràcter. Desperta el nòrdic forces de sang que són inherents a cada home alemany, però que encara no han pogut desenvolupar-se completament a causa de la influència de forces d'idees alienes.

La personalitat convincent i commovedora del Führer, com a creador d'aquesta idea tremenda del nacionalsocialisme, va aconseguir despertar totes aquestes forces i traslladar-les a tot el poble alemany en una revolució popular única que va abastar tot el de sang germànica. D'aquesta manera, es van despertar les forces i les energies de l'ànima que van permetre al poble alemany, des d'una visió heroica de la vida, assolir els èxits més alts.

El poble alemany es va tornar a si mateix després de milers d'anys de lluita. Comença a entendre la legalitat de la seva vida.

Machine Translated by Google

El germanisme, el món de les idees del gran rei, el nacionalsocialisme és una línia de desenvolupament. Amb la revolució nacionalsocialista, la lluita del poble alemany amb mons d'idees estrangers troba el seu final històric.

Si remuntem la nostra història als primers temps prehistòrics germànics, es poden veure les següents manifestacions vitals de l'home germànic:

- **el seu estil recte, orgullós i conscient de la sang, la noblesa del seu tarannà i la seva gimnàstica guerrera, que troba la seva expressió en la duresa i la determinació militar i el seu coratge lluitador, en la seva alta concepció de l'honor i la llibertat, la lleialtat i l'obediència, i la seva lideratge**

- **el seu alt sentit de comunitat (família, clan, gent) i la seva voluntat de fer tots els sacrificis per aquestes comunitats de sang, el seu idealisme.**

- **la seva manera pagès genuïna, forta, senzilla i planera, la seva l'afecció a la terra, el seu amor pel lloc.**

- **La seva gran voluntat de creació i conformació el va convertir en el fundador de les cultures i estats d'Occident i, per tant, des de l'antiguitat fins als nostres dies, el factor regulador i determinant de la convivència dels pobles.**

- **la seva profunda religiositat**

Aquest és el fonament del nacionalsocialisme. Professa els alts valors de la humanitat germànica, per la qual cosa s'ha de subratllar expressament que l'idealisme del nostre punt de vista no té res a veure amb l'entusiasme i la fantasia. El nacionalsocialisme és la doctrina del

Machine Translated by Google

comunitat nacional lligada a la sang i el Servei al poble com la llei moral més elevada per a cada alemany. Ell és la doctrina de la sang i l'honor. Un component important de l'ensenyament nacionalsocialista és la demanda de rendiment per al nacional
comunitat i dificultats contra ells mateixos.

Amb aquesta visió fonamental idealista, el nacionalsocialisme contrasta irreconciliablement amb la visió mundial del materialisme, que és recolzada pels jueus i els seus pobles vassalls.

Aquesta guerra representa la lluita implacable entre aquests dos mons d'idees.

"El nacionalsocialisme realitza en la realitat de la política allò que veiem amb un cor creient i un esperit valent com a necessari i just.

És la doctrina del destí del nostre poble, és el domini del món heretat i del medi. És el mite de la sang i l'honor. Ell torna a dirigir els nostres ulls cap als esdeveniments essencials de la sang i la terra. Ell dirigeix els nostres pensaments, creences i accions de nou cap a l'ordre etern del món dins nostre i del món que ens envolta.
nosaltres. Ell ens dóna la confiança i la possibilitat de penetrar amb reverència i reconeixent la licitud de l'omnipotencia i alinear l'ordre, que és establert i format pels humans, segons les seves lleis, perquè esdevingui natural i adequat a la vida. Perquè només així el futur del nostre poble és segur, clar i segur".

(Stenge1 - V. Rutkowski: D'omnipotència i ordre de vida.)

Machine Translated by Google

La meva
voluntat que el nostre compromís de

ser sigui el vostre per creure! La meva fe és

com
tu tot al món! Però el més alt que
Déu m'ha donat en aquest món és el
meu poble! En ell descansa la meva fe,
a ell li serveixo amb la meva voluntat i
a ell li dono la vida

Adolf Hitler

Machine Translated by Google

"Qui vol viure, doncs, lluita, i qui no vol lluitar en aquest món de lluita eterna no es mereix la vida" (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

La lluita del soldat alemany tracta sobre l'honor i la llibertat del seu poble.

Machine Translated by Google

"El veritable socialisme és la doctrina del més dur compliment del deure"
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

El soldat és el primer socialista del Reich!

Machine Translated by Google

"La grandesa dels pobles ha estat sempre el resultat dels valors totals dels seus grans homes". (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

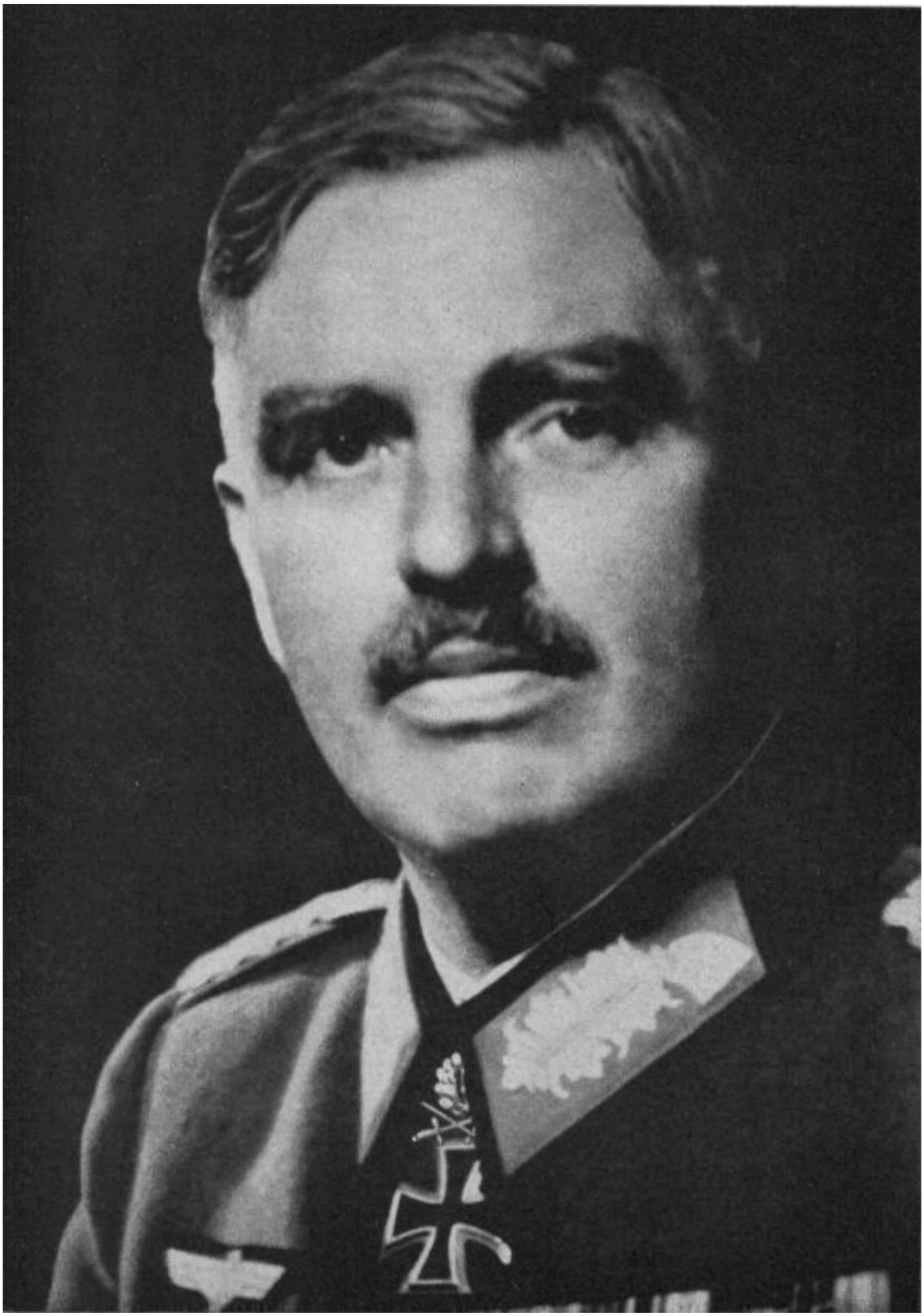

La personalitat i el rendiment determinen el lloc a la nació.

Machine Translated by Google

27.Per què el Nacional Covisió del món socialista Obliga'ns a la Llei de la Sang i la Terra?

Lluitem per les nostres dones i fills i així per la vida eterna del nostre poble, no només en la gran lluita actual sinó sempre i arreu. Per tant, hem de treballar per un ordre de vida per al nostre poble que garanteixi la seva vida eterna des de dins. Però aquest només pot ser un ordre que conserva i promou la sang bona i valuosa, però suprimeix i elimina la sang inferior i estrangera, un ordre que fa créixer els clans del poble al sòl de la pàtria.

La riquesa més gran i el tresor més preuat, sobre el qual el nostre poble, és el seu fons de clans eficients, de clans que van rebre la seva sang pura i dels quals han estat l'obligació envers els avantpassats, de proporcionar-nos sempre el nombre suficient de fills i néts. , per continuar el que van començar els avantpassats. A les nostres fàbriques es poden produir màquines, canons, tancs, submarins i avions en quantitats infinitament grans; però la gent, que és capaç d'ajustar correctament aquests canons i tancs per utilitzar-los amb raó, només es pot formar a partir de clans de bona sang, i es pot crear. De la mateixa manera, els nostres èxits intel·lectuals i culturals, de fet la moral que caracteritza el nostre poble en general, només poden ser les mateixes forces que es reben, que davant els portadors de la seva creació.
eren.

Què hem fet ara per preservar per al nostre poble aquest tresor tan preuat, la seva bona sang? Abans de la "reorganització del nostre pensament" per part de la Weltanschauung nacionalsocialista, nosaltres... com la majoria dels altres pobles europeus, eren tan descuidats al nostre

Machine Translated by Google

manejant-ne que per als savis ja apareixia l'amenaça fantasma de la mort nacional. I un gran pessimista ja va profetitzar la "caiguda d'Occident" com un curs suposadament necessari d'una llei històrica que es repeteix. Però creiem en l'eternitat del nostre poble; sabem per les lleis de la vida i de la història que els pobles no moren, sinó que "neixen".
Han desaparegut grans i importants pobles culturals. La causa final d'aquest descens va ser la negligència dels problemes de sang. Sobretot, sempre hi havia tres perills que no eren prou reconeguts i lluitats com a tals: el descens de la natalitat, la contraselecció i la mescla racial.

D'aquestes experiències, hem après que el Nacional
La visió del món socialista ens obliga a un ordre vital que domina aquests perills:

• Alemanya ha de tornar a ser un Kinderland. Sobretot, la victòria de les armes ha d'anar seguida de la victòria del nen. Cal potenciar de nou la voluntat cap a l'infant, sobretot en les famílies de bona sang; perquè sovint eren tranquil·lament rectes, aquells que van començar limitant deliberadament el nombre de nens. Ens hem d'acostumar de nou al fet que es donen per fetes quantitats de nens de quatre, sis i més anys, especialment a les famílies de la classe dirigent, sobretot després que molts dels nostres millors llinatges fossin tallats de nou en aquesta guerra, amb la mort heroica de l'últim descendent viu per sempre i per sempre. Les persones poderoses i amb talent de lideratge, que ja no poden néixer d'aquests clans, també han de donar els altres al nostre poble.

Els dos milions de morts de la guerra mundial són per al poble alemany ha estat un sacrifici amarg. Però més gran va ser la pèrdua de sang, que de l'època del 1919 al 1933, amb l'actitud materialista va portar a un control de la natalitat arbitrari:

Machine Translated by Google

El 1905, 2.010.600 nens van néixer en una Alemanya amb una població de 58,6 milions. El 1932 només hi havia 978.160 nens sobre 64,9 milions! Això suposa una pèrdua d'uns 12 milions gent! Tot alemany sap jutjar què significa l'absència de 12 milions de persones avui per al poble alemany. Malgrat els grans èxits de la nostra política de població fins ara (en el període de 1934 a 1940, per exemple, a l'Antic Reich van néixer 2,7 milions de nens més dels que s'haurien esperat en les condicions de 1932/33), tenim el deure ampliar totes les mesures que siguin adequades per augmentar la voluntat de ser infant. Les estadístiques ens aporten l'evidència d'això. Però totes aquestes mesures -des dels préstecs matrimonials i l'equiparació de les càrregues familiars fins a l'atorgament de la Creu d'Honor a la mare alemanya- són només senyals que l'Estat pot indicar el camí; hem de seguir els camins nosaltres mateixos i per voluntat pròpia. La qüestió de com relacionar-se amb el nen és principalment una qüestió d'actitud, i l'actitud només po una de les nostres tasques educatives més importants, i no hem d'oblidar que qualsevol tasca educativa que sigui canviar l'actitud interior de tot el poble només es resoldrà quan el lideratge del poble doni el millor exemple i exemplifiqui l'actitud requerida.

A més de les mesures que asseguren la vida del nostre poble pel que fa al seu nombre, els qui mantenen i possiblement milloren la vida del nostre poble pel que fa a la seva bondat, han de garantir que els processos biològics dins del nostre organisme nacional portin a la selecció i consolidació de la bona sang i no a la contraselecció. Mitjançant lleis com la llei per a la prevenció de la descendència malaltissa hereditària o la llei de culpa conjugal, però, només s'evita els pitjors danys en aquesta relació. El factor decisiu aquí torna a estar en l'actitud de les mateixes persones, sobretot en el seu sentit de la responsabilitat a l'hora d'escollir una dona. L'elecció correcta del marit és l'única

Machine Translated by Google

possibilitat d'evitar que el valor dels actius d'un clan molt criat s'enfonsi. "Sí, volia que la terra tremolís en convulsions quan un sant i una oca s'acompanyen", diu Nietzsche al seu "Zarathustra".

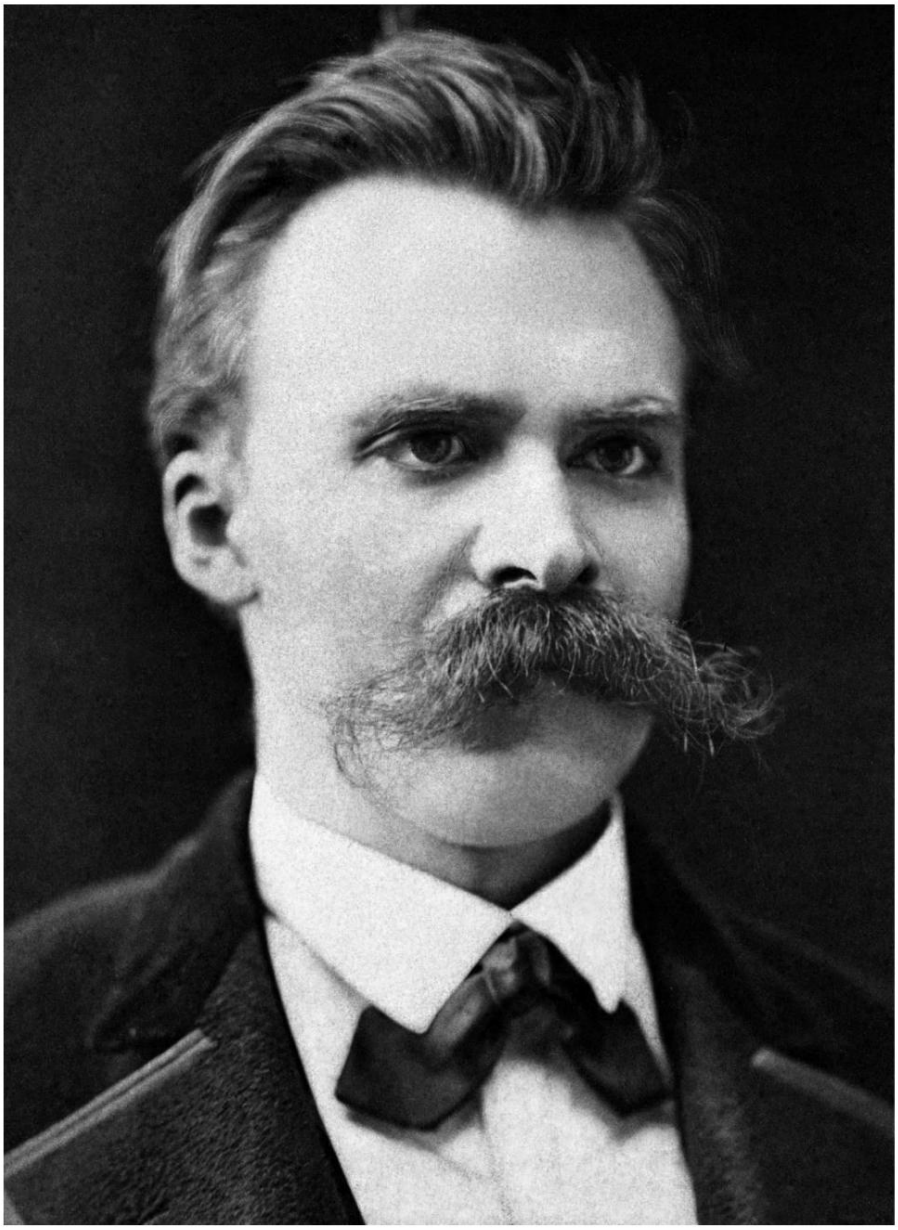

I el senzill constructor diu al seu fill: "Noi, obre els ulls, el matrimoni no és comprar un cavall!" Una vegada i una altra, la bona sang ha de trobar sang bona a bona sang, i a través de l'abundància de fills no només ha de mantenir el seu stock, sinó també augmentar-lo.Una família extensa antisocial no és una família nombrosa a

Machine Translated by Google

nens; si no s'atura la reproducció sense restriccions d'aquesta sang inferior, i si, per contra, no totes les persones hereditàriament sanes, especialment les dels sexes més capaços, professen els valors de la família i la riquesa dels fills, llavors no serà possible evitar el perill d'extinció mitjançant la contraselecció fins i tot entre el nostre poble.

Hem de mantenir el nostre poble pur en la seva substància racial, és a dir, hem d'evitar que races estrangeres s'encreuin amb la nostra bona sang, o fins i tot permetre que els exemples estrangers tinguin efecte en el nostre poble. "El que no et pertany, ho has d'evitar; allò que et molesta més íntim, no ho has de patir. (Goethe)

Un poble no només es caracteritza per les races que conformen el seu cos, perquè el seu rostre especial ve determinat per la seva història comuna, pels perills que ha superat conjuntament, per la seva llengua comuna, per la naturalesa del seu hàbitat, etc., sinó que els fonaments racials són el factor decisiu. Sobretot, cal reconèixer clarament quina raça ha tingut una influència decisiva en tota la moralitat del poble.

Per la història de l'apoderament de terres germànics i la història posterior de la població d'Alemanya, sabem que un component sanguini és present en totes les tribus alemanyes, que uneix així totes les altres, que però també pertanyen a la perfecta expressió de l'ésser alemany, en una comunitat de sang. És la sang nòrdica. A totes les regions alemanyes, sí, a cada alemany, aquesta herència de sang nòrdica té una proporció més o menys alta, no sempre llegible des de les característiques racials exteriors, però reconeixible pel caràcter i el rendiment del poble alemany. Aquesta part de sang nòrdica i, per tant, de
l'ànima a tots els Gauen alemanys i a tots els alemanys són, per dir-ho d'alguna manera, la banda d'ona que tots podem encendre els nostres transmissors i
receptors i amb l'ajuda dels quals podem poder comunicar-nos amb tothom, especialment sobre allò que considerem

Machine Translated by Google

el típic, alemany. Per a la moral del poble alemany -
La història ens ho ensenya clarament: està modelat per
l'actitud de les ànimes dels nostres
avantpassats germànics, és a dir, per l'ànima racial dels
pobles predominantment nòrdics. Per tant, en benefici de la
preservació del poble germànic, i no per alguna "mania racial",
és tan important evitar que l'esmentada gamma d'onades es
redueixi per una reducció de la sang fins a tal punt que una
igualtat de punts de vista i opinions i, per tant, un
desenvolupament directe i respectuós amb les espècies del nostre poble ja no és po

El Führer:

"Totes les visions del món històricament determinables només són comprensibles
en la seva connexió amb els propòsits de la vida i la visió de la
vida de determinades races. Ell (el nacionalsocialisme) sap que
el rang normal de les nostres capacitats està determinat per
la divisió racial interna del nostre poble. Però vol que la
direcció política i cultural del nostre poble tingui el rostre
i l'expressió d'aquella raça que, pel seu heroisme, en virtut
de la seva disposició sola d'un conglomerat de diversos
components, va crear el poble alemany en primer lloc. A partir
de la consciència que, a la llarga, tot el que s'ha creat només
pot ser mantingut per les mateixes forces que abans eren
portadores de la creació, el nacionalsocialisme es
convertirà en l'essència del poble alemany d'aquells
components a la influència dominant i el més important.
impacte visible, que portarà la formació del nostre cos nacional alemany que ha insp

Per a la salvaguarda de la vida eterna del nostre poble hem
d'exigir, doncs, més fills, però només fills que puguem
respondre als nostres avantpassats. A la ciutat i al camp els
sexes durs, forts i nobles han de tornar a créixer.

Machine Translated by Google

Cal dir alguna cosa aquí sobre el concepte de cria, que de vegades es somriu, de vegades es critica.
La idea de criar era una cosa que els nostres avantpassats donaven per fet! Segons els costums de l'època, els caps de família o de clan determinaven el millor i el més bonic de tots dos.

sexes per al matrimoni des del principi. Avui aquest costum ja no és propietat comuna. L'oficial, per tant, s'ha de deixar guiar pel pensament de la major criança de la sang a l'hora d'escollir una dona i el deure dels caps de família i, quan ja hi són de nou, dels ancians del clan, de vetllar amb més vergonya per la puresa. de la sang. El nacionalsocialisme s'esforça pel desenvolupament superior del poble. És una qüestió de sang! En aquest sentit, cal respondre als qui dubten de la possibilitat de criar, que res és impossible on hi ha la voluntat, i que els pessimistes no han mogut mai el món! Però la Llei Bàsica més important per a l'ordre de vida del nostre poble és aquesta: La moral és aquella que afavoreix la preservació de les espècies del poble alemany. El que és immoral és allò que és contrari a la preservació de l'espècie del poble alemany.

El Führer:

Potser per primera vegada des de la història de la humanitat, en aquest país s'ha adonat que de totes les tasques que se'ns estableixen, la més sublim i, per tant, la més sagrada per a l'home és la preservació del lligat de sang donat per Déu. espècies.
Per primera vegada en aquest regne, és possible que l'home compleixi el regal del coneixement i la perspicacia que el Totpoderós ha donat a aquelles qüestions que són essencials per a la preservació de la seva existència des de La revolució més gran del nacionalsocialisme és haver obert la porta. de coneixement per això, que tots els errors i errors de l'home depenen del temps i, per tant, es poden millorar de nou, llevat d'una cosa: l'error sobre la importància de la

Machine Translated by Google

preservació de la seva sang, de la seva espècie i, per tant, de la forma que li ha donat Déu i de la forma que li ha donat el seu ésser donat per Déu". (Adolf Hitler)

El Reich alemany ha de ser un imperi camperol, o perirà. Aquesta reivindicació no té res a veure amb una política unilateral de posició social, sinó que és, de nou, només la conclusió necessària que cal extreure de l'estudi de les lleis de la vida i de la història. Perquè la vitalitat dels pobles germànics només està assegurada si aquests, com un bosc entre els seus arbres, romanen fermament arrelats a la terra que forma el seu hàbitat per un nombre prou gran de clans camperols vigorosos. Tots som descendents dels camperols germànics que, en el moment de la presa de terres, van portar el nostre sòl popular a una cultura i de l'actitud d'ànima dels quals va sorgir finalment la moral del poble alemany. Qualsevol ordre de vida que veritablement conservador de les espècies es va crear al nostre poble va sorgir d'aquesta actitud de l'ànima rural-germànica i ha de ser encara avui una llei obligatòria per a nosaltres, encara que es modifiqui segons les necessitats de l'època. Això no vol dir que tots ens haguem de tornar a ser pagesos, però sí que hem de posar fi a la urbanització desenfrenada de les actituds, que sempre porta a un allunyament de les lleis de la vida, i que hem de prendre les mesures legals adients. mantenir la pagesia viva i forta com a font d'alimentació, sang i cultura per al nostre poble. Mentre el nostre poble tingui un camperol com aquest -la història també ens ho ensenya-, haurà superat fins i tot la major pèrdua de sang a través de guerres que es van veure obligats a fer en relativament poc temps.

És per això que el Reich lluita per l'espai que necessitem per tornar a ser un poble camperol fort, a més de l'activitat industrial.
El Führer:

"Assegureu-vos que la força del nostre poble no rebi els seus fonaments a les colònies sinó al sòl de la pàtria d'Europa!
Mai considereu l'Imperi segur si no és capaç de donar-ho tot

Machine Translated by Google

pel nostre poble el seu propi tros de terra durant els segles vinents! No oblideu mai que el dret més sagrat d'aquest món és el dret a la terra que un vol construir-se, i el sacrifici més sagrat és la sang que un vessa per aquesta terra! (Mein Kampf) Aquest costum s'aplicava als fills dels nostres avantpassats:

El primer va agafar la granja, el segon va agafar l'assut, el tercer va aixecar nova terra.

L'àrea metropolitana també retornarà la ciutat a la seva proximitat amb la natura i el pensament autèntic camperol i retornarà una part dels seus fills a la terra.

I per la ciutat haurà de sol·licitar una vegada: el primer agafa l'herència, el segon agafa l'assut, el tercer aixeca terra. Així, tots els clans podran arrelar de nou al seu sòl natal.

"La veritable idea creativa de la llibertat només pot florir plenament quan tenen aire per respirar i terra per conrear. Per tant, es veurà que un honor viu funciona constantment només en una nació que tingui suficient espai vital; i més profundament: on el neix la idea de l'honor nacional turmentat, allà ressona la demanda d'espai, per tant, ni els jueus ni Roma, que és aliè al sòl, coneixen la idea de l'honor, o millor: perquè no coneixen aquesta idea, per tant l'anhel de conreu. la terra, sobre la qual una generació forta i alegre sembra la seva llavor fecunda, no els treballa...

Amb l'espasa i l'arada per l'honor i la llibertat és, doncs, necessàriament el crit de batalla d'una nova generació, que vol establir un nou Reich i busca criteris, als quals pugui jutjar fructíferment la seva actuació i el seu esforç. Aquesta convocatòria és nacionalista. i socialista" (Alfred Rosenberg,

Mite del segle XX.)

Machine Translated by Google

"S'exigeix.... Sacrifici i coratge, valentia, lleialtat, fe i heroisme, i la part de la gent que anomena seves aquestes virtuts sortirà. Però aquest va ser en tot moment el factor que va fer història.

(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

"La sang germànica en aquesta terra s'està acostant gradualment al seu esgotament, tret que ens aixequem i ens fem lliures".
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

El matrimoni tampoc no pot ser un fi en si mateix, sinó que ha de servir l'únic propòsit més gran, la reproducció i preservació de l'espècie i la raça; només aquest és el seu significat i finalitat. (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

"Cada poble es convertirà només en el millor i el més noble i podrà produir el millor i el més noble seleccionant sempre els més forts i bells de la seva tribu i deixant-los procrear junts". (Ernst Moritz Arndt)

Machine Translated by Google

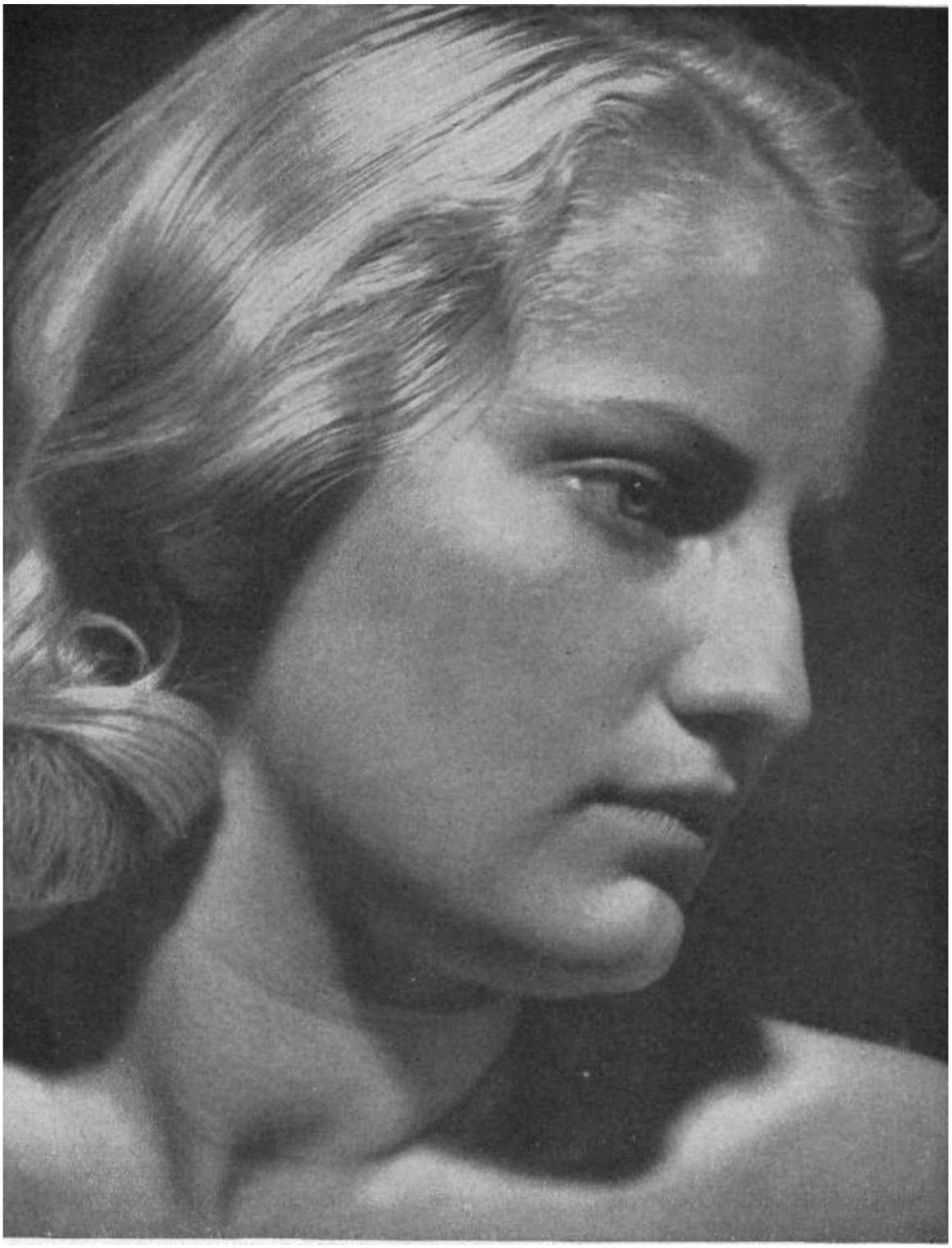

"Vull que la teva victòria i la teva llibertat anhelin un nen. Construiràs monuments vius a la teva victòria i al teu alliberament.
Construiràs més enllà de tu mateix"

(Nietzsche)

Machine Translated by Google

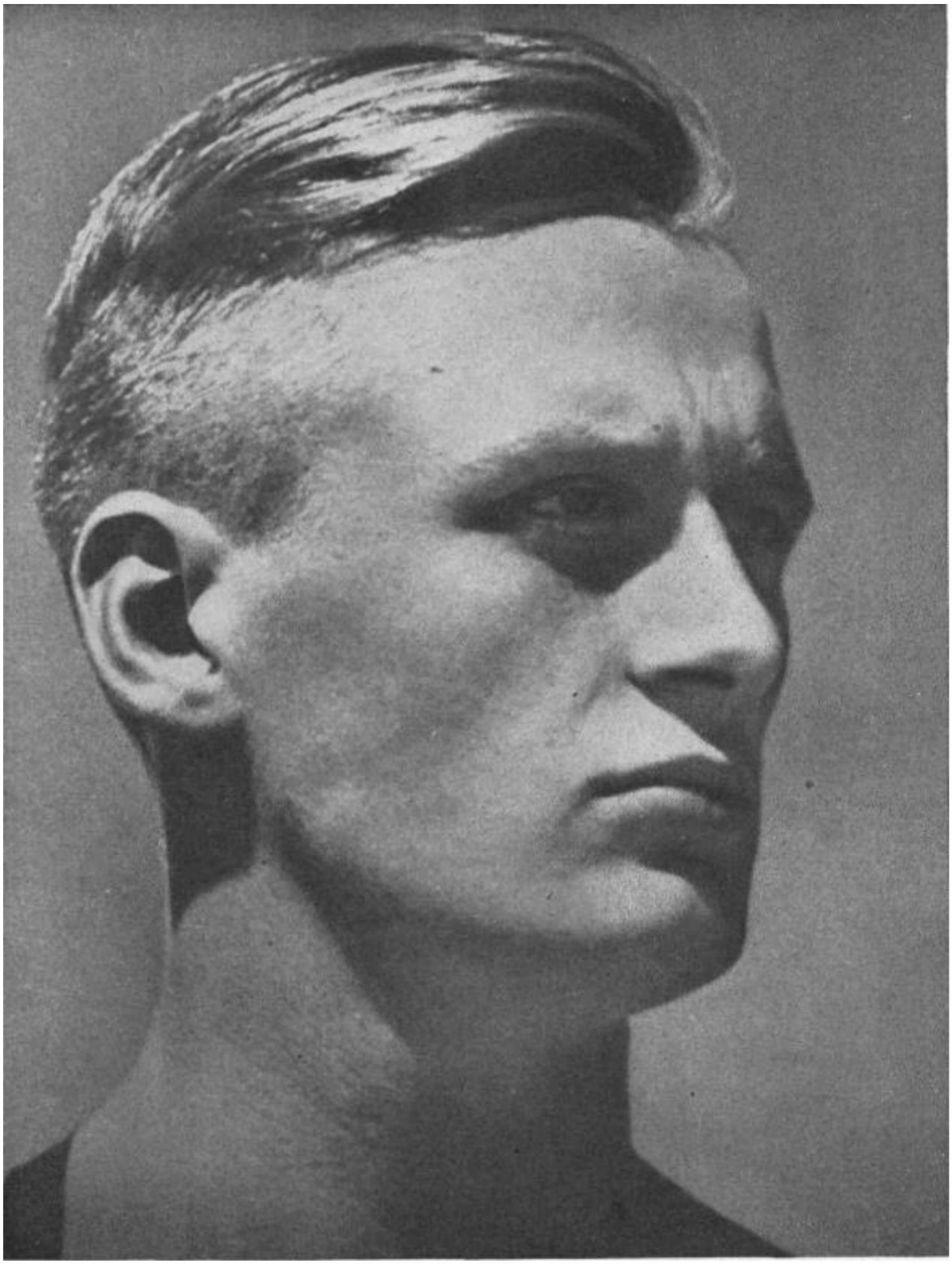

“Però abans has de ser construït per a mi tu mateix, en angle recte en cos i ànima; no només lluny et plantaràs, sinó amunt. Amb aquest propòsit el jardí del matrimoni t'ajudarà." (Nietzsche)

Machine Translated by Google

"No hem heretat cap culpa, ni cap pecat sobre nosaltres; com a hereus portem la sang dels nostres avantpassats, el primer assolellat de Déu.
(Tons Vormann)

Machine Translated by Google

"No hi ha manera de veure Déu sinó buscar-lo en els seus fills".
(Lagarde)

Machine Translated by Google

No mesura l'èxit de la nostra feina pel creixement de les carreteres. No ho mesuro per les nostres noves fàbriques, no ho mesuro pels nostres nous ponts que construïm, ni per les divisions que establim, però al capdavant de jutjar l'èxit d'aquest treball hi ha el nen alemany, és la joventut alemanya. . Quan això creixi, aleshores sé que el meu poble no perirà i que la nostra feina no haurà estat en va.

(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

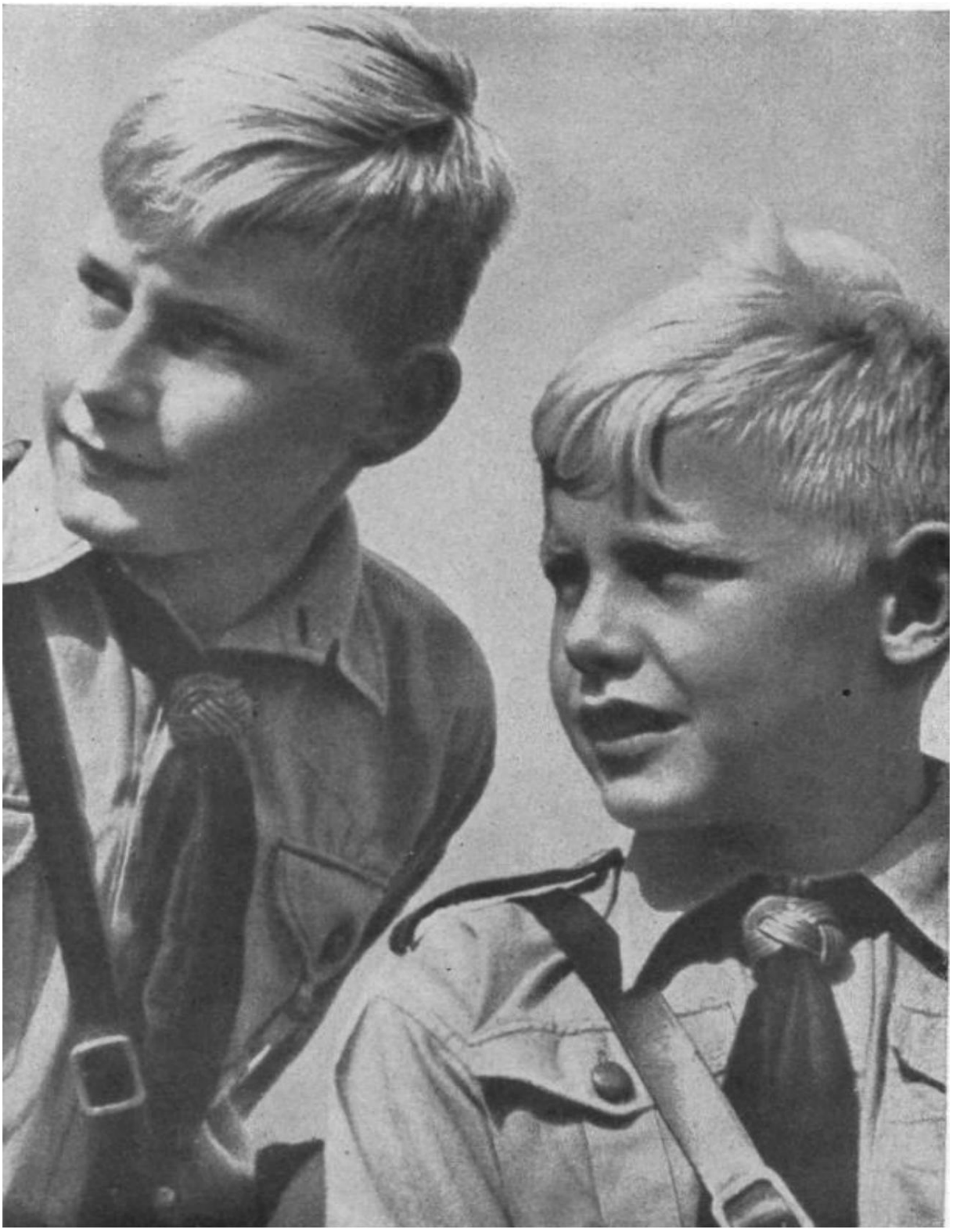

La nostra joventut serà alegre i dura, practicaran la lluita aviat, donaran forma al que lluitem.

Machine Translated by Google

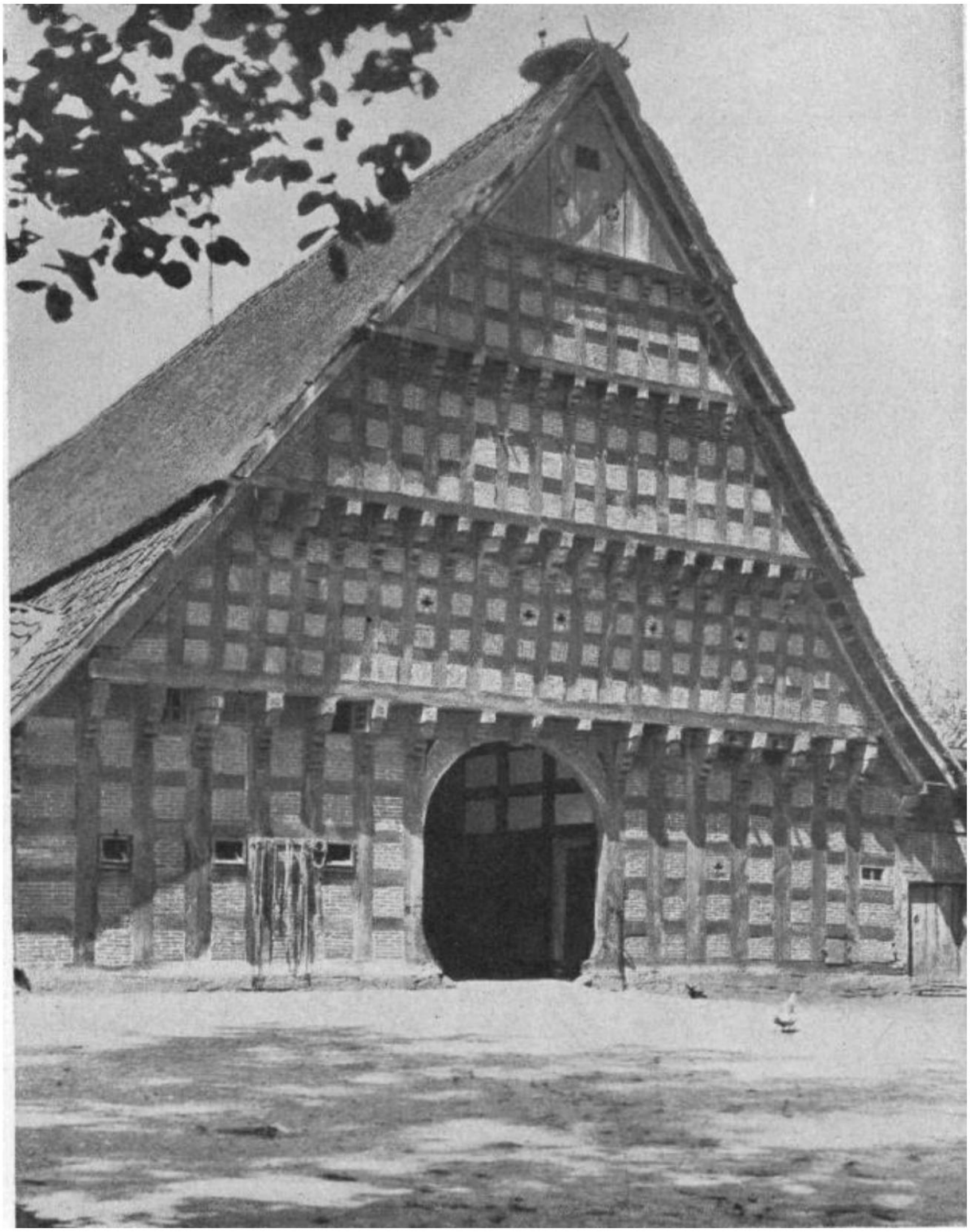

"Mentre un poble es pugui retirar a un camperol fort, traurà nous força d'això una i altra vegada". (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Fins i tot el ciutadà, si vol seguir sent el portador del poble i de la cultura, ha d'aprendre a ser
pagès: genuí, fort, natural, senzill i dur.

Machine Translated by Google

"Només un espai prou gran en aquesta terra assegura la llibertat d'existència d'un poble". (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

En el socialisme genuí, el front i la pàtria competeixen en la santa lluita per l'existència eterna del nostre poble i del Reich.

Machine Translated by Google

28.Per què entenem?
socialisme?

La paraula socialisme deriva de socius = el camarada, la societat. El socialisme seria, doncs, la concepció que es té de l'ordre de convivència de les persones que s'han "unit", és a dir, s'han unit a una societat o comunitat. Depenent de quina comunitat s'atribueixi el valor més alt, es poden relacionar idees ben diferents amb el terme "socialisme". Atès que per a nosaltres, els alemanys, el poble és el valor suprem i no, com per als marxistes, la "classe internacional del proletariat". El socialisme és per a nosaltres una certa forma de l'ordre "poble", que potser podríem traduir millor com Volksgenossenschaft; un ordre, doncs, en el qual l'estatus jurídic de l'individu en les qüestions decisives no depèn de si és camperol o un treballador, un funcionari o un assalariat, un artesà o un estudiós, però sobretot per si és o no company de poble.

Tanmateix, cada ordre requereix un estàndard d'avaluació, segons el qual es determinen els diferents rangs dins de l'ordre. En l'estat del benestar alemany, aquesta norma només pot ser el rendiment de l'individu per al seu poble.

El Führer:

"Tenim un estat en ment en què cada lloc en el futur serà ocupat pel fill més capaç del nostre poble, sigui d'on vingui; un estat en què el naixement no és res i l'èxit i la capacitat ho són tot".

Per tant, el socialisme no té res a veure amb un igualitarisme avorrit. Aquesta forma d'ordre popular, el desenvolupament complet del qual només va ser interromput per la guerra que ens va imposar, ha restaura

Machine Translated by Google

honor a l'obrer alemany així com al camperol alemany i l'ha situat com a membre de ple dret de la comunitat nacional alemanya. A l'estat del benestar alemany tots els treballadors creatius, ja sigui un treballador del front o un treballador del puny, són tractats per igual. El món capitalista burgès ha fracassat en aquesta tasca. Creia que es podria sortir amb una anomenada reforma social, que era l'objectiu principal del projecte era curar els pitjors excessos de l'ordre econòmic capitalista fent almoina. Fins i tot els ensenyaments de la compassió i la misericòrdia podrien reduir el dany social que havia estat creat per la visió materialista jueva de la vida i l'economia. Les idees de caritat i misericòrdia en el nacionalsocialisme s'oposen al deure de cada víctima de defensar la comunitat.

Una solució real només era possible mitjançant una autèntica transformació revolucionària del mateix ordre popular. Perquè el treballador no necessita pietat, sinó llei i justícia. Va trobar tots dos a l'estat nacionalsocialista. I aquest gran èxit va fer que els països plutocràtics, en particular, fossin tan alerta que havien de temer l'enfonsament de les seves organitzacions per a l'explotació del món si també havien de seguir aquest exemple. D'aquí el seu odi a l'Alemanya nacionalsocialista, que només és una prova més per a nosaltres de com anem pel bon camí. Va ser aquest odi, especialment despertat pel judaisme, el que va provocar el desencadenament de la guerra actual. És per això que aquesta guerra tracta sobre el socialisme alemany i sobre la llibertat de conformar el nostre ordre nacional segons la nostra pròpia naturalesa.

Però aquí es subratlla: per a nosaltres, el socialisme no només significa la solució de la qüestió obrera, sinó la reunió de tots els camarades nacionals alemanys en una comunitat de vida real, significa la preservació i el desenvolupament posterior del poble basat en la lleis de desenvolupament inherents a l'espècie.

Machine Translated by Google

29.Què va aportar el nacionalsocialisme al poble alemany?

El nacionalsocialisme va portar a Alemanya el seu renaixement després de la seva decadència el 1918. Va reorganitzar la vida alemanya segons la nostra sang. Adolf Hitler va dirigir Alemanya de la vergonya de Versalles i va crear "el Reich". En ell, va unir totes les tribus de sang alemanya.

Es crea la Volksgemeinschaft alemanya. El principi primordial és: "El bé comú va abans de l'interès propi. La condició externa per a la comunitat nacional es crea mitjançant la dissolució de totes les federacions d'interès, la prohibició i l'autodissolució dels partits i federacions polítiques, la unificació de les associacions.

El Führer:

Compliment del deure: és a dir, no per satisfer-se, sinó per atendre el públic en general. Anomenem idealisme a la disposició fonamental a partir de la qual creix aquesta acció, en contrast amb l'egoisme, l'interès propi.
Amb això, només entenem la capacitat de l'individu de sacrificar-se per la totalitat pels seus semblants. (Mein Kampf)

Els estudis racials es fan la base per a la construcció de

persones i afirmar des del coneixement que tots els valors i tots els èxits culturals i històrics estan lligats a la raça

condicions, a la propietat hereditària. La doctrina de la igualtat de tots els éssers humans va ser contrarestada per la doctrina de
carrera.

La qüestió racial es va convertir en una qüestió de vida per al poble alemany. Per tant, la principal reivindicació del nacionalsocialisme no ho és

Machine Translated by Google

només per preservar l'herència racial del poble alemany sinó per valoritzar-la.

La consciència racial despertada s'ha de convertir en un orgull racial!

La direcció nacionalsocialista va prendre mesures: lleis per protegir la salut hereditària del poble alemany, llei per prevenir el naixement de descendència amb malalties hereditàries, llei per mantenir la sang pura, llei per protegir la sang alemanya i l'honor alemany, despertar la voluntat de família. i infants, lluitant contra el descens dels naixements (préstecs matrimonials, equiparació familiar), organització de socors mare i fill, activitat d'assentament, Heimstätten Amt, promoció de la salut pública mitjançant mesures de gestió sanitària.

El Führer:

"El nostre programa nacionalsocialista substitueix el concepte liberal de l'individu i el concepte marxista de la humanitat el poble lligat a la sang i a la terra, una frase molt senzilla i lapidària, però amb enormes conseqüències, potser per primera vegada des de la història. de la humanitat ha existit, en aquest país el coneixement s'ha orientat cap a la de totes les tasques que se'ns encomanen, la més honorable i, per tant, per a l'ésser humà més sant, la preservació de Déu és d'un determinat tipus de sang"

La pagesia és especialment promoguda com a font de vida per al poble alemany. La llei del Reichserbhof torna a lligar el pagès al seu terró. La unió de sang i terra assegura la vida del poble alemany. Aconseguint el rendiment de la terra mitjançant la regulació del mercat i dels preus, assegurant el subministrament d'aliments per a la gent (batalla de producció), El Führer:

"El Tercer Reich serà un imperi camperol,

o passarà com els imperis dels Hohenstaufen i Hohenzollern".

Machine Translated by Google

L'obrer: des de la visió liberal marxista de la maledicció del treball, es restaura l'"ethos del treball" alemany, la noblesa del treball i l'honor del treballador. El treballador manual gaudeix del mateix prestigi que el cap de treball. L'1 de maig es declara festa nacional com a "Dia Nacional del Treball".

6,5 milions de treballadors aconsegueixen feina i pa.

El Führer:

"No tindré més orgull a la meva vida que poder dir al final dels meus dies que he guanyat el treballador per al Reich alemany". A més de la realització del dret al treball, la política social de l'Estat nacionalsocialista ha pres mesures adequades per garantir el màxim desenvolupament de la personalitat.

El rendiment i el caràcter permeten a tots els alemanys avançar.

Amb aquesta finalitat, es va crear la possibilitat d'obrir camí per a tothom Alemany per avançar en termes d'habilitat, rendiment i caràcter:

qualsevol pot convertir-se en oficial independentment de l'escolaritat, cada noi sense problemes d'avui rep educació superior gratuïta (Instituts Nacionals d'Educació Política, Escoles Adolf Hitler, Hauptschulen), el mateix s'aplica als estudis universitaris i a les carreres dels líders polítics estudis Langemarck, Ordensburgen).

La Llei de l'Ordre Nacional del Treball substitueix l'oposició d'empresari i treballador per la comunitat de dirigents i seguidors.

El Front Laboral Alemany inclou totes les persones creatives: treballadors i empresaris, treballadors de coll blanc i comerciants, uns 18 milions de persones treballadores.

Altres mesures socials, com ara l'ordenació territorial, l'assentament, la seguretat i salut laboral, la seguretat social, el benestar social, la bellesa del treball i els acords de vacances, KdF. contribuïr a

Machine Translated by Google

il·luminar i embellir la vida del creador i augmentar la força de treball.

L'economia es reestructura en el sentit nacionalsocialista. S'està deslligant del pensament capitalista liberal i posant-lo al servei del poble. En cinc anys, la renda nacional va augmentar de

De 45.200 a 68.000 milions i els ingressos fiscals per càpita van passar de 6,6 RM el 1932 a 14 RM el 1937.

El subministrament d'aliments està garantit. Control de la producció i el consum per part de l'Estat.

El pla de quatre anys també va eximir en gran part Alemanya de les importacions de l'estranger en l'adquisició de matèries primeres. L'economia nacional esdevé independent de l'economia global. La regulació del mercat interior condueix a la llibertat de comerç exterior.

La idea d'autoritat, el principi de lideratge i la lleialtat determinen la vida alemanya.

Nova construcció de l'estat: Führerstaat. Personal responsabilitat en tots els càrrecs. L'honor, la lleialtat, el caràcter, el rendiment i l'obediència es van elevar novament als pilars bàsics de la vida alemanya.

El Führer:

"No oblidarem mai que la suma total de totes les virtuts i tots els poders només pot ser efectiu quan està subjecte a una voluntat i un ordre".

"Lideratge disciplinat: ... domestica la voluntat salvatge de l'individu per tal d'aconseguir una voluntat sense restriccions de tots".

Unitat de partit i estat. El NSDAP esdevé el portador del concepte alemany d'estat (Llei per garantir el partit i l'estat). El partit és el nucli de la ideologia nacionalsocialista i el dipòsit de dirigents del partit i de l'estat.

Machine Translated by Google

Creació de l'estat unitari. Els drets sobirans dels països (Estats alemanys) es transfereixen al Reich. La ciutadania del Reich substitueix la ciutadania anterior.

No qualsevol estat parcial és un pilar del Reich, "però els únics pilars són el

El poble alemany i el moviment nacionalsocialista" (The Führer, Proclamació a l'obertura del Congrés del Partit 1933)

La cultura torna a ser germànica, tot allò aliè a la seva essència queda eliminat de la vida cultural i la base per a

es crea un alt nivell de desenvolupament cultural. Tots els artistes es reuneixen a la Cambra de Cultura del Reich.

El Führer:

"No podem imaginar un ressorgiment del poble alemany, si no un ressorgiment del

Cultura alemanya i sobretot de l'art alemany," (16 d'octubre de 1933, a Munic)

El Führer va restaurar la llibertat de política exterior amb la retirada de la Societat de Nacions i l'honor del poble alemany.

El 14 d'octubre de 1933, Adolf Hitler es va retirar de la Societat de Nacions davant l'amenaça dels estrangers! Només uns quants dels seus companys tenien idea de la naturalesa perillosa de la situació; el coratge i la determinació del Führer li van donar la victòria en una hora difícil.

El març de 1935, el poble alemany va recuperar la seva sobirania militar amb la introducció de la Wehrpflicht.

El gener de 1935 es decideix el destí de la regió del Sarre

El març de 1936, tenint en compte l'entorn bullint d'odi, va tenir lloc la Marxa cap a Renània. Els països estrangers no es van atrevir a prendre cap contraposició.

Machine Translated by Google

En el quart aniversari de la presa del poder, es retira la signatura dels Tractats de Deute de Versalles.

Tothom recorda encara l'amenaça evolució a Espanya.
El Führer intervé i salva Alemanya i Europa d'una perillosa amenaça d'esquena del bolxevisme jueu-marxista. El novembre de 1936, el govern nacional espanyol va ser reconegut per Alemanya.

A la tarda del 12 de març de 1938, el Führer entra a casa seva país.

El 13 de març de 1938 es va promulgar la Llei Anschluss: "Àustria és un país del Reich alemany. La grandesa del Führer i la seva lleialtat a la pàtria van permetre que milions d'alemanys tornin a casa seva.

L'octubre de 1938, el territori alemany dels Sudets va poder ser ocupat per tropes alemanyes després que s'haguessin eliminat les perilloses tensions de política exterior.

Els Sudets torna a casa.

El 14 de març de 1939, Eslovàquia va declarar la seva independència i va posar el seu destí en mans del Führer. El 16 de març, Bohèmia i Moràvia és ocupada per tropes alemanyes, i amb la desintegració de Txecoslovàquia s'elimina un dels
majors perills per a Alemanya.

El 21 de març de 1939, Lituània va retornar el Memelland a Alemanya.

En sis anys de treball tenaç, decidit i decidit, el Führer ha construït la Gran Alemanya! Un mèrit imperible del Führer! El sistema de Versalles s'havia col·lapsat en tota regla.

Amb el talent únic d'estadista d'Adolf Hitler, la seva voluntat de ferro i la seva determinació decidida, calia agrair que

Machine Translated by Google

"el Reich" en un període de temps increïblement curt davant d'un món d'enemics es va poder crear, sense que l'espasa s'apodés i que rebés la força necessària per fer front a tots els conflictes que s'aproximen amb la resta del món. ser capaç. Aquest va ser el mític anhel del poble alemany perquè l'imperi es fes realitat.

30.Fes el freqüentment Trobat l'afirmació de la La impies del nacional Els socialistes corresponen Realitat?

L'afirmació de la impietat només pot provenir de cercles que no han penetrat en el coneixement profund del nacionalsocialisme.

A aquells que, en la pietat de ment estreta dominada únicament per dogma, por de perdre la guerra perquè suposadament som impies, que es digui: el nacionalsocialisme està arrelat en el coneixement reverent de Déu.

Machine Translated by Google

Mirem el Führer:

En les seves accions, el Führer sempre es va saber que era un amb la voluntat del Totpoderós, que s'expressa una i altra vegada en els seus grans discursos.

Els germànics som profundament religiosos i pietosos de sang. Creiem en Déu com la força creadora que ens envolta i dins nostre. Això la creença determina totes les nostres accions polítiques i espirituals, les nostres accions morals en general.

El nacionalsocialisme reconeix l'origen diví i el sentit de la vida. La seva visió del món s'esforça per la superació completa del materialisme en el poble alemany i una renovació que condueixi a un retorn a l'etern en l'home i als poders divins tal com es revelen en els valors de la raça i el poble.

Per al nacionalsocialista, el matrimoni, la família i el clan no només representen un propòsit social, sinó que també signifiquen una missió divina per preservar i millorar la vida.

Per això, el nacionalsocialisme veu en el bolxevisme sense ànima i sense Déu, en la mesura tècnica de tots els valors per part de l'americanisme, un perill mortal que només pot ser superat per les forces de fe de l'ànima alemanya. Compromís amb la pròpia sang, amb els avantpassats i néts, amb tot el poble, significa obediència a les lleis divines, que ningú no pot transgredir impunement.

La nostra creença en la victòria del bé al món (en el sentit de noble i fort) pressuposa fe en Déu i responsabilitat última davant les lleis divines.

Veiem l'impuls diví en l'ideal que el líder anomena la potència mundial més forta. El nostre pensament racial és només "l'expressió d'una visió del món" que reconeix un manament diví en el desenvolupament superior de l'home. El nostre socialisme, també, és només una conseqüència de la nostra confiança militant en l'ordre mundial div

Machine Translated by Google

El poble és membre de l'ordre diví de la creació. L'individu en el poble està doncs sota la llei de Déu. Aquesta llei l'obliga al deure d'utilitzar la seva vida en el sentit de l'ordre de vida adequat a l'espècie. Per tant, per a nosaltres, els nacionalsocialistes, una violació dels interessos del nostre poble i del Reich, de l'honor, la lleialtat i l'obediència és el signe més visible de l'oblit de Déu.

Qui vulgui servir Déu ha de començar per la pàtria.

Aquest és el poder de Déu

Qui s'apodera de la gent que s'extreu d'elles mateixes i s'eleva per sobre d'elles mateixes i després ja no senten qui han estat, gairebé no senten qui són quan el

La màxima autoritat està a l'abast

Vosaltres lluitadors valents i pietosos

quantes vegades vas haver de fer-ho

Machine Translated by Google

exclameu: "Déu ens va donar

força"

Déu volia, nosaltres hem
d'haver volgut

Walter Flex

Machine Translated by Google

31.Com mantenim el Nacional

Visió del món socialista viva i efectiva com a llei obligatòria

per a les generacions futures?

Mitjançant la creació d'un lideratge popular els membres del qual se senten conscientment portadors de la idea i estan preparats per realitzar-la en qualsevol moment de la seva vida personal i per defensar-la com a "soldats polítics".
Cada estat dirigent desenvolupa, per fer que la seva existència sigui duradora, un estrat políticament portador, un "estrat líder", que és un coportador de l'organització política sota el líder i està disponible per a ell com a mitjà absolutament fiable del seu lideratge. Per tant, ha de tenir la capacitat i la voluntat irrefutable, de sentir conscient i inconscientment la visió del món, que hauria de ser la llei interior obligatòria per al lideratge i el seguiment. Perquè "cada cosmovisió és tan forta com la voluntat dels seus portadors de defensar-los" (Rosenberg). Això serà tant més fort com més visió del món siguin les instal·lacions naturals de la gent que cobreix, i cadascuna d'aquestes capacitats es pot desenvolupar. més plenament a través de l'educació i l'autoeducació.

Ambdues condicions requereixen la selecció del millor.

Machine Translated by Google

Els millors en sang, que encarnen els trets característics de la seva gent de manera més pura en si mateixos, han de ser seleccionats i sotmesos a una educació i orientació estricta, perquè arribi el màxim desenvolupament dels seus actius adormits. Com més fiable funcioni la selecció, més fàcil serà que aquesta educació assoleixi els seus objectius. Atès que la cosmovisió nacionalsocialista reconeix el poble com el valor suprem, la substància bàsica per a la selecció només pot ser el poble sencer, i com que només correspon a l'ésser alemany, el millor del poble alemany se sent atret per aquest i es forma a un cert tipus.

La cosmovisió nacionalsocialista ja ha demostrat el seu tipus de poder formador; com a tipus de classe dirigent, va formar el "soldat polític, la política per a nosaltres significa servei al poble. Un soldat polític és algú que se sent especialment compromès a servir el poble, i que ho expressa en la seva actitud, estil de vida personal i disposició constant per a l'acció. Qui encarna aquest tipus de soldat de manera més pura és més probable que sigui reconegut com a membre de la classe dirigent. Amb el seu exemple, la visió del món nacionalsocialista és reconeguda com una llei interior obligatòria, també està viva en els cors. de la jove generació i així portat a tot el futu

En això rau la gran responsabilitat de tots els líders i, per tant, aquesta clara actitud bàsica s'ha d'exigir a cada membre de la classe dirigent, independentment de les tasques especials que li corresponguin més enllà d'això, ja sigui líder del partit, oficial, civil. criat, educador, artista, científic, tècnic, camperol o líder econòmic.

Machine Translated by Google

"Volem criar un gènere dur, fort, fiable, fidel, obedient i decent, perquè no ens hàgim d'avergonyir del nostre poble abans de la història".
{Adolf Hitler}

Machine Translated by Google

En la selecció més dura es forma el Führertum, que donarà el segell al poble alemany i determinarà el destí del nostre Reich.

Machine Translated by Google

I aquí l'oficial és el primer! No només perquè avança en la lluita en l'actitud exemplar de la seva tripulació i fa el suprem sacrifici socialista amb el risc de la seva vida, sinó també perquè és l'educador de la

Home alemany! Centenars, fins i tot milers dels homes i dones alemanys més valuosos van passar per les mans de l'oficial durant anys.

Qualsevol que sigui l'educació començada a la família i continuada a l'escola i les organitzacions del partit és coronada a l'exèrcit per l'oficial. Els mitjans de tota educació, però, només poden ser sempre la ideologia de l'espècie, és a dir, el nacionalsocialisme.

El nacionalsocialisme és la potència educativa més gran de totes les èpoques històriques alemanyes perquè capta la persona sencera en totes les seves capacitats i valors i la porta a la relació correcta amb el seu poble.

És precisament en aquesta educació ideològica on rau la gran tasca de l'oficial, a més de les seves obligacions de combat. Té el sagrat deure de participar en la formació del nou tipus d'home que
El nacionalsocialisme pretén. Ell ha de ser qui dóna als seus soldats el coneixement per la naturalesa del nostre poble i les seves lleis de vida, és a dir, la nostra visió del món, profundament ancorat en els seus cors. Especialment l'oficial tindrà les millors condicions per a aquesta educació. Perquè amb el soldat les preguntes sobre els problemes de la vida són especialment agudes, sobretot sota la impressió de les experiències de combat i els esdeveniments de la guerra. A més, hi ha una gran necessitat de recolzar-se en el seu líder, l'Oficial.

De l'ètica comunitària de la nostra visió del món, de la idea socialista del deure, el servei i el sacrifici desinteressat per a la comunitat nacional lligada a la sang, i el nostre coneixement de la sang, resulta l'educació per a la disciplina militar, per a l'obediència voluntària,

Machine Translated by Google

la virilitat, el coratge i la valentia, la força de voluntat i la determinació, la voluntat de fer sacrificis, l'alegria de la responsabilitat, la companyonia, la discreció i l'orgull racial, l'honor i la lleialtat, els valors de caràcter que pertanyen a la naturalesa germànica. És evident que l'orientació ideològica del soldat s'ha de complementar amb una visió i interpretació correcta de la història. Un poble que no coneix la seva història s'enfonsa a la insignificança.

Per tant, l'oficial alemany ha de ser el millor coneixedor i intèrpret de la nostra història i les seves forces de suport i en moviment.

El resultat d'aquesta educació ha de ser el nacional fanàtic Soldat socialista, dotat de la sagrada creença en el poder de nostre Weltanschauung, que està darrere de la voluntat del nostre Führer Adolf Hiller amb lleialtat i determinació incondicional, passi el que passi els esdeveniments del curs prenen.

Només d'aquesta fe profunda creix l'últim i més gran augment de rendiment en el compromís amb les persones i la pàtria! Per tant, l'oficial ha d'educar el lluitador ideològic més actiu i, per tant, primer ha de ser educat per fer-ho ell mateix.

En el reconeixement d'aquesta tasca d'autoeducació del cos d'oficials i en la seva actitud, fruit d'aquesta autoeducació, cal expressar el seu "esperit de cos". L'esperit del cos en el sentit de la nostra concepció actual de la naturalesa d'una comunitat de líders és evident en la finalitat comuna expressada en el compromís i l'actuació per al poble i la lleialtat constant al Führer; en submissió incondicional a la voluntat del Führer; en l'orientació ideològica uniforme; en el compromís amb lleis de vida estrictes sobre una base germànica; en una consciència històrica profundament entesa, en la inclusió de la família en aquesta visió de la vida i - orientació, és a dir, l'avenç del pensament d'ordre de la federació de l'home a la federació de clans, la

Machine Translated by Google

les lleis fonamentals, les virtuts bàsiques i els valors màxims han de ser els mateixos en tota la classe dirigent; només així es pot garantir que tots els dirigents, funcionaris, funcionaris, educadors, artistes, etc. del partit irradiaran els mateixos efectes a tot el poble. Perquè una orientació ideològica uniforme de tot el poble, que és el requisit previ per a la seva lluita per la vida, només pot esdevenir realitat si tota la classe dirigent pertany en la seva actitud bàsica al mateix tipus. Aquesta actitud ve determinada pels valors més alts de la visió del món nacionalsocialista, Aquí el

L'oficial alemany ha de donar exemple,

El cos d'oficials alemanys ha de convertir-se en el pilar ideològic més fort del nostre poble!

El Führer:

Només una tempesta de passió calenta pot canviar el destí de les nacions. Però la passió només la pot despertar aquells que la porten dins! (Mein Kampf)

Machine Translated by Google

32.Com veiem el nostre Reich i la seva posició a Europa a partir de la cosmovisió nacionalsocialista?

Lluitem pel "Reich" com a unitat nacional i com a potència europea d'ordre.

La idea del Reich és per a nosaltres l'expressió de l'ordre històric que uneix el poble alemany en una unitat i el converteix en el "centre definidor dels pobles europeus. Mentre hi hagués gent germànica, l'anhel del Reich, el mite del Reich, sempre va estar present. La nostra història representa la lluita per conformar aquest Reich. La idea d'un imperi està molt arrelada a la naturalesa germànica. La idea del Reich no és només un descobriment dels nostres dies, però acompanya tota la nostra vida històrica com la idea d'un món ordenat en el qual la humanitat de la nostra raça lidera per la seva creativitat artística, per la seva inventiva, per la seva capacitat de crear una estructura orgànica i tancada que, per entendre-la, Cal, però, mesurar-se amb uns estàndards diferents del pensament de l'estat-nació dels darrers segles. Els records de l'orgullosa història imperial alemanya ens tornen a ser a prop, a més, tots els imperis que deuen gràcies al poble nòrdic per la seva creació, el querusc Arnim, els borgonyons, els vàndals, Teoderic i Carlemany, que van fundar l'Occident germànic, el Varangs des del mar Bàltic fins al mar Negre, els víkings i els normands. La història d'aquests pobles germànics és la nostra pròpia història. Això ho podem e

Machine Translated by Google

homes destacats del poble germànic, que durant segles van liderar una lluita difícil i solitària contra la infiltració estrangera fora del Reich, apareixen i parlen del Reich com una idea que van portar i conservar a través d'aquesta lluita. Aquesta és una prova del poder continu de la formació històrica única i una prova que
la idea del Reich ha mantingut viva fins i tot fora de l'alemany
estat. La idea del Reich és el record més fort d'aquest continent i alhora la força real més forta per a un ordre històric durador.

Som ben conscients que les creacions de l'estat germànic del passat només van tenir una durada temporal perquè van permetre que la força de la raça fluís una vegada i una altra en el folklore estranger d'un sentiment de riquesa inesgotable.

El Reich medieval va morir en la lluita contra l'universalisme romà i el particularisme dels prínceps. La idea del Reich, però, va romandre sempre. En el camí a través de la idea d'estat, que va trobar la seva forma perfecta en l'estat del gran rei, la idea del Reich va experimentar la seva forma germànica real en el Reich nacionalsocialista.

A causa de la seva ubicació al mig del continent, el poble alemany sempre ha tingut particularment difícil afirmar-se i donar forma a l'estat. Només podrien contrarestar la pressió de tots els bàndols si un líder destacat aconseguia dirigir totes les forces vitals alemanyes cap a aquest únic objectiu i reunir-les contra els esforços especials particularistes, contra els mons estrangers d'idees i els desitjos expansionistes imperialistes hostils.

La política exterior del Reich no estava determinada per les aspiracions imperialistes, sinó per la lluita per l'espai vital necessari.
El Führer va dir en el seu llibre "Mein Kampf" que el punt més alt de tota política exterior ha de ser posar el sòl en línia amb la població. L'assoliment d'aquest objectiu és una necessitat vital, perquè la vida d'un poble només està assegurada si té un espai habitable que

Machine Translated by Google

permet el lliure desenvolupament de les seves capacitats inherents, és a dir, una vida en llibertat de la seva pròpia espècie. Si aquest desplegament orgànic s'ha de veure obstaculitzat o restringit per forces externes, si fins i tot s'ha de fer impossible per l'ús de la força, llavors també s'ha d'utilitzar l'últim, llavors és hora de lluitar per l'espai vital necessari, o el destí. del poble està segellat. Aquesta lluita no té res a veure amb un imperialista arbitrari que s'esforça pel poder i està -només per la seva necessitat legal de vida- també davant les mares del poble. És una lluita per una causa justa.

Però el compliment d'aquesta tasca no només s'imposa al poble alemany per ell mateix, perquè sempre ha estat vinculat a una potència superpoblada: ser una potència dirigent i reguladora dels pobles europeus en general. Va trobar expressió en la idea i la forma del Reich.

"La vida a la terra ens impulsa a unir-nos a gran escala. Però aquest ha estat l'art del Reich alemany des del principi, unir els pobles sense destruir-los, reunir i dirigir els pobles de manera que la seva pròpia força no mor, però s'aixeca al servei del tot. Aquest tot és Europa. El Reich reuneix els pobles del continent, l'Alemanya unificada esdevé l'unificador d'Europa".

Mentre el parlament parisenc contra els estats dirigents va tenir zel perquè la Rússia bolxevic instigués atacs contra els estats europeus, una Europa fraterna continuava sent una utopia. L'alemany gris de camp ha creat una nova realitat europea.

Si Europa ha d'existir com un tot, cal lideratge. Una Europa gloriosa sense lideratge seria un nucli immòbil, una Europa sense lideratge es desfà a la primera prova de resistència.

Però el lideratge alemany és diferent de l'imperialisme anglès, francès o rus. La reorganització europea s'hauria de dur a terme segons el codi de construcció de l'antic völkisch

Machine Translated by Google

imperi superpoblat, segons el principi: viure i deixar viure. La doble tasca superpoblada d'Alemanya, una vegada realitzada per l'antic Reich alemany, després percebuda per separat per Prússia i Àustria, ha de ser acomplida de nou pel Gran Reich alemany, des de la riquesa d'experiència, des de la saviesa de lideratge d'un mil·lenni. Aquest Reich s'oposa a l'imperialisme irresponsable que esclavitza el poble amb el símbol de la unificació dels pobles, la cooperativa de pobles. No l'opressió, la privació de drets, l'explotació, la paràlisi, sinó la comunitat, l'autogovern, l'autogovern, la combinació de la cooperació, l'augment mutu de forces. (Kleo Pleyer)

El destí d'Europa està determinat pel destí del Reich, com en el passat, també en el futur. Europa era una unitat, el centre de la cultura humana, sempre que el Reich fos gran i poderós. En el punt àlgid del seu poder, els reis d'Anglaterra i França es consideraven com els feus de l'emperador alemany.

Però

Europa estava sense pau i a mercè dels atacs de potències estrangeres quan el Reich es va enfonsar. Hem de recordar que tant el nom com la realitat històrica que abracem amb la paraula Europa són una creació de la raça nòrdica. El Reich és, per tant, el centre i la supremacia d'Europa per al futur.

El que sorgirà és un veritable ordre comunitari dels Pobles, dins del qual cada poble ocupa el seu lloc i rang segons la seva actuació i compromís amb el conjunt i sobre la base de la peculiaritat i peculiaritat de cada poble.

Les decisions finals no es prenen a les taules de conferències, sinó a continuació els camps de batalla d'aquesta guerra.

Machine Translated by Google

33.Quin és el significat de la Severitat particular d'aquesta lluita?

Durant milers d'anys, els nòrdics han defensat Europa contra les masses de gent que venia del sud-est, sud i est.

No només es van afirmar, sinó que van donar el seu a Occident caràcter estatal i cultural.

Des de fa un mil·lenni, aquesta lluita s'està produint a la zona del nucli germànic. En una lluita heroica, el poble alemany va protegir la pàtria nòrdica. El fet que no van morir, com molts altres pobles, malgrat les lluites més difícils amb el medi ambient i malgrat els agres enfrontaments amb mons d'idees estrangers, demostra la seva gran força, però també demostra que estaven destinats a grans coses.

És indicatiu del destí del nostre poble i de la seva missió, que en un moment en què altres nacions estaven conquerint un imperi mundial amb finalitats imperialistes, calia crear la seva estructura interna que havia de lluitar. Els darrers segles de lluita i lluita han fet que el nostre poble sigui dur i madur per al coneixement actual, ha donat al nostre poble una clara consciència política i ideològica. Avui el nostre poble ha entrat en el seu període més significatiu amb Adolf Hitler.

Una vegada, la valuosa sang germànica va fluir a les illes Britàniques i Amèrica. Es va perdre, portat per l'esperit jueu, en imperialista

Machine Translated by Google

lluitant per dominar el món. En lloc d'actuar com una força organitzadora al món, es va guiar per un esforç poc creatiu pel poder. Avui les energies d'aquesta sang es tornen contra la seva pàtria original, contra Europa. Els seus portadors, seduïts pel judaisme, cometen un sol pecat contra la sang.

Els EUA s'allunyaven cada cop més de la cultura europea. No van arribar a la seva pròpia cultura. Al contrari, van retre homenatge a la incultura jueva i, fins i tot, es van associar amb la falta d'esperit de l'estepa russo-asiàtica. L'americanisme i el bolxevisme amenacen la vella venerable cultura europea. Ambdós grups de poders, però, reclamen el domini del món. En el seu camp, el judaisme és el motor. El seu objectiu és el domini i la submissió dels pobles de la terra, la destrucció i l'aniquilació dels ordres naturals. Però és precisament aquest objectiu el que fa que aquests representants de la lluita per la dominació mundial siguin rivals mortals.

Entremig hi ha els dos grups de poder dels joves d'Europa i l'Àsia oriental, tots dos sorgits en el sòl de les cultures antigues. S'esforcen per una fusió creativa d'àrees culturals ja dividides, com ara Europa i l'Àsia oriental, en comunitats polítiques superiors per protegir-se contra l'esperit bolxevic jueu-nord-americà. Aquesta guerra mostra cada cop més clarament que no és només una guerra alemanya. La lluita actual decidirà si l'americanisme amb el materialisme jueu i l'alt capitalisme i l'esperit de les estepes esclavitzaran el món, o si l'esperit germànic, portat per l'Alemanya nacionalsocialista, i l'esperit de l'antiga cultura asiàtica es convertiran en una reorganització creativa de la món.

En aquesta lluita titànica, hi ha d'haver alts i baixos en la lluita. Què vol dir quan, en determinades circumstàncies, fins i tot un front sencer s'ha de retirar a causa de la situació

Machine Translated by Google

ens obliga a buscar espais més favorables per a la defensa després d'haver establert els fronts molt més enllà de les nostres fronteres en territori enemic? Al final, la victòria s'aconseguirà si ens mantenim ferms. Ho sabem perquè som conscients de la nostra missió.

Estem mimats! No és difícil mantenir la compostura en el signe de la victòria.

Ara, en moments de gran necessitat, el destí ens pesa, tant si nosaltres tenir caràcter i mida suficients per a la tasca que ens han assignat.

Una comunitat mai pot ser millor que els seus membres. El millor membre d'aquesta comunitat ha de ser el soldat alemany. Tothom ha de demostrar que pot resistir la gran prova del destí amb la seva pròpia persona.

En aquesta difícil batalla, les virtuts germàniques d'honor es van convertir en les més importants, lleialtat, compromís i valentia, obediència voluntària a una alçada única. Aquests són els valors que ens donen la victòria, però també els valors que han de determinar la nostra futura tasca de pau. El nostre gran futur, pel qual volem lluitar, justifica els grans sacrificis que cal

ser fet i és d'un compromís sacrificial digne d'una llarga durada, estem lluitant per la fundació de l'etern poble germànic i el seu Reich!

No ha estat meravellós el camí del nostre poble des del seu punt més baix l'any 1918 amb la seva tenaç lluita per la recuperació i el seu singular ascens des de 1933? Pot la divina providència mostrar encara més clarament el camí a un poble?

El poble alemany està lluitant pel seu camí cap a la grandesa. Som Nacionals

Els socialistes veuen el domini diví sobre el nostre poble! Creiem en el gran moment que vindrà quan sota el lideratge del Reich els pobles d'Europa creixeran junts en una comunitat creativa.

Machine Translated by Google

34.Quin és l'objectiu del nacionalsocialisme després del final del Lluitar per la llibertat?

El nostre objectiu és: una vida en honor i llibertat sota el signe de la visió nacionalsocialista del món, la salvaguarda i l'augment de l'existència del poble alemany, l'expansió de la seva base vital i nutricional i, més enllà, la salvaguarda del desenvolupament. de tots els pobles pacífics i valuosos d'Europa.

Donarem forma a l'espai que hem lluitat en benefici de tot el poble. Convertim la idea socialista en realitat i portem el poble alemany a una forma de vida realment alta en el sentit de la nostra Weltanschauung nacionalsocialista.

Els nostres fills viuran com a nous agricultors en terres lliures i donaran al nostre poble plena llibertat nutritiva. Una nova noblesa de sang i terra esdevindrà una realitat germànica.

Els nostres tallers i fàbriques enriquiran la vida alemanya produint una varietat de béns. El valor de la personalitat es reflectirà plenament en l'ascens de cada individu en benefici del nostre gent. Uns salaris justos permetran a tots els treballadors creatius participar en la vida del poble i gaudir dels grans actius intel·lectuals i culturals del nostre poble.

I només quan haguem sortit dels límits del nostre espai actual, la cultura alemanya podrà desenvolupar-se d'acord amb la seva importància i la seva tasca. Aleshores, la nostra dona i mare alemanyes estaran encara més alegrement preparades per donar-li vida

Machine Translated by Google

nens i conduir-los a la llum radiant de la vida realment germànica!

Serà el moment en què el nostre poble, en una grandesa veritablement germànica, indiscutible per idees alienes a la seva naturalesa, durà una vida pura, noble i substancial en honor i llibertat! I per això lluitem! Això és el que el nostre gran líder ha estat lluitant durant dècades amb abnegació i lleialtat, mostrant el camí al seu poble!

Déu beneirà aquesta noble lluita!

Machine Translated by Google

El Reich vetlla per tot!

Machine Translated by Google

Infanteria eternament jove i vencedora!

Machine Translated by Google

"Va arribar una joventut; creixerà en aquesta comunitat i no en una altra, i complirà completament el que profèticament veiem davant nostre avui.
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

"Amb un cor creient i una ment forta, aquesta joventut hauria de ser una vegada un millor baul de la cadena de gènere de la nostra gent del que nosaltres mateixos érem i potser ho podem ser".

(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

Els sexes orgullosos donaran vida eterna a la gent

Machine Translated by Google

"Ens aturarem perquè cada tempesta ens trobi forts".
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

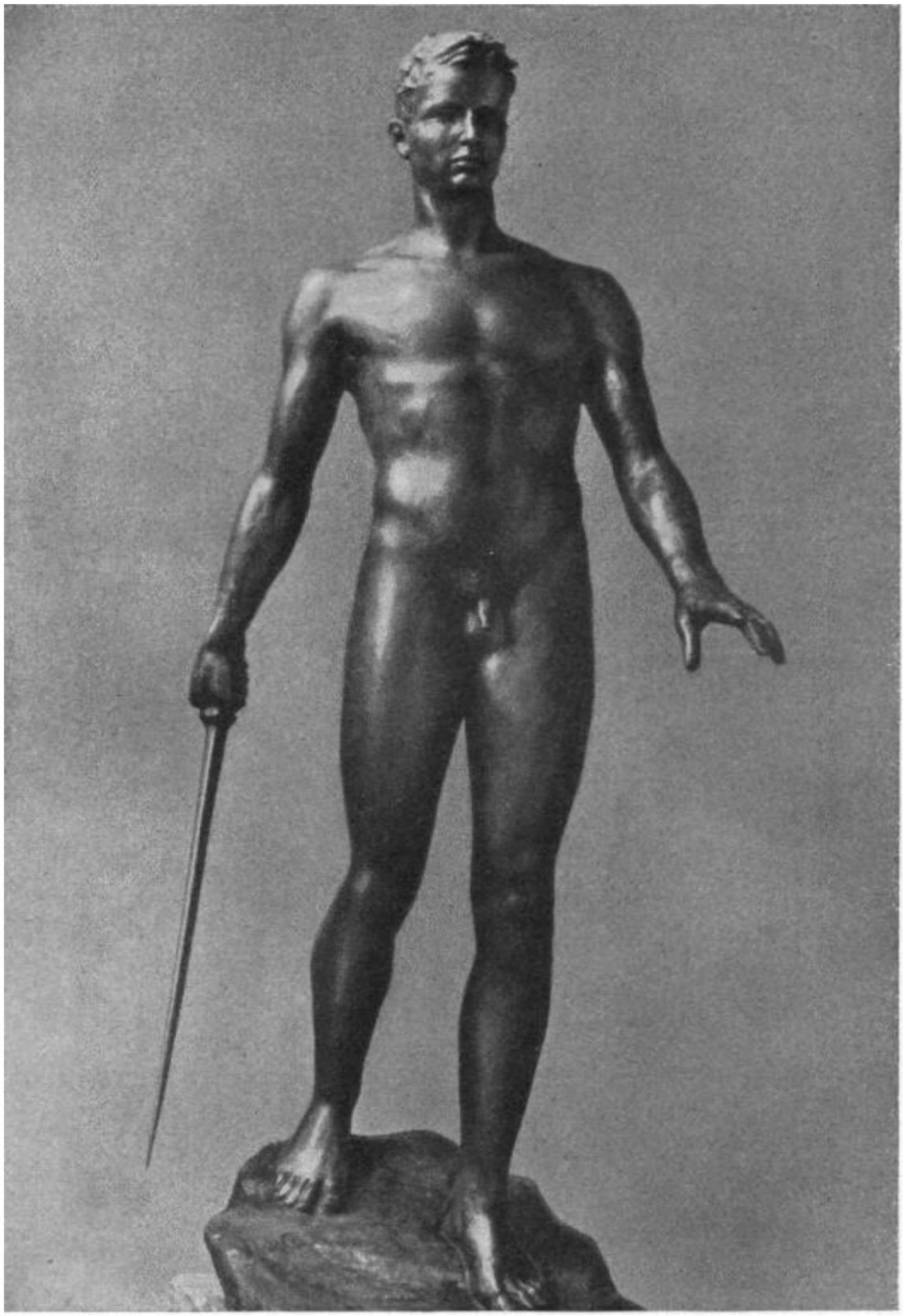

"No podem imaginar un ressorgiment del poble alemany si
La cultura alemanya i sobretot l'art alemany no ressuscita també".
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

La cultura germànica genuïna determinarà la vida del nostre poble.

Machine Translated by Google

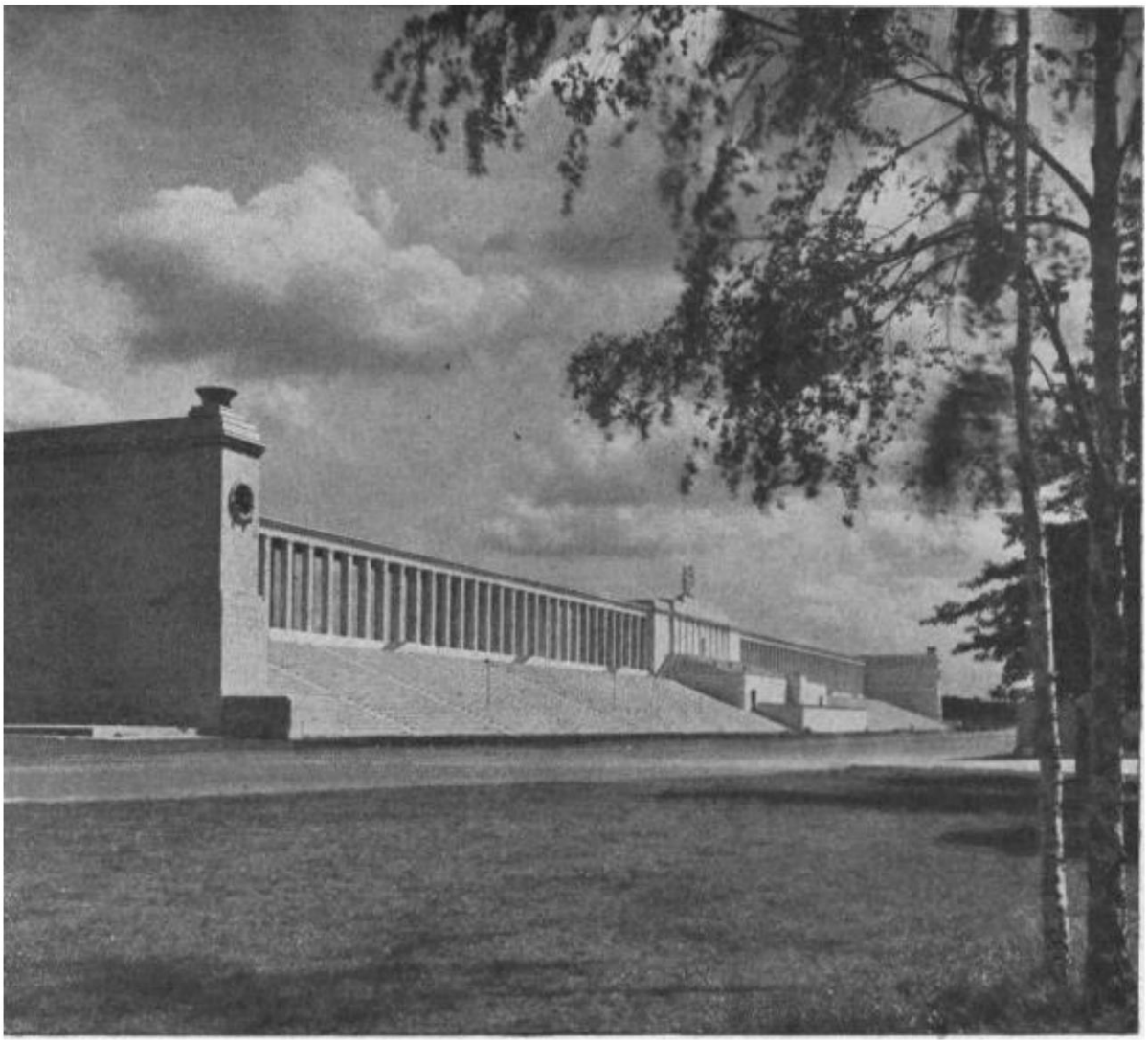

"Aquesta revolució ha de continuar, ha de convertir-se en un estiu gloriós per al nostre poble".
(Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

L'objectiu... pel qual el nostre poble ha lluitat durant milers d'anys, ha patit durant moltes generacions i milions han mort: un poble alemany lliure, en un Reich alemany fort" (Adolf Hitler)

Machine Translated by Google

35.Com podem satisfer la voluntat dels nostres enemics de destruir, i com aconseguim la victòria?

Tot alemany ha de ser conscient d'això

• aquesta guerra és una guerra ideològica

• que aquesta guerra no la decideixen només les armes, sinó els portadors conscients i fidels de la visió del món més pura i forta;

• que tot el poble alemany, unit en la fe en el nostre sagrat causa, en el nostre líder i el Nacional
La Weltanschauung socialista ha de formar un front únic.
La fe i ens farà insuperables,

Per tant, trobem la voluntat d'aniquilació de l'enemic amb una afirmació encara més fanàtica de la creença inquebrantable en la nostra victòria.

Creiem en aquesta victòria, en la nostra gran, justa i santa causa.

Creiem en la gran força del nostre poble i del Führer unit sota el nacionalsocialisme.

Creiem que el nacionalsocialisme ens va portar a una forma d'existència elevada i creativa corresponent a la nostra sang germànica.

Creiem que arribarà la gran època germànica, l'època de les més belles creacions culturals i dels més grans èxits en el signe del socialisme alemany.

Machine Translated by Google

Creiem en Déu i en un ordre mundial diví, que en última instància permet que tot allò que és pur, fort i terrenal prevalgui.

Creiem en la missió donada per Déu al nostre poble com a font de força per a la veritable vida germànica a Europa i en la missió del regne com a poder de manteniment i ordre.

Aquesta és la nostra fe!

Viure pur, noble i orgullós i treballar desinteressadament fins al final per la comunitat nacional

Aquest és el nostre honor!

Seguir el líder en el seu compromís pel nacional

comunitat en obediència i compliment del deure fins a l'últim

Aquesta és la nostra lleialtat!

Avui la lleialtat ho és tot!

Lleialtat al nostre líder, lleialtat al nostre poble.
Sabem que fins i tot l'oponent més fanàtic trenca amb una resistència encara més fanàtica. Ni el material humà ni

la força moral de l'oponent és inesgotable

Sabem que responem a la gran pregunta del destí després de la victòria amb fermesa al nostre favor.

Machine Translated by Google

La fe, la lleialtat i una voluntat de ferro, tant al front com a casa, donen la victòria a les nostres armes!

Un poble, un Reich. Un führer, una fe i una voluntat, llavors la victòria no se'ns pot treure!

"Crec i confesso que un poble no té res

superior al respecte que la seva dignitat i llibertat

existència; que els hauria de defensar amb l'últim

gota de sang; que no té més deure sagrat

complir, cap llei superior a obeir; que l'estigma d'a

la submissió covarda mai no es pot esborrar; això

aquesta gota de verí a la sang d'un poble passarà

en els descendents i paralitzar i soscavar el

força de les generacions posteriors;

que l'honor del rei i del govern és un amb l'honor del poble i l'únic pal·ladi del seu benestar;

que un poble en la majoria de les circumstàncies és insuperable en la lluita magnànima per la seva llibertat;

que fins i tot la destrucció d'aquesta llibertat després d'una lluita sagnant i honorable assegura el renaixement del poble i és el nucli de la vida, d'on un nou arbre una vegada arrelarà.

Machine Translated by Google

Declaro i adoro al món i a la posteritat, que considero la falsa saviesa, que vol fugir del perill, com la cosa més perible que pot infundir por i angoixa, que jo consideraria més sàvia la desesperació més salvatge, si fóssim bastant. incapaç d'enfrontar-se al perill amb un coratge masculí, és a dir, amb una resolució calmada però ferma i una consciència clara; que no oblido els fets d'avís dels temps antics i nous, els savis ensenyaments de segles sencers, els nobles exemples de pobles famosos en el

frenesí de la por dels nostres dies, i que no dono la història del món per les pàgines d'un diari mentider; que em sento pur de tot egoisme:

perquè pugui confessar tots els pensaments i els sentiments que hi ha en mi amb el front obert als meus conciutadans, que em sentiria massa feliç, un cop en la lluita gloriosa per la llibertat i la dignitat de la pàtria per trobar una gloriosa caiguda!

Aquesta fe en mi i en els com jo mereix el menyspreu i el menyspreu dels nostres conciutadans? Que la posteritat decideixi sobre això!
-Carl contra Clausewitz

El gran rei ha lluitat en a ferotge batalla amb 3,5 milions de persones contra 50 milions d'enemics

Machine Translated by Google

En aparent desesperança, no

entenent més el seu

entorn, va guanyar perquè
creia en la seva gran causa i
perquè ho era

ferms.
El gran rei era el descarat

segur de la nació!

Machine Translated by Google

EL FÜHRER DE L'11 DE SETEMBRE DE 1943:

El destí de la mateixa Itàlia, però, pot ser una lliçó per a tothom,
de manera que en les hores d'angoixa més dura i amarga no s'aixequi mai.

Machine Translated by Google

per sobre del manament de l'honor nacional, mantenir-se fidelment als nostres aliats i fer amb un cor creient el que és el deure de fer ens imposa. a les persones que superin aquestes proves davant la providència, el totpoderós lliurarà al final la corona de llorer del vencedor com a recompensa i amb ella el preu de la vida. En totes les circumstàncies, això ha de ser i serà Alemanya.

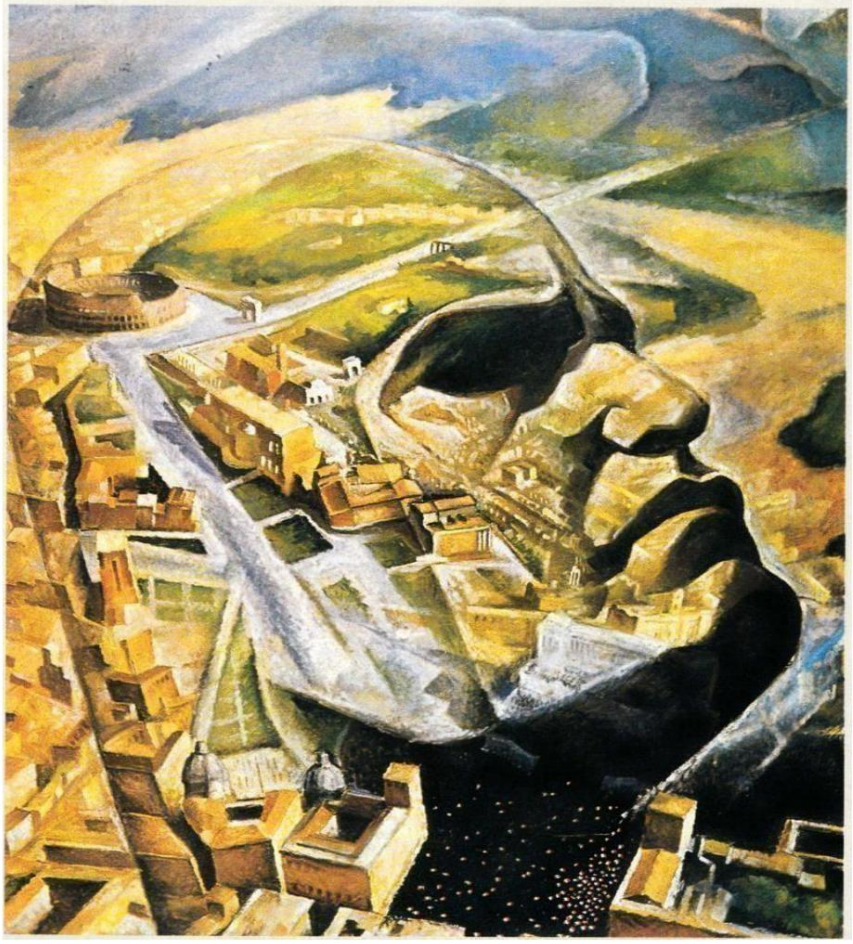

EL FÜHRER EL 8 DE NOVEMBRE DE 1943

Quan s'acabi aquesta guerra, els majors llorers es deuran més a la nostra fe i a la nostra perseverança que a l'energia única i, per tant, a les accions individuals.

Mentre aquest poder de la fe nacionalsocialista romangui amb nosaltres, no només necessito no desesperar-me, sinó, al contrari, mirar el futur amb orgullosa confiança.

Machine Translated by Google

El nostre poble alemany estigui completament tranquil, passi el que passi, ho dominarem! Al final hi ha la victòria!

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

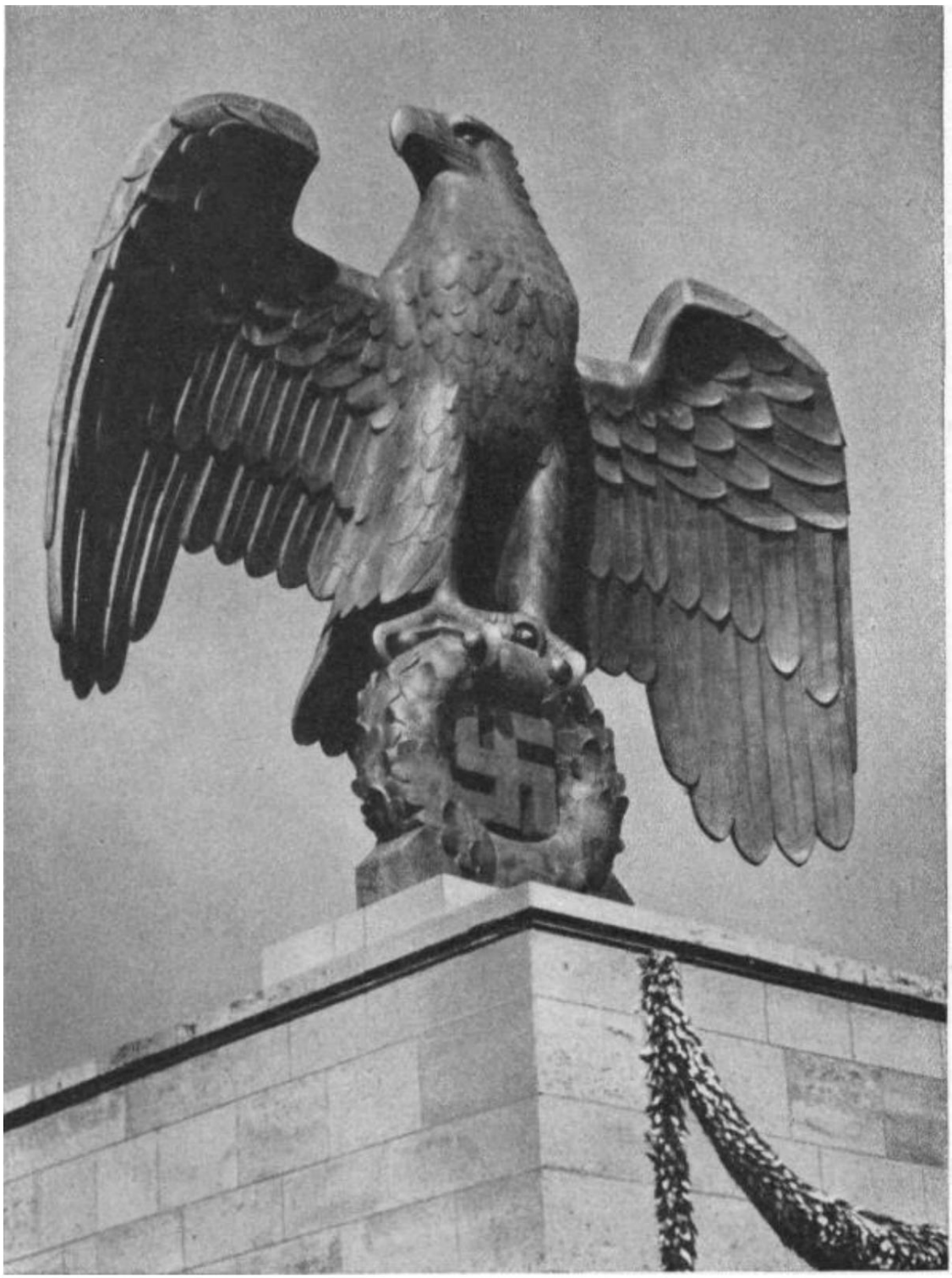

Machine Translated by Google

EL REICH ÉS ETERN

National Socialist Order